

THE END OF OUR CENTURY

BY

FRANCOIS MASSON

TRANSLATED BY

DAVID MICHAEL STEINBERG

INTERNET EDITING AND PRODUCTION BY

DAVID WILCOCK

Konec našeho století

Podle proroctví, cyklických projekcí a dalších způsobů poznání budoucnosti

Francois Masson Přeložil David Michael Steinberg Internetová editace a produkce David Wilcock

Tuto knihu zařazujeme na naše webové stránky především pro kapitolu o „cyklologii“, protože Massonův výzkum zde nemá obdoby jako žádný jiný, který jsme viděli. Pokud nečtete nic jiného, URČITĚ si to přečtěte! Odfoukne vás to. Masson ukazuje velmi jasné vědecké zdůvodnění myšlenky, že hlavní události v historii se mohou – a také se opakují – opakovat podobným způsobem ve stanovených časových intervalech. Masson předkládá mimořádně přesvědčivý případ pro 2160letý cyklus – přesně jeden Věk zvěrokruhu – ve kterém se události římské historie odehrávají téměř přesně stejným způsobem v americké historii 20. století! Je však pravda, že Massonova kniha také spadá do historické kategorie literatury, která si myslela, že „je rok 2000!“ Takže v tomto smyslu to vypadá zastarale – ale na druhou stranu je jeho stipendium natolik těsné, že se musíte ptát, jestli jsme to ve skutečnosti udělali, změnit budoucnost tím, že budete růst způsoby, které nebyly dříve očekávány. Všimněte si také, že jeho římsko-americký výzkum cyklu se NEZAMĚŘIL na rok 2000 – toto datum bylo z jeho pokusů přinést jiné zdroje, jako je Nostradamus. Následuje původní úvodní text: Masson nevzal izolované jasnovidce, věštce, jasnovidce a proroky a nevytvořil katalog předpovědí „ty nebo já bychom mohli dát tolik důvěry našim vlastním snům. Omezil svou studii na zdroje prokázané a přijímané platnosti a na předpovědi, ve kterých se alespoň tři různé zdroje shodují na určitém datu nebo události. I přes toto omezení existuje ohromné množství důkazů, které je třeba prozkoumat, a Massonovy závěry zahrnují konkrétní, konkrétní předpovědi politických, vojenských, náboženských, psychologických, geologických „a meziplanetárních“ událostí.

Cayce Reading 2012-1 (1939):

Když se věcem nebo fázím mentálních a duchovních jevů věnuje stejný zájem nebo studium, jaký byl a je věnován materializovaným nebo materiálním jevům, stane se to stejně praktické, měřitelné a měřitelné jako kterákoli jiná fáze. lidské zkušenosti Toto velmi neobvyklé proroctví se již začíná naplňovat a parapsychologii nyní studují univerzity a důstojné vlády. Sociologická studie vlivu slunečních skvrn na chování lidských skupin, tento hluboký výzkum historických cyklů vedoucí k překvapivým výsledkům Michela Helmera dokazuje realitu předpovídání budoucnosti, alespoň v jejích hlavních rozsáhlých trendech. Tyto nové techniky podrobně potvrzují vize nesporných věštců jako Nostradamus a Edgar Cayce a také slova údajně spojená se zjeveními Panny Marie. Tato práce je pokusem o syntézu těchto různých prvků a čtenář si může všimnout nápadné shody těchto prvků, které zdůrazňují roky 1979-80, 1990-91 a zejména 1998-99, kdy došlo k první mutaci lidstva. vstoupí do věku Vodnáře bude kompletní. [Poznámka: Jak je znázorněno v Posun věků, při zpětném pohledu se zdá, že skutečná událost, o které se v proroctvích mluví, se přesněji shoduje s koncem cyklu Mayského kalendáře, přibližně v roce 2012, než s přelomem století. To neovlivňuje obsah knihy příliš výrazně, kromě kapitoly dvě. Informace zde jsou k nezaplacení. (DW)] Tato práce je pokusem o syntézu těchto různých prvků a čtenář si může všimnout nápadné shody těchto prvků, které zdůrazňují roky 1979-80, 1990-91 a zejména 1998-99, kdy došlo k první mutaci lidstva. vstoupí do věku Vodnáře bude kompletní. [Poznámka: Jak je znázorněno v Posun věků, při zpětném pohledu se zdá, že skutečná událost, o které se v proroctvích mluví, se přesněji shoduje s koncem cyklu Mayského kalendáře, přibližně v roce 2012, než s přelomem století. To neovlivňuje obsah knihy příliš výrazně, kromě kapitoly dvě. Informace zde jsou k nezaplacení. (DW)] Tato práce je pokusem o syntézu těchto různých prvků a čtenář si může všimnout nápadné shody těchto prvků, které zdůrazňují roky 1979-80, 1990-91 a zejména 1998-99, kdy došlo k první

mutaci lidstva. vstoupí do věku Vodnáře bude kompletní. [Poznámka: Jak je znázorněno v Posun věků, při zpětném pohledu se zdá, že skutečná událost, o které se v proroctvích mluví, se přesněji shoduje s koncem cyklu Mayského kalendáře, přibližně v roce 2012, než s přelomem století. To neovlivňuje obsah knihy příliš výrazně, kromě kapitoly dvě. Informace zde jsou k nezaplacení. (DW)] při zpětném pohledu se zdá, že skutečná událost, o které se v proroctvích mluví, se přesněji shoduje s koncem cyklu Mayského kalendáře, přibližně v roce 2012, než s přelomem století. To neovlivňuje obsah knihy příliš výrazně, kromě kapitoly dvě. Informace zde jsou k nezaplacení. (DW)] při zpětném pohledu se zdá, že skutečná událost, o které se v proroctvích mluví, se přesněji shoduje s koncem cyklu Mayského kalendáře, přibližně v roce 2012, než s přelomem století. To neovlivňuje obsah knihy příliš výrazně, kromě kapitoly dvě. Informace zde jsou k nezaplacení. (DW)]

- [KAPITOLA 01: PROROCTVÍ: ŘEŠENÍ SVĚTOVÉ MUŽE](#)
- [KAPITOLA 02: BLÍZKÁ BUDOUCNOST](#)
- [KAPITOLA 03: BUDOUCÍ ARCHEOLOGICKÉ OBJEVY](#)
- [KAPITOLA 04: ZJEVENÍ PANNY MARIE A JEJICH VZTAH K OSUDU CELÉHO LIDSTVA](#)
- [KAPITOLA 05: PODROBNÝ VÝPOČET HLAVNÍCH MANIELSKÝCH ZJEVENÍ](#)
- [KAPITOLA 06: CYKLOGOLOGIE — MATEMATIKA HISTORIE](#)
- [KAPITOLA 07: SLUNCE A POLITICKÉ A HOSPODÁŘSKÉ KRIZE](#)
- [KAPITOLA 08: NOVÁ TRANSPLUTONSKÁ PLANETA](#)
- [KAPITOLA 09: TAJEMSTVÍ VELKÉ PYRAMIDY](#)
-

KAPITOLA 01: PROROCTVÍ: ŘEŠENÍ SVĚTOVÉ ÚZKOSTI

[Poznámka: Tato kapitola a všechny ostatní v této knize jsou výňatky z knihy The End of Our Century od Françoise Massona,

napsané v letech 1979-80. Z francouzštiny do angličtiny ji přepsal David Michael Steinberg v roce 1981 a vydavatel se nikdy nenašel. Nakonec ji upravil, aktualizoval a zveřejnil na internetu David Wilcock v roce 2001.]

Jak může rozumný člověk udržet rovnováhu, když vidí, jak se mu pod nohama rozplývají všechny hodnoty, které zavedly minulé generace, dokonce i základní morální základy a sociální jednotky náboženství, národa, komunity a rodiny?

Od doby, kdy se objevily moderní diktatury, ať už fašistické, komunistické, teokratické nebo příliš rafinované na to, aby je bylo možné jasně označit, ale všechny založené na používání audiovizuálních médií k ovládnutí mysli obyvatelstva, svět vstoupil do období plynulosti a mnoha změn. radikálnější než ta, kterou podnítil vynález tisku, který odstartoval renesanci, období, které ve svých sociálních a náboženských otřesech předznamenalo to naše.

Vidíme, jak obecná nestabilita narůstá, jak se blížíme k věku Vodnáře, a to bude pokračovat, dokud nepřerosteme náš současný pohled na vesmír. Každé narození je traumatizující a zdroj tohoto nového života lidstva bude obzvláště těžký.

Osudným rokem, který znamenal začátek našeho vstupu do nového věku, byl jistě rok 1968 s celosvětovou revoltou mládeže proti establishmentu. Tuto vzpouru jasně předvídal Michael Helmer pomocí teorie historických cyklů (*vysvětlení této techniky viz kapitola 6*).

V roce 1968, zejména od května, se mladých lidí po celém světě zmocnilo zcela nečekané, spontánní hnutí; ve Francii, USA, Mexiku, Japonsku, Německu a zejména v Československu.

Mládež se instinktivně snažila vytvořit svět s větší svobodou a bratrstvím a méně pokrytectvím. Je těžké zprostředkovat tomu, kdo tam nebyl, tuto velkou oslavu mládí se všemi jeho přednostmi i nedostatky, svátek neustálé výměny myšlenek, v nichž všechny společenské třídy shozené dohromady mohly

svobodně vyjádřit své nejhlubší myšlenky, aniž by je někdo postavil na své místo. jakoukoli zákonnou autoritu.

Navzdory širokým ohlasům hnutí bylo toto politické přehodnocení provedeno bez rozsáhlého násilí, bez hledání mučedníků pro věc – užitečného základu pro nové tyranie – aniž by terorismus záměrně provokoval protiterorismus, aby se ospravedlnil.

Dokonce ani konfrontace v Paříži mezi silami zákona a pořádku a mladými demonstranty nebyly nikdy poznamenány násilnou smrtí, jako by na obou stranách mělo klima tolerance k názorům druhých nevědomý uklidňující účinek na mysl každého.

Během tohoto krátkého období vlády mládí byla smetena všechna tabu, která byla do té doby používána k ochraně zvláštních privilegií ve společnosti ztuhlé věkem, dokonce i ta, která jsou nezbytná pro stabilitu jakékoli společnosti.

Sexualita tak zažila nezákonnou explozi, která hrozí zničením rodinné jednotky, základní buňky společenského organismu. Ale jak už si každý uvědomuje, většina mladých lidí je idealistická a věří ve věrnost v lásce a manželství.

Při dlouhodobém pohledu musíme připustit, že rok 1968 představuje (1) základní změnu v pojetí vztahu jednotlivce ke společnosti a (2) pokus zbavit se lží, které překrývají všechny systémy. Když se vůdci těchto hnutí dostanou k moci, což je nevyhnutelné, jsou povinni uvést alespoň některé ze svých ideálů do praxe.

Svět si pak uvědomí, že konečné skóre těchto pohybů je na pozitivní straně. Jejich pojetí společnosti bude realizováno, až toto století skončí a příští začne, a je vhodné pro vstup lidstva do věku Vodnáře.

Ideologické kouřové clony budou smeteny a odhaleny holé pravdy. Doufejme tedy v budoucnost; navzdory excesům extremistických fanatiků, které jen prodlužují spory a utrpení,

svět jistě směřuje k éře spravedlnosti a bratrství. Učiní přítrž velké lži, která řídí chod našich institucí.

Bohužel se stále nacházíme uprostřed období přechodu, se spory všeho druhu, kdy jsou zpochybňovány všechny staré náboženské a filozofické normy. Z toho samozřejmě vzniká nespočet sekt a kultů, od hippies až po Rudé brigády. Ano, skutečně jsme dosáhli doby falešných proroků, které Kristus oznámil ve své řeči o Jeruzalémě a jeho druhém příchodu.

Když jsme si užívali konzumu bohaté společnosti, začínáme doplácet na cenu: úplné převrácení tradičního prostředí a celkové znečištění těl a myslí, šířící se z tropů k pólům a nikoho nešetřící.

Toto morální a materiální znečištění je smrtelnější než všechny války minulého roku. Jeho nejhorším dopadem je pomalý úbytek rodiny, započatý již v totalitních režimech, indoktrinací mládeže a udáním rodičů jejich dětmi. Váleční zajatci vracející se z Německa hlásí, že toho byli svědky za nacismu a totéž se stalo v podobném období v SSSR.

Tato destrukce samozřejmě v totalitních státech ještě zcela neustala, i když se jejich mladí lidé ubírají novými směry. Ale jde to i v našich demokraciích, jen jemnějšími způsoby – extrémní sexuální svoboda, o které jsme již mluvili, je jedním z nich.

To vše ukazuje snahu prince tohoto světa udržet si nad ním kontrolu před jeho definitivní porážkou, vyhlášenou proroctvími Nostradama, Cayce a Fatimy na roky 1998-1999.

Cílem této knihy není šířit paranoidní strach a úzkost, jako ten, který zachvátil lidstvo při blížícím se roce 1000, ale spíše navrhnout odpověď pro ty, kteří přemýšlejí o smyslu naší existence.

Prakticky všechna náboženství se vzdala své vůdcovské role a místo toho následují nejnovější módy, ať už nacionalistické, kolektivistické, sexuální nebo jiné. Ztratili respekt většiny a jen málo lidí má stále jednoduchou víru rolníka.

A přesto, čím je svět nejistější, tím více člověk cítí potřebu v něco věřit. Šíření kultů a falešných proroků se může jen zvýšit s politickou a dokonce geologickou krizí, která teprve přijde.

Odpověď na úzkostnou otázku lidstva dává Kristus ve své řeči o svém druhém příchodu (Mt 24, Marek 13, Lukáš 21). Pak jsou tu odpovědi Maxe Plancka, Velikovského, cykloga jako Michel Helmer a dokonce do jisté míry Teilhard de Chardin. S výjimkou posledně jmenovaných nejsou tito muži akreditovaní filozofové nebo módní guru, jako je Hahch daily, ale nonkonformní myslitelé, kteří skutečně zkoumali lidský osud.

K těmto myslitelům můžeme přidat osoby zvané proroci nebo věštcí, protože je příroda obdařila v nejvyšší míře darem předvídání, darem, který je nyní statisticky rozpoznán a nalezen, jistě v malém měřítku, u mnoha lidských bytostí. Prostřednictvím svých výpovědí tito psychikové vrhli mnoho světla na mechanismus této mutace.

Tato kniha se tedy bude zabývat Nostradamem a Caycem, nejznámějšími věštcí, jejichž přesnost je zdokumentována, navzdory záměrné nejasnosti Nostradamových a Cayceových dvojznačností.

Prozkoumáme také proroctví sv. Malachiáše, slova ohlášená dětmi ve Fatimě a další důkazy, čerpající z historických cyklů, planetárních pohybů a studií pyramid. Ačkoli tato data pocházejí z tak rozdílných zdrojů, všechny závěry ukazují na naši dobu.

Zopakujme, že se nesnažíme být senzační za každou cenu: právě naopak. Naším cílem je informovat čtenáře o tom, co se může stát během příštích 50 let a jaký bude konečný výsledek, a to jednoduchým poskládáním faktů, jak se

hodí; spravedlivější, bratrštější svět – po bolestivém porodu s nevyhnutelnou ztrátou krve.

S ohledem na to, že časy se již mění, jak vidíme každý den, se několik pasáží z Kristovy řeči o Jeruzalémě a jeho druhém příchodu, které citují Matouš, Marek a Lukáš, stává úžasně aktuálním a měli by si je všichni přečíst znovu. Jen si všimněte konkrétních tvrzení, která se stávají skutečností, neboť následující slova se stávají skutečností:

„Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat: Já jsem Kristus a svedou mnohé. A uslyšíte o válkách a pověstech o válkách. Hled'te, abyste se netrápili; neboť vše se musí stát, ale konec ještě není. Nebo povstane národ proti národu a království proti království; a budou hladomory a mory a zemětřesení na různých místech. To vše je začátek smutku." (Mat. 24: 5-8)

Jsme skutečně v době válek a pověstí o válkách. Jen slepý si mohl nevšimnout, že od konce 2. světové války k nám média neustále mluví o válkách, horkých nebo studených, a o fámách o válkách, ideologických i jiných.

Neuplyne den, aby nás tato skutečnost neprobodávala ze všech stran, a jde buď o ideologické spory, nebo staví jeden lid proti druhému nebo jeden národ proti druhému. A podívejte se na všechny hry, filmy a romány o Ježíši Kristu Superstar – prvním snahám o vytvoření nového Krista – v souladu s pokusem proměnit Che Guevaru v nového Kristova mučedníka; pamatujete si tehdejší karikatury a plakáty?

Nejde nám zde o popírání Cheovy romantické či dokonce idealistické přitažlivosti, ale nezapomínejme, že Kristus vždy doporučoval k řešení konfliktů nenásilí. Gándhí použil tuto metodu k získání spravedlnosti a svobody pro svůj lid, a kdo studuje jeho život, uvědomuje si, jak je efektivní. Ale Gándhího zavraždil fanatik – a to je opravdu symbolické.

Velké přehlídky, násilné konfrontace a teroristé nejsou nutné k tomu, aby myšlenku dovedli k vítězství. Hromadný tichý protest, klidná stávka nebo prostě zůstat doma je mnohem účinnější a rozruší každou autoritu.

Naštěstí Kristus dále říká:

"A nebudou-li ty dny zkráceny, nebude zachráněno žádné tělo, ale pro vyvolené budou ty dny zkráceny." (Matouš 24:22)

Ale než tyto rány skončí,

"Nepravost se rozhojní, láska mnohých vychladne." (Matouš 24:12)

„A když vám to pak někdo řekne. Hle, zde je Kristus: nebo hle, on je tam; nevěřte mu, neboť povstanou falešní Kristové a falešní proroci." (Matouš 24:24)

Kristus jasně uvádí neklamná znamení svého pravého návratu:

"Neboť jako blesk vychází od východu a svítí až na západ, tak bude i příchod Syna člověka." (Matouš 24:27)

Kristus přesně popsal znamení, která budou ohlašovat jeho příchod, který každý pozná, protože bude následovat otřesy nebeských těles. Kristus říká;

„Hned po soužení oněch dnů se slunce zatmí a měsíc nevydá své světlo a hvězdy budou padat z nebe a nebeské mocnosti se budou otřásat: A tehdy se ukáže znamení Syna člověka v nebi, a tehdy budou všechny kmeny země truchlit a uvidí Syna člověka přicházet na nebeských oblacích s mocí a velikou slávou." (Mat. 24: 29-30)

Ale Kristus přidal toto prohlášení, cenné pro všechny časy:

„Jaké byly dny Noemovy, takový bude i příchod Syna člověka. Jako ve dnech, které byly před potopou, jedli a pili, ženili se a žili v manželství až do dne, kdy Noe vstoupil do archy – a nevěděli, dokud nepřišla potopa a všechny je vzala. Takový bude i příchod Syna člověka.“

Konec Kristovy řeči je přesný a odpovídá vizím Nostradama a Cayce: čekají nás geologické otřesy, způsobené možná planetární poruchou, a lidstvo bude jako vždy zaskočeno. Nostradamus ve svém čtyřverší III-34 říká:

"Když je zatmění slunce."

Za bílého dne bude monstrum vidět

Bude to špatně interpretováno

Bez ohledu na to, jak je to nákladné, nikdo se na to nepřipraví."

Jinými slovy, slunce selže, nebo se zatmí, zrudný původce tohoto nepokoje bude viditelný, ale opět nikdo neučiní nezbytná opatření a to bude pro lidstvo drahé.

Kromě starých Galů, kteří se báli pouze toho, že jim nebe spadne na hlavu, lidé lpí na víře v absolutní stabilitu Země. Nikdy nepřipustí možnost celosvětového zemětřesení a vždy je překvapí záplavy, ať už vody nebo ohně, ačkoliv jich Země utrpěla mnoho.

Stejně tomu bude i v budoucnu, navzdory všem proroctvím a varovným znamením, bez ohledu na to, jak jsou explicitní. Naštěstí Kristus dodal, že ty dny budou krátké kvůli vyvoleným. Na druhou stranu Nostradamus nazývá své

předpovědi „věčné očkování, od nynějška do roku 3797“ a Cayce říká, že výměny mezi zeměmi budou pokračovat i po otřesech.

Všimněte si, že Kristova slova obsahují neuvěřitelné prohlášení: Určitý počet spravedlivých lidí, jako v Sodomě a Gomoře, může zkázu buď odvrátit, nebo ji zkrátit.

To se nám zdá nemožné, ale je to výsledek nekonečnosti Boha, z něhož každý neseme nekonečně malou část, ale přesto část. Učenec jako Velikovsky po všech svých výzkumech nejstarších záznamů starověkých kataklyzmat k tomuto závěru dospívá jasně.

Edgar Cayce ve svých psychických čteních o Atlantidě před jejím konečným zničením také nastiňuje tento proces: strážci Zákona Jednoho, zákona spravedlivého, předvídali, stejně jako Noe, zničení své země, protože veškerá duchovnost zcela zmizela a děti Belialu porušily zákony přírody, aby uspokojily neomezené pozemské choutky – což muselo způsobit jisté zničení Atlantidy.

V různých jiných čteních Cayce vysvětlil důvody dvou předchozích částečných destrukcí Atlantidy — to vše kvůli kolapsu duchovnosti. V předvečer třetího a posledního věděly děti Zákona Jednoho ze zkušenosti svých předků, jaký osud čeká jejich zemi, a všichni uprchli do různých oblastí, zatímco Atlantida během jediné noci zmizela.

Zdá se jisté, že vyšší spiritualita určitého počtu spravedlivých osob je nezbytná i dostatečná k udržení kosmického řádu. Pod tímto minimem svět nevyhnutelně směřuje k válkám a katastrofám, a pokud „nečiníme pokání“, tj. nevrátíme se zpět k spiritualitě, neomylně projde radikální očistou, abychom mohli začít znovu na nové morální bázi.

Doufejme tedy, že doba, kterou oznámili Nostradamus i Cayce, není daleko, kdy nové náboženství přijde reformovat a oživit

celou křesťanskou církev. Bude to trvat taková událost, aby se zkrátila ohlášená kataklyzmata.

Tato kniha zmíní každou relevantní skutečnost, která může vrhnout nějaké světlo na tento obraz budoucnosti, a žádná data nebudou odmítnuta, ne psychické vize Nostradama, Cayce, St. Malachy a Fatimy; cyklogologie; účinky slunečních skvrn; brzký oficiální objev nové transplutonské planety nebo tajemství pyramid.

Komentátor samozřejmě není věstec a může se mýlit v přesné chronologii proroctví, ale svazek hypotéz, které shromáždil, ho nutí předpokládat, že má obecně pravdu o událostech příštích padesát let.

Čtenář může mít pocit, že je to příliš, ale čím hlouběji autor studuje data, ať už z fyzických, parafyzických nebo matematických zdrojů, tím pevnější je jeho přesvědčení. Protože se dívá pouze na blízkou budoucnost, správná předpověď by měla být v oblasti možného, i když máme co do činění s dobou evolučních a výjimečných jevů.

KAPITOLA 02: BLÍZKÁ BUDOUCNOST

[Poznámka: Tato kapitola a všechny ostatní v této knize jsou výňatky z knihy The End of Our Century od Françoise Massona, napsané v letech 1979-80. Z francouzštiny do angličtiny ji přepsal David Michael Steinberg v roce 1981 a vydavatel se nikdy nenašel. Nakonec ji upravil, aktualizoval a zveřejnil na internetu David Wilcock v roce 2001.]

PROROCI A PROROCI: NOSTRADAMUS A EDGAR CAYCE

Protože Nostradama asi většina čtenářů zná, uvedeme jen krátké shrnutí jeho života a díla s důrazem na proroctví, která se definitivně naplnila.

Použili jsme původní text slavných Století, jak je publikoval v letech 1605 až 1611 Vincent Seve v Troyes, švagr

Nostradamova syna. Toto vydání má být jedním z nejuvěrnějších originálů vytištěnému v letech 1555 a 1558 Mace-Bonhomme v Lyonu.

Michel de Nostradamus je známý po celém Západě a bylo o něm napsáno obrovské množství knih. Jeho sláva byla ve své době velká a dnes nezmenšuje. Během svého života se těšil přízni francouzského krále Jindřicha II. a královny matky Marie de Medicis kvůli svým včasným a přesným proroctvím o nich. V květnu 1564 ho tyto dvě osobnosti přišly navštívit do města Salon a ukázaly, jak královský král respektuje proroka.

Ale to, co ho skutečně zvěčnilo, se stalo 233 let po vydání Století: Obsah čtyřverší IX-20 a IX-34, pokrývajících rané klíčové období Francouzské revoluce v roce 1739, se naplňuje v konkrétní podobě.

Quatrain IX-20 jasně popisuje útěk krále Ludvíka XVI. a královny v roce 1791 a jejich zatčení ve vesnici Varennes (dnes pop. 635). Toto zatčení vedlo k pádu monarchie a popravě krále a královny v roce 1793 . Tento verš IX-20 uvádí jméno Varennes přesně stejně jako okolnosti zatčení.

Quatrain IX-34 uvádí přesné jméno Saulce, v té době starosta Varennes, stejně jako jméno Narbonne, který byl tehdejším ministrem války, a popisuje, jak byli královští uprchlíci odvezeni zpět do Paříže a nakonec s'tati.

Tyto dva verše by stačily, aby zajistily jeho slávu, ale další verše ji zvýšily: narážky na Napoleona, „malého, oholeného a ostříhaného“ a modernější postavy, včetně Franca, který je jasně pojmenován v kontextu svých činů. ve Španělsku.

Abychom si vybrali, 233 let před událostí, jméno malého městečka s 500 obyvateli, kde se před ani po tomto datu nikdy nic důležitého nestalo, nesporně dokazuje, že předurčení je fakt. To také dokazuje, že někteří neobyčejní muži mají dar předvídavosti.

Studium mnoha dekódovaných veršů dokazuje, jak říká Nostradamus ve svém dopise svému synovi Cesarovi, že viděl popisované události a slyšel slova a jména, což vysvětluje přesnost jmen a míst v jazycích, kterými Nostradamus mluvil — francouzsky, španělsky a trochu italštiny. Naopak vysvětluje fonetický pravopis jmen v jiných jazycích.

Výše uvedené vypadá dost jednoduše, ale – a je to velké „ale“ – Nostradamus byl záměrně nejasný, používal tajemná slova a mnoho dalších záhadných prostředků, jako jsou klasické narážky, směšování veršů, výrazy se dvěma nebo dokonce třemi možnými významy atd.

Výsledkem je, že 999krát z tisíce předpovědi nerozumíme, dokud se nesplní. To činí mnoho vědeckých myslí skeptických, a přesto jeho schopnost vidět budoucnost již byla prokázána!

Nostradamus to vysvětlil ve svém dopise z 1. března 1555 svému synovi Cesarovi a jeho důvody pro záměrné zastírání jeho předpovědí není těžké pochopit. Zde je významná pasáž z tohoto dopisu:

„Byl jsem ochoten zachovávat mlčení a pominout záležitosti, které by se mohly ukázat jako škodlivé nejen v souvislosti se současností, kdybych se zavázal psát, protože království, sekty a náboženství projdou fázemi tak velmi opačnými, a pokud jde o současnost diametrálně odlišné —

— že kdybych měl vyprávět, co se stane v budoucnosti, guvernéri, sekretářky a ekclesiastické by to považovali za tak nekorektní s jejich sluchovou fantazií (jejich přesvědčením), že by odsuzovali to, co budoucí věky budou znát a vnímat jako pravdivé.

Uvažuj také o výroku pravého Spasitele: Nedávejte psům svaté věci a neházejte své perly vepřům, aby je nepošlapaly pod nohama a neobrátily se a neroztrhly vás.

Navzdory zvláštnímu a archaickému stylu Nostradama vyniká jedna věc: věděl, co ho a jeho dílo čeká, pokud bude tak nerozvážný a bude psát jasně. Nostradamus byl muž žijící na konci středověku a na počátku náboženských válek rozpoutaných luterskou reformací.

Věděl, že odhalit takové mimořádné vize může být nebezpečné, dokonce fatální, protože je riskantní pro pověst mnoha lidí, dokonce i v dnešní době, přiznat, že v takové věci věří. V každém případě, jak uvádí Nostradamus na konci dopisu, proroctví budou lépe pochopena, až se jejich doba přiblíží.

Dílo Edgara Cayce nebylo ve Francii skutečně známé až do roku 1960, kdy vyšel le Matin des Magiciens od Louise Pauwelse a Jacquese Bergiera. Tato kniha byla bestsellerem a nastartovala mnoho lidí uvažovat v nekonvenčních liniích tím, že uvedla mnoho faktů a aspektů lidské zkušenosti, které nebyly oficiálně uznány, a přesto byly skutečné.

Část o Cayce se zabývá pouze zdravotními údaji, které Cayce uvedl ve stavu transu, do kterého mohl vstoupit libovolně, a mimořádnými výsledky dosaženými jeho léčebnými metodami, s prokázaným záznamem téměř 100% vyléčení ze 17 000 zdokumentovaných případů.

Bylo to během některých z těchto zdravotních čtení, kdy Cayce odkazoval na události v minulých životech několika pacientů. Na naléhání zapáleného věřícího v přežití duše (Arthura Lammerse, který se snažil zjistit skutečný osud člověka), Cayce pokračoval v poskytování „psychických čtení“ nebo „životních čtení“, jak je lze poznat.

Těchto 3800 čtení vytvořilo soubor nejúžasnějších a mimořádných prohlášení, nejen o minulých životech subjektů, ale také o rané historii lidské rasy. Tyto údaje také zahrnují určitý počet reflektorů do budoucnosti.

Teprve později se tento další aspekt Cayceových darů stal známým francouzským čtenářům, když Editions J'ai Lu

publikovaly překlady biografii Cayceova syna Hugh Lynna, Millarda a LW Robinsona. Tyto knihy otevřely nový obzor na člověka, jeho duši a jeho historii a jejich vliv je jasně viditelný, i když se na ně autoři nezmiňují, v bezpočtu posledních prací antropologie a archeologie.

Předpovědi zemských změn nalezené v některých životních hodnotách Cayce pomáhají objasnit některé nejasné body v Nostradamových proroctvích o našem století a pomáhají datovat určité události ve vztahu k pozemským a náboženským krizím předpokládaným v blízké budoucnosti.

Abychom tuto korespondenci ilustrovali, musíme se podívat na dedikační dopis, který Nostradamus napsal francouzskému králi Jindřichu II., 27. června 1558, který byl vytištěn jako předmluva k úplnému vydání Centuries. Nostradamus v něm tvrdí, že uvádí všechna data, fakta a místa týkající se budoucích událostí, ale kupodivu je tento dopis ještě těžší rozluštit než čtyřverší, která koneckonců odkazují na určitá definitivní fakta, z nichž mnohé vznikly od vydání Století. .

Přesto tento dopis králi obsahuje pasáž, jejíž první část na východě byla jasně srozumitelná po letech 1930-1936. Text přesně jmenuje národy, které v té době přijaly fašismus, a Nostradamus je dokonce vyjmenovává v pořadí, v jakém se objevily na politické scéně: Itálii, Německo a Španělsko. Přesto je zbytek tohoto úryvku přejmenován na poněkud nejasný, i když částečně objasněný poválečnými událostmi – ale Cayceovy údaje nám pomohou lépe tomu porozumět.

ORIGINÁLNÍ TEXTY

Výňatek z „Dopisu Jindřichu II., francouzskému králi, Salon, 27. června 1558.“:

[Existují] tři regiony v širokém rozsahu lig, to znamená Romainie (nikoli dnešní Rumunsko, ale římský národ, Itálie), Německo a Španělsko, které vytvoří různé sekty vojenskými

manévry probíhajícími od 50. 52. stupeň zeměpisné šířky a všichni budou vzdávat hold vzdáleným náboženstvím regionům Evropy a severu; od 48. rovnoběžky kdo se nejprve v marné bázlivosti bude třást, pak se bude třást západní, jižní a východní.

Taková bude jejich síla způsobená spojením a svorností, nepřemožitelná válečným dobýváním. Od přírody si budou rovni, ale ve víře se budou nesmírně lišit (Nostradamus ještě jednou uvádí v pořadí země, které se budou třást: nejprve Francie, pak Anglie, pak Řecko a Jugoslávie, pak Rusko).

Poté bude sterilní dáma (republika) s větší mocí než druhá („Dame sterilní“ je Nostradamův kód pro republiku) přijata dvěma národy, tím, kdo měl moc nade všemi, druhým a třetím. , který rozšíří své síly po celé východní Evropě, Pannonům (Pannonie, starořímská provincie včetně Rakouska a Československa) ji zničili a podmanili si a po moři vtrhnou do jadranského Trinacria (tři přímořské země Jadranu: Itálie, Jugoslávie a Řecko – událost teprve přijde) Myrmidonové a Germáni všichni zvítězili a barbarská sekta bude všemi Latiny velmi postižena a zahrána zpět.

Pak začne velká říše Antikrista v Atille a Zerses, sestoupí s nesčetnými zástupy, takže příchod Ducha svatého vycházejícího ze 48. stupně způsobí transmigraci a zažene ohavnost Antikrista, který vede válku s Královskou který bude velkým zástupcem Ježíše Krista a proti jeho církvi a jeho vládě.

Per tempus et occasione temporis (Na čas a do konce věků) a bude předcházet **zatmění Slunce, nejtemnější, jaké kdy bylo od stvoření světa, až do smrti a umučení Ježíše Krista a od té doby až dosud .**

A v měsíci říjnu dojde k velké představě, že si lidé budou myslet, že se Země odchýlila od svého směru a upadla do věčné temnoty; tyto budou předcházet jarnímu času. (precese rovnodenností)

A po extrémních změnách, obrácení království a velkých zemětřesení a zplození nového Babylonu, ubohá nevěstka nafouknutá ohavností prvního holocaustu (to může odkazovat na SSSR, rozšířený holocaustem války 1939-45) a bude trvat pouze 73 let 7 měsíců,

pak vyjde z kmene, který tak dlouho zůstával neplodný, počínaje 50. stupněm ten, který obnoví celou křesťanskou církev, a mezi (jedním z) dětí (jedním? z) bude uzavřen velký mír, jednota a svornost. kmeny ztracené a rozptýlené v různých říších.

[Poznámka: Masson v knize jasně naznačuje spojení se SSSR se 73 lety o 7 měsíců později, čímž to zvedá vysoko nad oblast domněnek. (DW)]

Bude nastolen takový mír, že podněcovatel a propagátor bojové frakce bude skrze náboženské neshody přebývat spoutaný v nejhlubším pekle a sjednoceno bude Království zběsilých, které bude padělat moudrost,

a města, města, říše a provincie, které opustily své staré zvyky, aby se osvobodily, hlouběji se uchvátily, tajně litovaly své svobody a ztraceného pravého náboženství, začnou udeřit doleva, aby se vrátily doprava a obnovily svatost, takže dávno znesvěcená, podle původních stanov...“

Tento úryvek je typický pro záměrné zamlžování proroctví tak, jak to Nostradamus prakticoval, s ubíhajícími větami, nejednoznačnými frázemi znamenajícími opak toho, čemu by rychlé čtení vedlo k domněnce, vedlejšími větami, které odkazují na předchozí fakta, jako jsou flashbacky ve filmech, ale z toho všeho si člověk není jistý sám sebou a vším, zvláště pokud jde o grandiózní a neuvěřitelné události, které teprve přijdou.

Ale jak jsme si všimli a nyní vysvětlíme, Cayceovy údaje odhalují určité body a umožňují nám objasnit pochybné pasáže.

ČASOVÁ SEKVENCE VÝŠE UVEDENÉHO TEXTU HENRYMU KRÁLOVI FRANCOUZSKÉMU

Všichni Nostradamovi komentátoři jasně pochopili význam první části tohoto úryvku z dopisu a jeho vztah k fašistickým režimům. Rozšíření třetího do okruhu východní Evropy bylo vždy bráno jako satelitizace východoevropských zemí SSSR po druhé světové válce.

Další část je mnohem obskurnější, i když rozšíření na Jadranskou Trinacrii by mohlo předznamenávat nadvládu SSSR nad třemi jadranskými zeměmi. Ale zbytek byla úplná tma a mnoho komentátorů předpokládalo, že následující události znamenaly konec Nostradamových proroctví, protože často používal takový styl, aby zamaskoval své předpovědi.

Nové údaje však nyní umožňují stanovit pravděpodobnou chronologii s využitím dosud nerozluštěných částí dopisu francouzskému králi. Tato nová data jsou většinou čerpána z psychických čtení Edgara Cayce, které podrobně prozkoumáme v dalších kapitolách.

Tato čtení jednoznačně oznamují budoucí zrození nového bratrského náboženství v Rusku podle původního učení Krista. Předpovídají také v roce 1998 zázračnou událost, která zachrání novorozené náboženství před zničením.

Objevení se nového náboženství v Rusku nyní přesně souhlasí se spisy Nostradama, když uvádí, že po vládě 73 let a 7 měsíců vyroste z Nového Babylonu potomek, který obnoví celou křesťanskou církev a místo. narození je potvrzeno obsahem čtyřverší III-95. (Podrobnosti viz další kapitola.)

Tato čtení vysvětlují poselství z Fatimy, kde se říká, že „nakonec bude Rusko obráceno (k neposkvrněnému srdci Marie) a lidstvu bude poskytnut určitý čas míru.

Jak je celý dopis francouzskému králi objasněn a potvrzen výslovnými podrobnostmi čtení z Cayce, tři souběžná proroctví odhalují důležitou skutečnost pro celé lidstvo: brzké zrození nového náboženství, které mezi lidmi založí rostoucí bratrství. Krok s našimi rostoucími vědeckými poznatky. Prostřednictvím pokroku na obou úrovních, vědecké i duchovní, vstoupíme do věku Vodnáře.

S ohledem na to všechno se autor pokusí o obtížný úkol dekodovat Nostradamovy texty, vysvětlit svou logiku a představit související materiál, který ho přesvědčil o vzoru budoucích událostí. Některé detaily se mohou opakovat, za což prosí čtenáře o odpuštění; to je jediný způsob, jak dokázat iracionálnost.

Zde je tedy pokus o přesnou chronologii Nostradamových informací se srovnáním s jinými zdroji, kde je to v pochybných případech potřeba. Minulé a budoucí události jsou popsány následovně.

Fašistické země, Itálie, Německo a Španělsko svými vojenskými výboji terorizují Evropu. Jejich základní náboženství je inspirováno vzdálenými náboženstvími a severskou mytologií Evropy.

To byl přesně případ nacistické mystiky, prostoupené tibetskými archetypy, jako je svastika a další přesvědčení z těchto oblastí, a také živěná wagnerovskými sny o Niebelungech a severských bohech, Wotanovi atd., na nichž byl Himmlerův řád Černých košil. na základě.

Pak přijde jejich porážka s pádem několika monarchií; Itálie, Rumunsko a Jugoslávie a „třetí republika (sterilní dáma), která rozšíří své síly, aby obklíčila východní Evropu“ je zjevně vítězný Sovětský svaz, který obsadil východní země, udělal z nich satelity a zamkl je za „železnou oponou“. .“

Musí to být také ona, kdo někdy v budoucnu expanduje po moři směrem k Jadranské Trinacrii: tj. k Itálii, již v politické anarchii, a

Jugoslávii, kde svět očekává radikální změny a problémy po Titově smrti, Řecko pohlcené ve vřavě.

Poražení Němci a Myrmidonci tomu nemohou zabránit. Myrmidonové byli starověkým národem Thesálie na současné řecko-jugoslávské hranici. Jejich zoufalý odpor je pochopitelný, ale odpor Němců je těžší zjistit; Počkej chvíli.

V každém případě bude barbarská sekta nakonec „affligée et déchassée“ (zbita a zahnána zpět) *Latiny*. Kdo jsou tito latiníci? USA, které (jak uvidíme) jsou cyklickým ekvivalentem starověkého Říma? Spojenci s Francií a Španělskem? Do této chvíle byla interpretace obsahu dopisu králi poměrně snadná, většina předpovědí se naplnila a zbytek lze domyslet. Nyní se však tato práce stává mnohem těžší, protože Nostradamus bez přestávky popisuje boj Antikrista proti Royalovi, náměstkovi Kristově na Zemi, a datuje tento konflikt jako období předcházející nejtemnějšímu zatmění Slunce, jaké kdy před smrtí nebo po její smrti viděl. Ježíš Kristus.

Po této události bude střídavě následovat pozemský posun, během kterého se lidstvo bude bát, že nastal konec světa.

Na první přečtení se zdá, že se objeví logický, nepřerušovaný řetězec událostí. Ale s naším prorokem jsou věci jen zřídka tak jednoduché, protože musíme mít na paměti jeho skutečnou posedlost tajemstvím s jeho flashbaky a kódovými slovy. Musíme se tedy vrátit k původnímu textu a najít tam klíčovou frázi, která, když ji plně pochopíme, objasní a spojí celek.

Je zřejmé, že čtyři slova „et s'en ensuyvant apres“ („a to bude následovat poté“) jsou klíčová slova a typický příklad záměrného zamlžování našeho proroka. Ve skutečnosti, poté, co popsal boj Antikrista a přešel přímo do pozemského posunu, Nostradamus pokračuje ve své dlouhé větě uklidňujícím způsobem frází „et s'en ensuyvant apres“ nebo „*a to se stane poté, co extrémní změny a permutace vlád atd.*“

Tato čtyři slova jasně uvádějí novou řadu faktů do předchozího sledu a oznamují změny říší velkými zemětřeseními, formulací Nového Babylonu a nástupem reformovaného křesťanského náboženství vycházejícího ze zmíněného Nového Babylonu. To vše se musí odehrát po jadranských událostech a před konečným bojem Antikrista o světovládu. Uvidíme, že Cayce a Fatima zcela potvrzují tuto chronologii.

Abych to shrnul, řada událostí, v současné době nemyslitelných, by se měla odehrát mezi dneškem a 1998-99. Na prvním místě, pokud jde o Evropu, budeme svědky invaze východu do těchto tří zemí na pobřeží Jaderského moře, invaze, které předcházela komunistická subverze v Itálii.

Pak uvidíme reakci Západozemců, (Spojené státy), Latinů z Nostradama, kteří nakonec zvítězí. Tato invaze bude poznamenána obrovskými klimatickými a geologickými poruchami, které přidají všeobecný zmatek, protože konflikty se rozšíří do celého světa.

Ale v letech 1990-91, možná v důsledku vojenských porážek, marxismus v Rusku zmizí, v zemi, z níž vzejde náboženství, které obnoví celou křesťanskou církev. Tomuto náboženství však bude k smrti vzdorovat první Antikrist, který bude na místě jeho zničení, až zázračný zásah Ducha svatého způsobí jeho totální zkázu. Tento skutečně konečný konflikt se má odehrát těsně před zatměním Slunce naprosto neobvyklé temnoty a trvání.

Potom svět zažije věk míru, spirituality a náboženské expanze poté, co se na obloze objevil Mesiáš v letech 1998-99. Celé lidstvo by mělo postupně následovat cestu, které bude dosaženo mezi lety 2038 a 2058.

Potom, před precezí rovnodenností, což je termín znamenající začátek Vodnářského věku, svět podstoupí axiální posun nepatrné velikosti, který se však bude lidem zdát jako konec světa.

Naštěstí Nostradamus, stejně jako Cayce, tvrdí, že civilizace potrvá ještě dlouho. Ale tuto hlavní událost, která na konci našeho století završí všechny ostatní, nelze datovat, protože sám Kristus nás naučil, že to ví pouze Otec. Protože náš úplný vstup do Vodnářského věku spadá mezi roky 2100 a 2200, je pravděpodobné, že k posunu dojde během tohoto období.

[Poznámka: Zde na Ascension2000.com jsme ukázali jasný vědecký důkaz, že skutečný přechod do nového precesního věku odpovídá změně Mayského kalendáře v prosinci 2012. Kromě toho se zdá, že Cayceho proroctví byla kalibrována na období předcházející i do této doby a už se vzpíráme proroctví tím, že se tyto události nestaly. Zdá se tedy, že toto je jedna z oblastí, kde byla stará proroctví vyvrácena, protože jsme získali více času a směřovali ke kompletnímu kvantovému posunu v roce 2012. (DW)]

A tak skončí mutace, která začala v roce 1968, kdy byly cítit její první vlivy.

DŮSLEDKY NA TENTO NÁVRH

Nostradamova proroctví, jejichž široké obrysy jsme načrtli, vize Cayce a slova Panny Marie ve Fatimě, to vše svědčí o ústřední události; ohlašují vzestup transformovaného křesťanského náboženství v Rusku.

Třetí, který natáhl své síly nad východ Evropy, je stejný národ jako Nový Babylon; konkrétně Rusko, které bylo rozšířeno již prvním holocaustem, válkou v letech 1939-45. Ale Nostradamus upřesňuje, že marxisticko-leninský režim v této zemi bude trvat pouze 73 let, 7 měsíců.

Nyní, podle toho, zda počítáme od carské abdikace 15. března 1917, nebo od převzetí moci Sověty 14. listopadu 1917, se dostáváme do období říjen-listopad 1990, respektive květen-červen 1991. *(Tato data opět najdeme při studiu historických*

cyklů v [kapitole 6.](#)) Teprve poté přijde válka Antikrista a pravděpodobně o mnoho let později pozemský posun. Série takto popsaných událostí se zdá být docela pravděpodobná, když se odkážeme, jak již bylo zmíněno dříve, na výroky Cayce, který také oznámil velké změny na Zemi a také vzestup nového náboženství orientovaného na Krista v Rusku a ducha Fatimy poté, co dlouze řečeno o osudu Ruska nám říká, že nakonec bude tato země zasvěcena Svaté Panně, což bude znamenat období míru.

Cayce umístí dokončení této náboženské konverze do roku 1993 a Nostradamus hovoří o roce 1999 a sedmi měsících příchodu z nebe krále teroru, který byl povolán k obnovení míru na Zemi, takže se zdá být docela jisté, že tato první fáze skončí kolem roku 1998-1999.

Nejprve se však, pravděpodobně v letech 1990-91 a 1998-99, rozvine boj Antikrista proti novému náboženství, na které bude útočit celý stranický aparát, síla tvořená statisíci elit, velkých i malých, kteří, když vidí, jak se jejich nadvláda hroutí, budou apelovat (ve jménu mezinárodního marxismu nebo jiného filozofického, náboženského či rasistického hesla) na nesčetné hordy „Antikrista sestupujícího v Atila a Zerses“, tedy od Mongolů a Peršanů, jejichž obrovské invazní armády symbolizují Attila a Xerxes.

Edgar Cayce uvádí, že situace v roce 1998 bude podobná situaci Xerxe. (Viz hloubkovou studii na konci této knihy.) Ale jak se to přihodilo vpádům Xerxe a dokonce i Attily, řada skutečných zázraků způsobí jejich porážku. Nostradamus nám říká, že „převtělování Ducha svatého vycházející ze 48. stupně zastaví a zničí Antikrista“.

Potom bude Satan, který dnes vládne světu neustálým vyvoláváním soupeřících frakcí, náboženství a ideologií, které se uchylují k síle zbraní, „na čas a do konce věků“ zavřen do nejhlubšího pekla. „Le Royaume du Rabieux“ – Království zběsilých, nenasytných, které evidentně zastupuje multinárodní

kapitalismus, neschopný otevřeně oponovat moderním reformám – „contrefera le sage“ – bude muset předstírat morálku, aby nebyl úplně zničen. otočit se.

Nostradamus pak bez přestávky přechází do výroku a stylu, za který musí převzít odpovědnost, ale který svou terminologií ukazuje, že se vztahuje k dnešní době. Vždy používá slovní zásobu doby, kterou popisuje:

„Města, města, říše a provincie, které opustily své staré zvyky, aby se osvobodily, uchvátily se hlouběji a tajně litovaly ztráty svobody a pravého náboženství, začnou udeřit doleva, aby se vrátily doprava a obnovily svatost, tak dlouho. znesvěcena, podle původních stanov“.

Jasně tak popisuje osud zemí, které se zcela odevzdaly sovětskému komunismu, ztratily část svých svobod a veškeré své náboženství. Prohlašuje však, že tyto národy se osvobodí úderem levého křídla, aby se vrátily k pravému křídlu tím, že obnoví náboženství založené na původním učení Kristově, nikoli na tom, které církevní hierarchie vnutila během téměř dvou tisíciletí.

[Poznámka: Něco, co by za Massonových časů nebylo vidět, je míra, do jaké by to mohlo být příkladem New Age/duchovní hnutí, vyvolané nyní rozšířenou převahou veřejného přijetí fenoménu UFO. A skutečně, prorocká myšlenka, že to určitě přijde z Ruska, může souviset se skutečností, že po rozpadu Sovětského svazu byli Rusové mnohem vstřícnější se svými tajemstvími UFO a fyzikálním výzkumem souvisejícím s éterem než Spojené státy. (DW)]

Všechny tyto zkoušky proběhnou před zatměním Slunce, největším a nejtemnějším, jaké Země viděla od smrti Ježíše Krista. Pak v měsíci říjnu (jak *dlouho* bude tento říjen po zatmění není uvedeno) přijde telurický posun tak velký, že

člověk uvěří, že Země ztratila svůj přirozený pohyb a upadla do věčné temnoty – a to bude předcházet „jaru“ (vstupu do Vodnáře.)

Vztahuje se to k polárnímu posunu, jaký vyvolala doba ledová nebo potopená mýtická Atlantida? Bylo nám řečeno, že pozemský život nezmizí: Nostradamus, stejně jako Cayce, potvrzuje, že obchod a komunikace budou pokračovat.

Uklidňující prohlášení obou věštců nám po všech těchto zkouškách slibují přežití lidstva, velký duchovní pokrok a mír. Proroctví svatého Malachiáše, o kterém každý mluví, v jistém smyslu potvrzuje, jak brzy všechny tyto změny přijdou.

PROROCTVÍ SVATÉHO MALACHIE

Autorem papežských proroctví byl sv. Malachys (1094-1148), biskup z Arnaghu v Ulsteru. Proroctví bylo zveřejněno v Benátkách v roce 1595 v Lignum Vitae benediktinským mnichem Arnoldem Wionem, narozeným v Douai v roce 1554. Toto proroctví uvádí jako sérii hesel posloupnost papežů na trůnu svatého Petra. Malachy uvádí 111 hesel, např. pro Benedikta XIII., který vládl během války v letech 1914-18, bylo heslo RELIGIO DEPOPULATA, vylidněné náboženství, a to dvěma způsoby: ztrátou života mezi křesťany během války a k moci bezbožných komunistů.

Sv. Malachy přidal ke svým heslům pouze jeden komentář; bylo to na posledním papeži PETRUS ROMANUS. Ale dominikánský mnich A. Giaconius v Baeca ve Španělsku přidal komentáře, které jsou známé jako komentáře mnicha z Padovy.

Abychom přišli do našeho dne. PASTOR ET NAUTA, pastýř a námořník, bylo heslem Jana XXIII., zvoleného papežem, když byl arcibiskupem v Benátkách, přímořském městě. Komentář padovského mnicha je „návrat dokonalého míru“.

Pavel VI. nesl motto FLOS FLORUM, květ květin, a komentář říká: „Řím uctívá tohoto krále míru. Toto motto a komentář se

zdají být opodstatněné, když si připomeneme cesty a kontakty tohoto papeže všeho druhu ve snaze obnovit harmonii mezi lidmi a mezi církvemi.

Tím se dostáváme k volbě a záhadné smrti Jana Pavla I. a po něm jsou na seznamu jen dva papežové. Jeho heslem bylo DE MEDIETATE LUNAE, od středu měsíce, a mnich z Padovy dodal: „svatý prostředník budoucí oběť“.

Papež si byl jistě vědom svého osudu. Vzpomeňte si na jeho první slova, když byl zvolen, když se objevil davu: viditelně otřesený přidušeným hlasem prohlásil, že je vyděšený z toho, že byl vybrán.

Následující neděli celá jeho rodina, která se přišla podívat na jeho instalaci, otevřeně plakala. Zahraniční reportéři to, překvapení, připisovali emocím, ale papežovi příbuzní věděli podle předpovědí jeho zkázu a stejně tak to věděli všichni Italové.

Jeho 33denní vláda a náhlá smrt uvrhla katolický svět do zděšení a úzkosti z tohoto nebeského znamení. Splnil Jan Pavel I. svou roli prostředníka v tak krátké době, nebo byl kardinály vybrán jako kompromis k urovnání rozdílů v církvi?

Existuje však důležité vodítko: vyslanec moskevského patriarchy zemřel v papežově náručí, rovněž na infarkt, při audienci u Jana Pavla I. na začátku jeho krátké vlády. Tato překvapivá událost již rozrušila mnoho pozorovatelů, kteří se divili, jaké silné emoce způsobily útok, který unesl představitele ruské církve.

Možná, že jednou poznáme význam této smrti, stejně jako pravdivost pověstí o otravě, která byla skutečnou příčinou smrti Jana Pavla I. Ale svým způsobem se dá říci, že Jan Pavel I. byl obětí své povinnosti, poznamenanou od počátku svým osudem.

Jeho nástupcem se tedy stane DE LABORE SOLIS ze Slunce. Pravděpodobně bude vládnout v době velkého zatmění

Slunce, pokud toto motto nenaznačuje sluneční erupce v neslýchaném měřítku. Ve skutečnosti od roku 1968 slunce vstoupilo do období zvaného Furious Sun s důsledky, které byste mohli očekávat pro lidskou rasu.

[Poznámka: Jak si mnozí z nás nyní uvědomují, od doby, kdy Masson napsal tuto knihu, se sluneční aktivita neustále zvyšovala v rozsahu, který nikdy předtím nebyl, dokonce i na konci 80. let. (DW)]

Ale počkej!

Jeho nástupcem se stane papež DE GLORIAE OLIVAE, sláva olivy, a padovský mnich přidává poznámku „slavná vláda“, která by se přirozeně měla shodovat s *reformou* celé křesťanské církve, kterou předpověděli Nostradamus a Cayce – s obnovou. možná porážkou Antikrista zásahem Ducha svatého.

Pokud budou mít tito dva papežové vládu normální délky, přivede nás to na přelom století. To dokonale odpovídá slovům Cayce a Nostradama, kteří označují roky 1998-1999 za osudné datum.

[Poznámka: V době prvního zveřejnění tohoto díla na internetu, v lednu 2001, jsme dalšího papeže stále neviděli; proto kalibrace pro tato proroctví zůstává dále v budoucnosti. Existují však známky toho, že zdraví Jana Pavla II. se rychle zhoršuje a může být nucen v blízké budoucnosti odstoupit ze současné doby, jak je toto napsáno. (DW)]

Pak, ale o kolik později, to nikdo nedokáže říct, přijde poslední papež, Roman Petr, který ukončí řetěz, který začal svatým Petrem.

Musíme však neúnavně opakovat, že všechny tyto otřesy neznamenají konec světa, ale místo toho konec epochy, kdy lidstvo vstupuje do věku Vodnáře.

PODROBNÁ ANALÝZA AKCÍ:

Srovnání čtyřverší, Cayceho čtení a Fatimy

Nyní, když jsme na základě studia slov Nostradamova dopisu a současných událostí vytvořili poměrně dobře chronologické pořadí, přijmeme náš hlavní úkol: podpořit tuto teorii pomocí odpovídajících Nostradamových čtyřverší, explicitních psychických čtení Edgara Cayce. a výpovědi fatimských dětí. Zvážíme také nepřímé důkazy založené na papežských proroctvích sv. Malachiáše. Všechny tyto údaje nám pomohou události přesněji lokalizovat.

PRVNÍ OBDOBÍ: FAŠISTICKÉ SYSTÉMY

Pokud jde o úvodní fráze našeho úryvku z dopisu králi Jindřichovi, existuje mnoho čtyřverší o fašistických zemích a politických a vojenských manévrech války v letech 1939-45. Dvě čtyřverší zmiňují jméno Hister.

Nostradamus měl rád dvojité narážky, tedy slova se dvěma konvergentními významy. Hister, foneticky tak blízký Hitlerovi, bylo starověké jméno pro Dunaj a Hitler se narodil v Braunau-am-Inn, měste ležícím na těsném přítoku Dunaje.

Pokud jde o události, které se ještě neuskutečnily, rozšíření třetího plavbou do Jadranského Trinacria mnohá čtyřverší zmiňují Trinacria a také konflikt v kurzívě. Některé z těchto veršů hovoří o tomto konfliktu, který se shoduje se zemětřeseními a dalšími velkými atmosférickými poruchami.

DRUHÉ OBDOBÍ: DALŠÍ ETAPA

Zde jsou čtyřverší, která zřejmě zahrnují toto období:

Paterno uslyší křik ze Sicílie,

Všechny přípravy v Terstském zálivu,

bude slyšet až do Trinacria

Uteč před tolika plachtami, prchni před hrozným morem. VIII-84

Tento verš je jasně spojen s „třetím vniknutím plachet do Jadranské Trinacrie“. Tato invaze bude krvavá a Nostradamus ve výkřiku varuje lidi, aby utekli z této obávané metly (Nostradamus používá slovo „peste“ ve významu katastrofy.)

Rok před válkou v Itálii

Němci, Francouzi, Španělé budou pro silné (jedna)

Škola republiky padne

Kde budou všichni až na pár udušení k smrti. II-39

Tento verš zajisté poukazuje na pád demokracie v Itálii před tím, než začne všeobecná válka, a vůdci této demokracie budou udušení nebo udušení k smrti: Zdá se, že Itálie k tomu směřuje. Zasáhnou Němci, Francouzi a Španělé, aby Itálii pomohli, nebo se budou hádat mezi sebou? Počkej a uvidíš.

Italské země poblíž hor se budou třást

Kohout a lev nejsou striktně spojeni

Místo strachu si budou pomáhat.

Catulon sám a Keltové umírnění. I-93

Týká se toto čtyřverší zemětřesení z roku 1976, které předpověděl Cayceův záznam 209-2 v roce 1943? Toho roku bylo v Číně více než milion mrtvých a ve Frioulu na úpatí italských Alp se otřásla země. Kohout představuje současný francouzský režim, ale kdo je lev, s nímž Francie nebude úzce spojena? Tyto události musí ležet v budoucnosti.

K pláči vítězství velkého srpku měsíce,

Římané vyhlásí Orla

Ticino, Milán a Janov s tím souhlasí

Pak sami velký Basil získali zpět. VI-78

Výraz Selin croissant (zde přeložený jako *půlměsíc*) pravděpodobně odkazuje na lidové demokracie. Selin bylo poetické slovo pro Měsíc ve středověku a týká se lidí, lidu. Croissant ve staré francouzštině znamenal srp. „Selin croissant“ tedy pravděpodobně v nostradamštině označuje současný komunismus – který po určité opozici bude v Itálii na chvíli vítán. Cyklicky by toto období mělo začít v letech 1980-1981.

Další čtyřverší naznačují, že poté, co komunisté převezmou moc v Itálii, dojde k odporu, který vyvolá přímou sovětskou intervenci. Ale znamenalo by to porušení dohody z Jalty a rozpoutalo by to válku mezi Orlem a Lvem – NATO a SSSR? Následující čtyřverší, navzdory své nejasnosti, jistě vypráví o tomto konfliktu:

V Kampánii bude tak dlouhý déšť

A v Apulii takové velké sucho

Kohout uvidí Orla, jeho křídlo nedokončené,

Uved' do nouze Lvem. III-52

Kdo jsou Orel a Lev? Pokud je výše uvedený výklad čtyřverší I-93 správný, lev by byl USA a orel by sovětské Rusko.

Jedna věc je jistá: Letectvo Orla bude poraženo Lvem, zatímco Kohout (Francie) bude tyto události sledovat, aniž by se k nim

připojil. Tento verš však také zmiňuje velké klimatické nepokoje doprovázející tuto italskou válku, které jistě patří k Zemi. změny předpovídané Nostradamem a Caycem.

Čtyřverší I-34 níže potvrzuje naši interpretaci symbolů orla, lva a kohouta a bohužel opakuje blízkost konfliktu a jeho rozšíření do jižní Evropy.

Dravý pták letí vlevo

Před konfliktem se Francouzi předvádějí

Jeden si vybere dobré, jeden zlověstný nejednoznačný

Slabý večírek bude držet talismany pro štěstí. I-34

Jinými slovy, než se válka stane všeobecnou, dravý pták, Orel odpovídající SSSR, poletí doleva, aby svedl ty Francouze, kteří následují francouzskou komunistickou stranu v bezpodmínečné podpoře sovětské politiky.

Mezitím se další strana, vláda, bude ubírat nejednoznačnějším směrem, který náš prorok nazývá zlověstným. Ale slabá strana – mlčící většina, která nemá svobodu slova – se bude pevně držet mezi těmito dvěma extrémny.

Tento verš popisuje co nejjasněji „Operační kouzlo“, které začalo od intervence v Afghánistánu a je zaměřeno na Francii, aby ji svedl a oddělil od Západu. Ale Nostradamus nás ujišťuje, že Francie návnadu nevezme. Přesto to vypadá, že SSSR, navzdory celosvětovému odsouzení, dopadne ještě hůř, v podivné svévoli moci.

Do této skupiny bychom mohli přidat obsah Quatrain II-57 a další, které, jak se zdá, poměrně brzy poukazují na všeobecnou válku.

Před bojem se velká zed' zřítí

Velký umírá, smrt předčasná a oplakávaná

Narozen napůl formovaný. většina bude plavat

Poblíž řeky byla země potřísněná krví. II-57

Padá Velká čínská zeď – mohla by to být Velká čínská zeď? Sinologové říkají, že symbolicky padla po 3000 letech myšlenky Středoříše, Čína se vždy považovala za střed světa, outsidersy jsou barbaři.

Nyní tento národ svou hlubokou nedůvěrou ke všem cizincům prolomil psychologickou zeď, která ji tak dlouho obklopovala. Zdá se, že v posledních několika letech došlo v Číně ke skutečné změně, možná způsobenou strachem z Ruska a jeho impozantního jaderného zbrojení.

Faktem však je, že Čína nyní akceptuje kontakt s obyvateli Západu, aby riskovala, že se SSSR postaví sama, s krvavou lázní, kterou by takový střet vyvolal.

Západ, alespoň jeho značná část, pravděpodobně projde bez újmy: „savoir nager“ (umět plavat) v moderní francouzštině znamená vyhýbat se rizikům. Jak jsme si všimli, Nostradamus používá idiom období, které popisuje, takže toto je další vodítko.

Ale tato „velká zeď“ by stejně logicky mohla znamenat také berlínskou zeď. Od konce války v roce 1945 se západní státy obávají, že se obě Německa mohou se sovětským souhlasem znovu spojit a vytvořit neutrální zónu, která by rozbila nepřátelský kruh národů, v němž se Rusko cítí uvězněno.

Tato myšlenka se pravidelně objevuje ve zprávách, a tak „Němci zcela přemoženi“ v Nostradamově Dopisu králi odkazují na likvidaci Němců tímto způsobem. Ale pravděpodobnější je, že Němci spojenci s NATO spolu s Řeky a Jugoslávci vytvoří

přední linii v boji proti SSSR a všichni budou v první bitvě rozdrčení.

Quatrain VIII-96 také rozhodně patří do současnosti.

Sterilní synagoga bez ovoce

Bude přijat mezi nevěřící

Dcera pronásledovaných z Babylonu

Nešťastná a smutná, přistřihne jí křídla. VIII-96

To, co se nyní děje v Íránu, zemi obsahující velkou část starověké Babylonie, nám umožňuje pochopit význam jasněji. Dcera pronásledovaného* musí být Fatima, dcera Mohameda pronásledovaného vyhnanství, a šíité ajatolláha Chomejního prohlašují původ z této větve, protože uznávají pouze Fatimina manžela Aliho jako pravého Mohamedova nástupce.

Od té doby, co se Chomejní dostal k moci, se spojil s Palestinci a ostatními Araby, kteří odmítají uzavřít jakoukoli smlouvu s Izraelem.

[*Nostradamus používá nejednoznačné slovo „pronásledování“, které zahrnuje významy anglických slov „pronásledovat“, „pronásledovat“ a „obžalovat“.]

Synagoga mezi nevěřícími bezpochyby označuje Izrael; židovský národ je skutečně enklávou mezi mohamedány. Nyní, v Nostradamově době, slovo „Nevěřící“ znamenalo Musulmana, zvláště Araba.

Zdá se, že tyto arabské země, zejména ty rozvojové, jsou íránskou krizí pohnány do nové války proti Západu, zaměřené

především na všechny, kdo jakkoli podporují Izrael, a především na USA.

Íránská revoluce, náboženská ve svém návratu k zákonu Koránu a progresivní působením studentů a mladých lidí, znamená začátek období otřesů, které se zrychlují alarmujícím tempem, takže nyní riskujeme válku mezi USA a Írán podporované svými spojenci z třetího světa.

Ideologické činy základních mohamedánů, jako je Chomejní, zahrnující aplikaci Koránu v politice, využívají radikálové skutečně machiavelistickým způsobem. Tato výbušná směs se šíří a stále více koncentruje ve všech islámských zemích, ke zjevné radosti SSSR. Mnoho komentátorů neváhalo tuto tajnou dohodu odhalit.

Uvěznění amerických rukojmích na ambasádě v Teheránu, po kterém krátce poté následoval útok na to v Pákistánu, v den, kdy byla obsazena Velká mešita v Mekce, jistě nejsou dílem náhody; odhalují ďábelské použití mohamedánského náboženského fanatismu k dezorganizaci této oblasti a sražení Západu na kolena totální ropnou válkou.

V dobré kriminologii vidíte, kdo má na zločinu zisk, a není pochyb o tom, kdo je odpovědný.

Ale tyto události, ještě před malou chvílí nemyslitelné, inspirují autora k publikování cyklického objevu, kterého si všiml před několika lety, zahrnujícího ohromující vztah mezi francouzskou revolucí roku 1789 a ruskou revolucí roku 1917. Poměr, který tuto skrytou souvislost odhaluje je prostě jeden rok francouzské revoluce za sedm let ruské revoluce.

Co může být jednodušší? Vezměme si například pád Robespiera a jeho popravu, ke které došlo 28. července 1794 nebo 5 let 14 dní po 4. červenci 1789, začátku francouzské revoluce.

Nyní, 5 let 14 dní *vynásobených 7* je 35 let 3 měsíce 8 dní: připočteme-li toto ke 14. listopadu 1917, datu vítězství bolševiků v Rusku, dostaneme 21. únor 1953; do 9 dnů, datum Stalinovy smrti.

[Poznámka překladatele: Tato konvergence může být přesnější, než se na první pohled zdá. Když vezmeme v úvahu, že Robespierre byl velmi živý, dokud čepel nespadla, mohl být Stalin velmi dobře v kómatu týden po své oficiální „smrti“ na základě sedminásobného expanze času.]

Robespierre, který podnítil krvavou vládu teroru ve Francii, byl sražen koalicí politiků ohrožených gilotinou, stejně jako Stalin jistě padl kvůli koalici s politickými vůdci v jeho družině, kteří se obávali krvavé čistky, což je u Stalina obvyklé. a pro kterou měl připravit scénu „Doktorův plán“.

A stejně jako po Robespierrově smrti bylo popraveno jen pár jeho blízkých spolupracovníků, tak v SSSR po Berijově popravě už k likvidacím nedocházelo.

Právě kvůli výsledkům této konvergence je zde teorie zahrnuta, ale mějte na paměti, že ne všechny události následují v přesném matematickém pořadí, ale spíše v obdobích, během kterých obě revoluce sledovaly podobné cíle.

Historické zlomy, politické milníky a některé rozhodující vojenské akce se však téměř dodnes odrážejí v průběhu obou revolucí. Pouze období od konce roku 1941 do roku 1945 se zdá být z tohoto pravidla vyjmuta.

Sověti samozřejmě ani v té době nikdy neztratili ze zřetele svůj revoluční cíl; a brzy poté, co dosáhli vítězství nad nacisty, znovu zahájili boj proti západním demokraciím.

Tato cyklická konvergence se vztahuje většinou na ideologické pozice obou revolucí a je zarážející, že uvedená cyklická konvergence začíná prvními zásahy Francouzské revoluce proti

zemím ještě pod starým systémem (feudalismus) a odpovídajícím zásahem Sovětský svaz v letech 1936-37 proti reakčnímu kapitalismu (fašismu), vojensky ve Španělsku a politicky prostřednictvím Kominterny.

Čtenář najde tento cyklický podíl podrobněji rozebrán v kapitole 6. Pokud jde o současné události, říká nám, že vážné události v Íránu způsobené šáhovým příjezdem do New Yorku 22. října 1979 a jejich výsledek, uvěznění rukojmí na americké ambasádě v Teheránu 6. listopadu, odpovídá *téměř dni* odjezdu Bonaparta do Egypta 19. května 1798 za použití stejného cyklu jako výše.

Účelem této výpravy bylo ekonomicky ochromit Anglii přeříznutím jejího záchranného lana do Indie a zároveň napomáhat povstání v Tipu-Sahibu. Je zarážející si uvědomit, že cíle Francouzské revoluce byly ve všech směrech srovnatelné s těmi, které nyní motivují události v Perském zálivu.

Egyptské tažení bylo namáhavé, francouzské jednotky byly neustále sužovány a vystaveny únavě a neduhům nepřátelské země. Tato expedice byla podniknuta částečně jako sjednocující diverze.

Revoluce měla problémy ve Francii: mnoho regionů se bouřilo proti Directory. Kontrarevoluce ve Vendee opět sílila. Je tedy pravděpodobné, že SSSR nebude mít snadné podmanit si Afghánistán nebo jakékoli oblasti Perského zálivu a nemůžeme vyloučit možnost povstání na sovětském území.

Když se podíváme na tyto dva typické případy cyklické konvergence, *téměř na den*, mezi hlavními událostmi obou revolucí (a je jich mnohem více), jsme nuceni dojít k závěru, že uvědomění si současné nemožnosti jaderné války, která by zničila obě strany, se levicoví plánovači uchýlili k nepředvídané a kvazid'ábelské strategii.

Tito pánové těžší z chyb USA a dalších západních států a snaží se srazit Západ na kolena nepřímou válkou založenou na

omezené nabídce a vysoké ceně ropy v kombinaci s různými podvratnými činy.

To má vyvolat depresi, vyvolávající sociální nepokoje, kterých by marxistické strany rychle využily. Grandiózní projekt, jehož cílem je rozvrátit celý svět a dostat ho pod palec jejich systému. Národy, které se nechtějí podřídit, by byly jednoduše obsazeny, jak bohatě ukazuje příklad Afghánistánu.

Když použijeme poměr 1 rok francouzské revoluce k 7 letům ruské revoluce, co nám říkají historické knihy? Za prvé, 2. května 1798 „převrat 22 Floreal“ změnil zahraniční politiku Francouzské revoluce, což v nás vyvolává podezření, že v SSSR v srpnu 1979 došlo k tajné změně, kdy jestřábi převzali kontrolu.

Stejně historické texty ukazují, během tohoto období v minulosti, egyptské tažení, jak jsme uvedli výše, po kterém následovala vítězství Bonaparta: dobytí Malty, Alexandrie a Káhiry. Podle našeho vzorce můžeme pro rok 1980 předpovědět nárůst levicové subverze v různých zemích a možnou okupaci Íránu sovětskými vojsky, pokud Chomejní zemře nebo ztratí kontrolu nad levicovými extrémisty, které zaštituje.

Neváhali by povolat Sověty, aby jim pomohli chopit se moci.

[Poznámka: Historie ukazuje, že tato událost se ve skutečnosti rozvinula jako dlouhodobé zatýkání amerických rukojmích v Íránu. (DW)]

Tato infiltrace by se mohla postupně rozšířit do tradičních islámských zemí jako Tunisko, Maroko, Pákistán atd. USA budou v tomto bouřlivém období dlouho bojovat samy; strašná vzpomínka na válku z let 1939-45, která oslabil evropské demokracie a přiměla je zkusit cokoli, aby se vyhnuly nové konfrontaci.

Ale po projekci francouzské revoluce na ruskou revoluci vidíme: v roce 1981 spojení mezi USA, Čínou a konzervativními arabskými státy; více sovětské manipulace, subverzí nebo okupací, a to jak zemí s velkými energetickými zdroji, tak zemí strategického politického významu, jako je Jugoslávie a Itálie; západní demokracie se začínají připojovat k USA, zejména od roku 1983; a poté se podzemní válka postupně mění v otevřenou válku Západozemců proti SSSR a jeho spojencům.

[Poznámka: Tento scénář totální války byl naštěstí odkloněn v časovém proudu, alespoň pokud jde o otevřený a přiznaný konflikt; nicméně na základě práce podplukovníka Toma Beardena existuje skvělý důvod domnívat se, že mezi Sovětským svazem a Spojenými státy probíhala velmi vážná válka za použití technologie skalárních zbraní.

Sestřelení mnoha dopravních letadel, a zejména raketoplánu, bylo nejdramatičtější událostí v těchto konfliktech ve viditelné podobě. Tyto informace jsou k dispozici na webových stránkách www.cseti.org a jinde. (DW)]

Ale jak říká Nostradamus, levicový trik nakonec selže, protože je založen na násilí a nadvládě. Vyplývá to však přímo z událostí roku 1968; ale bohužel, v souladu s 11letým cyklem, idealistický duch mládeže roku 1968 je nyní ve své opačné fázi vykořisťování principi tohoto světa – což by jistě mohly být „různé hlavy Bestie z Apokalypsy“.

Stejně tak je ale jisté, že až bude dokončen druhý 11letý cyklus, 22 let po roce 1968, skutečný duch pravdy, spravedlnosti a nenásilí, který tomuto hnutí předsedal, nakonec zvítězí v letech 1990-91 s narozením vyhlášeným Nostradamus a Fatima zcela nově definovaného křesťanský orientovaného náboženství.

[Poznámka: Přestože je velmi obtížné určit přesné datum, počátek 90. let skutečně ohlašoval dramatický nárůst veřejného

přijetí fenoménu UFO a od té doby získalo hnutí New Age / Spiritual neuvěřitelnou sílu a čísla. (DW)]

Opakujeme, že revoluční akce zahájená v roce 1979 v Íránu, napodobující hluboké aspirace roku 1968, nemůže zvítězit. Obrátí se k minulosti a apeluje na nenávist a násilí, jde proti instinktivnímu hledání náboženství a víry lidstva s větší spravedlností, více pravdy a v souladu se současnými a budoucími vědeckými poznatky; náboženství, které musí odpovídat symbolice Vodnářského věku, do kterého vstupujeme, které rozvine lepší lidské sociální vztahy a také nové chápání duše, jejíž existence bude vědecky prokázána.

To byl význam Edgara Cayce v Reading 2012-1 citovaném na začátku této knihy.

V tuto chvíli však bude muset Západ zaplatit za své chyby a především svůj egoismus. Každopádně nadcházející události nás chtě nechtě donutí ke skutečné celosvětové solidaritě.

Naše konzumní společnost vytvořila odporný komplex plýtvání a nadřazenosti. Stačí jen pozorovat chování většiny západních turistů v zemích třetího světa, abyste pochopili jejich reakce. Zvláště když si uvědomíte, že některým nestačí ani chleba.

Nicméně semínko skutečné spravedlnosti zaseté v roce 1962 vyklíčí během tohoto blížícího se období útrap a násilí. Stejně jako myšlenky francouzské revoluce nemohly být vymýceny, jakmile zapustily kořeny, budou vůdci západních demokracií – v nichž se se všemi svými hanebnými vadami stále lépe žije než v jakékoli tyranii – nuceni přežít, poskytnout svým národům skutečná lidská práva.

Pak bychom měli vidět zrod skutečné demokracie a smrt demagogického pokrytectví, na kterém jsou založeny naše politické systémy. Je jisté, že jádro demokracií, které po všech

těchto zkouškách a mukách stále ještě zbývá, zvítězí opakováním zázraku podobného tomu, který umožnil malému řeckému městu porazit nespočetné hordy perského Xerxe v roce 480 př.

Ale pro naše současné demokracie bude zkouška dlouhá. Obyvatelé Západu, zamilovaní do lehkosti a pohodlí a připraveni obchodovat s čímkoli, aby zachovali tento vzácný majetek, nevyužijí co nejvíce z hrozících politických rozbrojů uvnitř SSSR.

Ve skutečnosti byl tento rok 1980 poznamenán nejsilnější zaznamenanou aktivitou slunečních skvrn (viz kapitola sedmá), což naznačuje všeobecná povstání nejen v západní sféře, ale i v SSSR a jeho satelitech.

Cyklické a planetární náznaky se v této předpovědi shodují a ukazují na povstání v této části světa kvůli problémům se zásobováním potravinami a obtížnému nástupnictví Brežněva. Ačkoli Západ tuto příležitost nechal uniknout, první vítězství USA se uskuteční na jaře 1981.

Faktem je, že poměr Francouzská revoluce / Ruská revoluce nám říká, že 1. srpna 1798 Nelson zničil francouzskou flotilu u Aboukiru, čímž uvěznil Napoleona v zemi, kterou dobyl.

Kolem 23. března 1981 by tedy mělo dojít k americkému vítězství, které by mělo za následek zničení levicových komunikačních médií nebo nalezení alternativního zdroje energie, což by negovalo účinek ropné války.

Ale to ještě neskončí; historie nás informuje, že aktivní intervence Evropy na americké straně a první západní vítězství přijdou až v letech 1983-85 a jejich účinky potrvají až do let 1988-89. Na konci tohoto období vážné geologické poruchy umožní progresivním znovu získat výhodu.

Ale od roku 1990-91 se v těchto zemích objeví nový režim se vznikem nového Napoleona, který bude odstraněn až během

závěrečného boje skutečným zázrakem, jako byl ten ze starých Řeků. Toto vítězství konečně nastolí mír.

Stručně řečeno, toto dlouhé přerušení převzaté převážně z cyklogie (viz kapitola 6) potvrzuje proroctví Nostradama a Fatimy. Tato podzemní válka, která právě začala, se rozvine v celosvětový konflikt a bude znamenat nové „masové hnutí“, jaké svět zažil v minulosti, tentokrát ve stylu 20. století, založeném na revoluční filozofii.

Ale ještě jednou nám Nostradamus a Fatima slibují, že po posledním útoku Antikrista bude poražen milostí Ducha svatého a nadejde věk míru pro celý svět.

Bohužel tento proces dezorganizace právě začal: v příštích několika letech se dostane do Evropy, zejména do jadranských zemí. Itálie, Řecko a Jugoslávie budou pravděpodobně ovlivněny, až bude Tito pryč. Je mu již 87 let a byl ostrakizován mezi nezúčastněnými národy krajně levicovým křídlem vedeným Castrem.

SSSR prostřednictvím svých spojenců bude všude podporovat povstání. Tito spojenci se pohybují od Kubánců po Lybijce, včetně Etiopanů, Albánců, Íránců, Palestinců atd.

Nostradamovy verše zmiňují mnoho vězňů v DURBANU!

Šest čtyřverší odkazuje na „Lybiques“ v politické a náboženské akci ve světě. Dva další mluví o Římě zraněném Albánci! Jedno velmi důležité čtyřverší předpovídá. "Marocký král zajatý těmi z Fezu, Tunisu a Bougie!" Dvě čtyřverší nám vyprávějí o invazi Peršanů (Íránu) do Egypta a Makedonie.

Pak je tu 20 čtyřverší, která popisují barbary ničící a drancující právě tak, jak je předvídáno v Dopisu králi, který je již citován jako hlavní klíč k Nostradamovým proroctvím. Ale jejich definitivní zmar je také předpovězen.

Všechna tato proroctví dokazují, že rozvrat a bitvy se budou týkat celého světa. Kromě povstání a válek na Jadranu

zavládne progresivní vlna v celé Africe a dokonce se přenesse do Jižní Afriky, poslední opěrné body odporu.

Latinská Amerika bude také infikována a více jejích národů, jako je Kuba a Nikaragua, se obrátí doleva. Národy, které „nemají“, se stejně jako při masové migraci v minulosti pokusí napadnout a oloupit bohaté země.

USA a jejich západní stoupenci budou mít jen těžko ustát ten šílený nápor, protože veřejné mínění bude rozděleno, zejména v Evropě, mezi ty, kteří upřednostňují ozbrojenou opozici, a progresivisty hájící sympatie a pomoc.

Ale po vyslechnutí požadavků povstalců se západní demokracie nakonec shromáždí kolem USA, aby vyhnaly útočníky. Mezitím SSSR, osvobozený od nebezpečí na západní frontě, vrhne veškerou svou váhu proti Číně.

Pamatujte, že Nostradamus i Cayce mluví o poslední akci Xerxe a Attily proti celému Západu, která bude zázračně odražena. Neboť nakonec bílý svět, včetně Ruska, provede svou politickou mutaci směrem k větší pravdě a spravedlnosti, i když bude čelit tomuto smrtelnému nebezpečí.

Podívejme se na dva verše, kde Nostradamus uvádí data, která se nepochybně týkají bezprostřední budoucnosti. Na konci října 1979 noviny oznámily, že USA poskytnou vojenskou pomoc Maroku, a tentýž den CIA předcházela pádu tohoto režimu do jednoho roku! Když se to stane, splní se čtyřverší VI-54:

Na přelomu dne při druhém zakokrhání kohouta

Ty od TUNIS z Fezu a Bugie

Tím, že Arabové zajali marockého krále

Liturgie roku 1607. VI-54

Toto čtyřverší upoutalo pozornost komentátorů již nějakou dobu a zejména od roku 1960, kdy marocký sultán přijal titul krále; a jako obvykle se Nostradamova proroctví vyjasnila, jak se blíží čas jejich naplnění. Datum 1607 liturgie musí odkazovat na vydání Vulgáty.

Přesné datum nikdo nezná, ale překlad provedl sv. Jeroným na žádost papeže sv. Damase, který vládl v letech 366 až 384; to je, když Západořímská říše vznikla oddělením od východní říše. Tehdy byla na Západě přijata „římská liturgie“.

Nyní, 366 až 384 přidané k 1607 dává 1973 až 1991 a tento interval jistě obsahuje realizaci této události.

[Poznámka: Masson tedy naznačuje, že Nostradamus používal k zakódování svého proroctví vědu o cyklologii; klíčový počet let pro posun tohoto časového cyklu do budoucnosti byl v tomto případě 1607. (DW)]

V tomto verši je kohout (Francie) znovu zmíněn v kontextu událostí v Maroku. Znamená druhé zakokrhání kohouta druhého deGaulla nebo opakování podobné politické situace? Co se zdá být jisté, je, že události mají být velmi brzy.

Quatrain VI-54 však není jediný, který zahrnuje tento druh datování; jsou celkem čtyři, ale nejbližší je X-91:

Římské duchovenstvo roku 1609

V čele roku zvolí

Šedá a černá ze společnosti

To tam nikdy nebylo tak zlé. X-91

Tento verš oznamuje, že dva roky po marockých událostech může být v Římě zvolen protipapež, když bude mít Itálie

komunistickou vládu. Na podporu tohoto prohlášení existovalo již dávno mnoho vizí, které předvídaly útěk papeže z Říma, který by se uchýlil do Mayence, zejména vize Pia X. v roce 1909, který viděl papeže opouštět Řím, jak přechází přes mrtvoly svých kněží.

Jan Pavel II. jistě uvádí do rozpaků marxistické a pokrokové režimy a ty se mohou pokusit nastolit konkurenční duchovní moc. Je pak velmi pravděpodobné, že by koalice roanského duchovenstva a duchovenstva z komunistických zemí mohla zvolit antipapeže a tento antipapež by patřil do „Ježíšovy společnosti“ – jezuity.

Bude „zlomyslnější“ než kdokoli jiný – to je mazaný, mazaný, zrádný, jako biblický Satan.

Kdy se to všechno pravděpodobně stane? Aníž bychom přijali myšlenky CIA, bohužel se zdá, že roky 1980 až 1984 budou pro západní demokracie kritické kvůli neustálým podvratným činům. Horká válka má vypuknout až v letech 1984-85 s USA a jejich spojenci, Číňany atd., vs. sovětský blok.

[Poznámka: Opět se to nestalo a čtenář musí uvážit, že tato proroctví není vůbec snadná ani definitivní. Ohromující povaha mnoha hitů Massonových cyklů jasně ukazuje, že jde o přesný systém, ale zdá se, že svobodná vůle hraje roli a nejsme prostě odsouzeni opakovat minulé události jako předpovězený scénář. Proroctví lze skutečně zvrátit. (DW)]

Jaká bude role kohouta (Francie) během těchto potíží? Politika „druhého kohouta“ v tomto klíčovém období bude pravděpodobně neutrální a dokonce prosovětská. Francouzští vůdci, v naději, že se vyhnou politickým problémům, které vyvstanou, nebo je obrátí ve svůj prospěch, a přesto ze situace ekonomicky profitují, budou opatrní, aby neurazili SSSR. Ale až budou invazní jednotky z Jadranu Trinacria na jejích hranicích, Francie se znovu připojí k Západu v boji proti

nim. Přesto je během první fáze konfliktu, s ohledem na francouzskou politiku, stejně pravděpodobné, že se mnoho levicových francouzských dobrovolníků připojí k italské revoluci dokonce i v Římě spolu s Lybiques a Albánci, jak je naznačeno v čtyřverších VIII-9 a IV. -4 níže.

První francouzská zahraniční politika se zdá být odhalena:

Zatímco Orel a kohout v Savoně

Budou sjednoceni, moře, Levant a Maďarsko

Armáda v Palermu, Mark z Ancony,

Řím, Benátky od Barbeho hrozný výkřik. VIII-9

Z výše uvedeného lze vyvodit, že Francie a italská komunistická vláda podepíše v Savoně pakt, dohodu, která jde ve spojení idejí pěkně daleko; revoluční válka bude zuřit nejen v jižní Itálii, ale i na moři, v Levantě (na Blízkém východě) a v Maďarsku. V této době budou Řím a Itálie podřízeny barbarům.

Bezmocný princ se zlobí a hádá

Řepka a plenění, kohouty a Libyjci.

Skvělý hostitel po zemi, po moři nekonečné plachty

Sesterská Itálie bude pronásledovat Celtics. IV-4

Tento verš zjevně souvisí s předchozím a Itálie bude okradena a vyplněna kohouty (množné číslo) a Lybiques (Francouzi spojenci s Libyjci). „Velký hostitel“ je velká armáda a „nekonečné plachty“ odrážejí podmínky Dopisu králi, kde Nostradamus mluví o invazi do Jadranu Trinacria.

„Po moři nekonečné plachty“ může také označovat nespočet zásobovacích a podpůrných letadel používaných při moderních invazích! Sestra Itálie, která pronásleduje Kelty, není jasná: kdo je tato sestra? USA, nový Řím?

V každém případě, po těchto neklidných časech a po mnoha disidentech a dezercích se západní svět konečně sjednotí a porazí „barbarskou sektu“ a to bude nejzřetelněji vidět ve Středomoří:

Z Barcelony, z Janova a Benátek,

Od sicilského moru spojeného s Monetem

Budou mířit proti Barbary flotile

Barbaři odraženi až k Tunisu. IX-42

„Barbaři“ nazývali Římané lidi cizinci ve Středomoří, zejména ti ze zemí, které dnes nazýváme Východ. Ale termín barbarská sekta může zároveň označovat obyvatele starověkého barbarska, tedy severní Afriky včetně Libye.

Použitím těchto dvou termínů ve stejném kontextu se Nostradamus pravděpodobně snažil naznačit spojení mezi těmito dvěma skupinami lidí. „Třída“ v nostradamském jazyce znamená flotilu; takže se zdá, že v průběhu letecké bitvy budou Barbarové poraženi a zahráni zpět přes Středozemní moře.

„Barbarská sekta značně zneklidněna a odražena“ v Dopisu králi naznačuje porážku arabských a sovětských zemí, které se pro tuto příležitost spojily. Opět počkejme, ale čas se zdá být blízko.

TŘETÍ: PRVNÍ VELKÁ KATAKLYSMA

Zdá se velmi pravděpodobné, že první geologické změny a velká zemětřesení začnou, když se SSSR tlačí k Jadranské Trinakrii; výše citovaná čtyřverší to dokazují a v Dopisu králi Nostradamus říká, že „Nový Babylón se zrodí v době velkých zemětřesení.

Vzhledem k tomu, že země, která pohltí jadranskou Trinacrii, je stejná jako Nový Babylon, jak bylo ukázáno výše, k prvním velkým zemětřesením by mělo dojít v 80. letech 20. století.

Šedesát dva čtyřverší jasně popisuje planetární kataklyzmata, padající žhavé kameny, obrovské vlny pokrývající všechno, vyschlé potoky a moře, řeky a oceány, kde se budou ryby „vařit v horečce“, planetární poruchy s výskytem komet, „bratr“. Měsíc “ atd., to vše v pojmech podivně připomínající Velikovského *Worlds in Collision*.

Těchto 62 čtyřverší je uvedeno v jejich původní podobě v příloze I, ale zde vybereme čtyři ke studiu: X-67, IX-83, II-52 a VI-88, protože všechny výslovně odkazují na stejnou událost. Když Nostradamus zdůrazní něco takového, jako to udělal o revoluci v roce 1720 se slavným veršem o Varennesovi atd., jedná se o událost celosvětového významu.

Jako vodítko označil náš prorok takové verše klíčovými slovy nebo jinými rozpoznatelnými znaky. Tato čtyři oddělená čtyřverší na jediném zemětřesení musí znamenat, že bude v gigantickém měřítku.

Zemětřesení tak silné v měsíci květnu

Saturn v Kozorohu, Jupiter, Merkur v Býku

A Venuše v Raku, Mars v Nonnay (Panna?)*

Padnou kroupy velké jako vejce. X-67

[*Poznámka překladatele: Nonne je jeptiška, takže většina učenců předpokládá, že Nonnay znamená Panna.]

Planety budou přesně v těchto polohách na začátku května 1988. Saturn bude ve 2 stupních Kozoroha, Jupiter mezi 12 a 14 stupni Býka, Merkur mezi 26 a 29 stupni stejného znamení, Venuše v 1 stupni Raka, Mars mezi 16 a 20 stupni Vodnáře.

Autor přiznává, že ještě nerozluštil slovo Nonnay, pokud to neznamena „nonnain“, mladý mnich, což by mohlo představovat mladého Chlapce Vodnáře, který se objevuje na středověkých rytinách.

Nebo mohl být Mars na jeho cestě zastaven jiným nebeským tělesem a objevit se pak ve znamení jeptišky, Panny? Toto může být planetární porucha, která vyvolá první velké geologické otřesy!

Ale datování této události v květnu 1988 planetárními pozicemi musí být správné, navzdory nejasnostem termínu Nonnay, protože taková pozice se nebude opakovat po tisíce let. Jenom kolem dalších čtyř planet, jejichž pozice v roce 1988 dokonale odpovídají těm ve čtyřverší.

[Poznámka: Znovu, i když docházelo k neustálým zemětřesením větší intenzity, zdá se, že jde o další proroctví, které bylo vyvráceno pokrokem, kterého lidstvo dosáhlo – stejně jako se nenaplnilo slavné Nostradamovo proroctví z roku 1999.

To nevrhá negativní stín na Nostradamovy schopnosti, ale spíše nám ukazuje, že jednoduše viděl pro nás nejpravděpodobnější budoucnost, založenou na jeho výhodném postavení v čase. (DW)]

Tento verš tedy popisuje obrovské zemětřesení v květnu 1988. Kroupy velké jako vejce, s ohledem na velikost události, pravděpodobně odkazují na krupobití z kamenů, nikoli na obyčejné kroupy. Velikovskij ve svém výzkumu zmiňuje i kroupy z kamenů.

Quatrain IX-83 přesně potvrzuje a datuje tuto kritickou událost a další podrobnosti naznačují dalekosáhlou katastrofu velkého rozsahu.

Sol dvacet nebo Býk země se prudce chvěje

Velké divadlo, naplněné, bude zničeno

Vzduch, obloha a země potemněly a rozrušily se

Potom se bude plavit nevěřící Bůh a svatí. IX-83

Zodiakální poloha Slunce ve 20 stupních Býka nastává každý rok 10. května, takže velké květnové zemětřesení je tak naplánováno na 10. května 1988. Taková přesnost bere dech!

Pokud se to skutečně stane, sláva Nostradama bude zajištěna. Třetí řádek ukazuje sílu tohoto zemětřesení, které otřese celou zemí a dobře odpovídá velkým zemětřesením předpovězeným v Dopisu králi.

Zničené divadlo a plavba Nevěrného Boha a svatých zůstávají záhadou. Falešní bohové, falešní svatí?

Quatrain VI-88 také umísťuje zemětřesení do měsíce května:

Velká říše zůstane pustá

Poblíž Ebra budou shromážděny

Pyreneje ho utěší

Až v květnu země budou otřeseny. VI-88

Tato tři čtyřverší ukazují na květen jako na čas velkého zemětřesení, během kterého nebo před ním dojde k velkým

změnám. Jsou zmíněny ty z výše uvedených veršů zahrnující Španělsko od Ebra a Pyrenejí.

Konečně čtyřverší II-52 podporuje myšlenku, že mnoho oblastí bude postiženo přibližně ve stejnou dobu a že otřesy přijdou na jaře.

Země se bude několik nocí třást,

Na jaře dva tahy za sebou

Korint a Efez budou plavat ve dvou mořích

Válku rozvíří dva udatní. II-52

Očekává se, že se Halleyova kometa vrátí v letech 1986/87 – způsobí planetární poruchu, která spustí otřesy? Jedna věc je jistá: muži se těchto nebeských pochodní vždy instinktivně děsili.

Letošní rok 1988 může být opravdu nešťastný. Berose, chaldejský kněz, historik a astronom narozený roku 330 př. n. l. v Babylonu, prohlásil, že uspořádání planet v Kozorohu nebo v Raku ohlašovalo velké zemské změny a že všechny planety seřazené najednou v takovém znamení znamenaly konec světa.

Nyní v roce 1988 budou Uran, Neptun a Saturn v konjunkci v Kozorohu a tyto tři planety jsou v astrologii považovány za škodlivé a násilné. V lednu 1989 budou Měsíc, Slunce, Merkur, Venuše, Saturn, Uran a Neptun v Kozorohu; Mars a transplutonian ve 30 stupních Berana, Jupiter v Býku, Pluto ve Štíru.

Uspořádání většiny planet v Kozorohu nevěstí nic dobrého. Nostradamus ve svém verši opomněl zmínit Uran a Neptun – nezapomeňte, že ještě nebyly objeveny.

Nejpozoruhodnější podrobnosti o tomto období pozemských změn lze nalézt v psychických čteních Cayce. S více než 9 000 zdokumentovanými čteními souvisejícími se zdravím s mírou úspěšnosti téměř 100 procent můžeme přesvědčivě potvrdit pravděpodobnou pravdu několika tisíc duševních nebo „životních čtení“, popisujících předchozí životy subjektů.

Všechny tyto údaje, psychické i lékařské, byly zaznamenány, očíslovány a katalogizovány a my musíme poděkovat americkému géniovi za organizaci, která nám poskytla tak přesnou dokumentaci v tak neobvyklém oboru.

Možná to bylo vyšší vědomí inspirující Nostradama a Cayce, které je podnítilo ke klasifikaci, protože Nostradamus svá proroctví uspořádal do deseti „století“, přičemž v každém bylo 100 veršů, všechny řádně očíslované.

Zde jsou různé hodnoty Cayce popisující dřívější a pozdější změny Země.

„Země se rozpadne v západní části Ameriky. Větší část Japonska musí jít do moře. Horní část Evropy se změní jako v mžiku oka. Země se objeví u východního pobřeží Ameriky.

V Arktidě a v Antarktidě dojde k otřesům, které způsobí erupci sopek v oblastech Torrid, a pak dojde k posunu pólů – takže tam, kde byly póly chladné nebo polo- tropické se stanou tropičtějšími a porostou mechy a kapradiny.

A ty začnou v těch obdobích v letech 58 až 98, kdy budou prohlášena za období, kdy bude Jeho světlo znovu vidět v oblacích.“ (3976-15, 19. ledna 1934)

"Před tím byla entita v Atlantidě, když tam byly období prvních otřesů a destrukce, která přišla do země - stejně jako musí v další generaci přijít do jiných zemí." (3209-2, 31. prosince 1943)

Počítat s 33 lety na generaci, protože četba říká, že to přijde v příští generaci, to znamená ty, kteří přicházejí na svět v době čtení a dosahují dospělosti kolem roku 1968/69; takže bychom měli očekávat první změny mezi lety 1968/69 a 1999.

Q 12. Za jak dlouho se začnou projevovat změny v zemské aktivitě?

A 12. Když dojde k prvnímu rozpadu některých podmínek v Jižním moři (to je jistě jižní Pacifik), a těch, které jsou patrné při potápění nebo stoupání, je to téměř opačné, nebo ve Středozezemním moři a Aetně oblasti, pak můžeme vědět, že to začalo. (311-8, 9. dubna 1932)

Q 14. Dojde k nějakým fyzikálním změnám na zemském povrchu v Severní Americe? Pokud ano. jaké sekce budou ovlivněny a jak?

A 14. Po celé zemi najdeme mnoho fyzických změn menšího i většího stupně. Větší změnou, kterou v Americe najdeme, bude pobřeží Severního Atlantiku. Sledujte New York, Connecticut a podobně! (311-8, 9. dubna 1932)

Pokud jde o podmínky v geografii světa, země – zde postupně dochází ke změnám.

Protože bude narušeno mnoho částí východního pobřeží, stejně jako mnoho částí západního pobřeží a také centrální část USA.

V příštích několika letech se země objeví v Atlantiku i v Pacifiku. A to, co je nyní pobřežím mnoha zemí, bude dno oceánu. I mnohá ze současných bitevních polí budou oceány, budou to moře, zátoky, země, nad nimiž bude nový řád obchodovat jako jeden s druhým.

Části současného východního pobřeží New Yorku nebo samotného města New York v podstatě zmizí. Tady to však bude další generace; zatímco jižní části Karolíny ve státě Georgia – tyto zmizí. To bude mnohem dříve.

Vody jezer se budou vlévat do Perského zálivu, nikoli do vodní cesty, o níž se nedávno vedly takové diskuse. Bylo by dobré, kdyby byla vodní cesta upravena, ale ne k účelu, pro který se v současnosti uvažuje.

Potom bude oblast, kde se entita nyní nachází (Virginia Beach), mezi bezpečnými zeměmi, stejně jako části toho, co je nyní Ohio, Indiana a Illinois, a velká část jižní části Kanady a východní části Kanady; zatímco západní země – mnoho z toho má být narušeno – v této zemi – stejně jako samozřejmě mnoho v jiných zemích. (1152-11, 13. srpna 1941)

Země bude na mnoha místech rozbitá. V rané části dojde ke změně fyzického aspektu západního pobřeží Ameriky. V severních částech Grónska se objeví otevřené vody.

Objeví se nové země u Karibského moře a objeví se suchá země Jižní Amerika bude otřesena od nejvyšší části až do konce a v Antarktidě u země Ohňové země a průlivu s bouřícími vodami. (3976-15, 19. ledna 1934)

KAPITOLA 03: BUDOUCÍ ARCHEOLOGICKÉ OBJEVY

KAPITOLA TŘETÍ: BUDOUCÍ ARCHEOLOGICKÉ OBJEVY

[Poznámka: Tato kapitola a všechny ostatní v této knize jsou výňatky z knihy *The End of Our Century* od Françoise Massona, napsané v letech 1979-80. Z francouzštiny do angličtiny ji přepsal David Michael Steinberg v roce 1981 a vydavatel se nikdy nenašel. Nakonec ji upravil, aktualizoval a zveřejnil na internetu David Wilcock v roce 2001.]

Předpotopní civilizace technicky vyspělejší než naše vlastní?

Tato kapitola se bude zabývat budoucími archeologickými objevy revolučního rozsahu. Podle Cayce brzy vyjdou na světlo

a prokážou existenci Atlantidy a technické know-how této civilizace, v některých ohledech vyspělejší než naše.

Tyto objevy, odhalující skutečnou povahu člověka a jeho osudu, způsobí hlubokou změnu ve struktuře naší víry.

Pro tato budoucí zjištění opustíme linii dotazování Dopisu králi, kterou jsme sledovali až do konce, a vezmeme si Cayceovy četby jako základní odkaz na toto téma. Cayce oznámil blízkost těchto objevů a Nostradamus těmto překvapivým nálezům věnoval přes tucet čtyřverší. Zvláště jeden, na který Nostradamus stráví tři verše, musí být velmi důležitý.

Cayce mluví v mnoha psychických čteních o nalezení archivů Atlantidy na různých místech. Jako obvykle nám tyto vize také osvětlují obsah těchto Chrámů rekordů a pravděpodobný rok jejich objevení.

Znovu, při určování data, musíme mít na paměti, že vizionáři v každé době, od biblických dob až po naše dny, jako by vždy popisovali bezprostřední události, alespoň v očích čtenáře, který měří čas podle našeho krátkého života. Ale věštci, zjevně ve spojení s vyššími duchy, pro které má čas jinou hodnotu, mluví jiným jazykem.

Takže když Cayce v Readingu 2537-1 ze 17. července 1941 říká: „Tyto mohou být nalezeny... za několik let od nynějška“, je vysoce pravděpodobné, že má na mysli několik desetiletí, což je z hlediska světových dějin stále málo.

Jedna věc je jistá, Nostradamus umísťuje tyto archeologické objevy do doby zemských změn, a protože se zdá, že se ty druhé rychle blíží, alespoň ty první budou pravděpodobně učiněny před přelomem století.

Abychom tuto otázku lépe prostudovali, seskupili jsme tyto nové objevy do dvou tříd podle zjevného významu Nostradamových veršů. Nejprve probereme VIII-66, IX-9, V-66 a II-17, které

jasně odkazují na jediný objev ve starověké jeskyni pod chrámem zasvěceným Vestálským pannám.

Druhá skupina veršů pravděpodobně hovoří o různých nálezech a týká se obsahu starověkých uren. Čtyřverší I-27, VI-99, VII-14, VIII-56 a IX-7 umísťují nález starověkých džbánů nebo uren do blízkosti Pyrenejí, které byly podle Cayce prvním útočištěm Atlantánů, kteří uprchli ze své země před jeho konečnou. zničení.

Podívejme se na první sérii veršů vysvětlených Cayceovým čtením.

Když byl nalezen nápis DM *

Ve starověké jeskyni s odkrytou lampou

Law, král a princ Ulpian se snažili,

Pavilon, královna a vévoda pod pokličkou. VIII-66

*DM pro Diis Manibus byl napsán na mnoha římských hrobech.

Pokud je druhá polovina tohoto verše stále nejasná a lze ji pochopit pouze v době události nebo těsně předtím, první část je zcela jasná: nápis DM bude nalezen ve starobylé jeskyni, která je jeskyní „a Lampe “ nebo obsahující lampu.

V dalším čtyřverší této skupiny Nostradamus o této lampě mluví jasně: je přinejmenším mimořádná.

Když Lampa hoří věčným ohněm

Bude nalezena v chrámu Vestálek,

Nalezeno dítě, ohnivá voda procházela sítem

Jména zahynou ve vodě, trhy padnou v Toulouse. IX-9

Nejprve si všimněte, že tento objev bude učiněn během velké povodně, která pohltí Nimes a částečně zničí Toulouse. Jak jsme

upozornili, i další verše hovoří o tajemstvích odkrytých geologickými otřesy.

Ale hlavně tento verš doplňuje a vysvětluje ten předchozí: věčnou, nehynoucí lampu najdeme pod místem starého chrámu zasvěceného Vestálkám. Jaká je tato nezhasitelná lampa? Bude to založeno na principu atomové hromady nebo spíše na systému v současnosti neznámém, ale o kterém se mluví v Cayceho čtení a Nostradamovi v následujícím verši?

Pod starověkými budovami Vestálek

Nedaleko zříceniny akvaduktu.

Jsou třpytivými kovy Slunce a Měsíce

Hořící lampa Trian* zlata plenila. V-68

[*Poznámka překladatele: Možné významy: Trojan? Trajan?]

Tento verš potvrzuje a zcela odhaluje význam dvou předchozích. Nález hořící lampy, nehynoucí lampy nalezené pod „starověkými vestálkami“ — tedy v chrámu již prastarém zasvěceném Vestálkám, a ten starý chrám nebude daleko od zničeného akvaduktu.

Ale Nostradamus přidává další detail o pravděpodobném fungování lampy — je poháněna zářícími kovy, solárním a lunárním kovem, neboť Hořící lampa se živí zlatým Trianem a čerpá z něj.

V Nostradamových dnech měly slunce a zlato prakticky stejný význam. Základním zlatem byl „sol“. Takže lampa byla pravděpodobně napájena zářícím „solárním kovem“. Zde je Cayceovo vysvětlení o těchto kovech:

...Když Poseidská země měla větší moc, když byly svolány schůze pro ty z mnoha zemí, aby se určily prostředky nebo způsoby, jakými by bylo možné ovládat nebo zacházet se zvířaty, která byla pro mnohé země destruktivní.

Entita pak jednala jako ten, kdo řídil lodě, které se plavily ve vzduchu i pod vodou; byl také výrobcem toho, co vyrábělo výtahy a spojovací trubky, které byly používány stlačeným vzduchem a párou a kovy v jejich emanacích.

To vše bylo součástí zkušeností a vývoje entity, zejména pokud jde o věci ovládané fasetou pro radiační aktivitu ze slunce na kovy a její ovládání, stejně jako o způsobu, jakým vzduchové lodě během tohoto pobytu procházejí. (2157-1, 27. března 1940)

Cayce mluví jasně o zachycování slunečních paprsků na kovech za účelem aktivace, napájení a řízení vzducholodí té doby. V jiných čteních Cayce obšírně hovoří o tomto procesu využití sluneční energie. Tento revoluční proces musíme teprve vymyslet nebo znovu objevit.

V mnoha čteních Cayce umístí hlavní místo záznamů do Egypta, blízko Sfingy, ale také uvádí, že záznamy existují i na jiných místech. Pokud jde o Nostradama, lokalizuje místo, jak je uvedeno výše, ve staré jeskyni pod starověkým vestálským chrámem nedaleko zřícenin akvaduktu.

Protože se dvakrát zmiňuje o tomto chrámu vestálek, musíme prozkoumat jeho jazyk a symboliku, abychom pochopili jeho proroctví.

Všechny jeho verše prozrazují důkladnou obeznámenost s řecko-římským světem, který evidentně intenzivně studoval, a jeho opakovaná narážka na chrám a stavbu Vestálek je jeho vodítkem, že když budeme studovat symbol vestálských panen, pochopit, o čem ten objev je.

Tento nález pak bude pod chrámem zasvěceným udržování posvátného ohně, což bylo povinností vestálek v římských dobách. Co je posvátný oheň než věda o starověku, vědění, které se nesmí nechat vyhasnout.

Je docela možné – jak se to dělalo v křesťanské době, kdy se kostely stavěly na základech pohanských chrámů – že vestálské chrámy byly postaveny na předpotopních místech, kde byl uchován Posvátný oheň – záznamy o svatých tajemstvích spolu s materiálem důkaz, jako je nehynoucí lampa.

(Tady bychom mohli dodat, že francouzský spisovatel Cyrano de Bergerac (1619-1654) uvedl, že ve starověkých hrobech byly nalezeny neuhasitelné lampy, ale že muži jeho doby, když se snažili vidět, co je uvnitř, je nenávratně zničili.)

[Poznámka: Podobné zprávy o trvale fungujících lampách lze nalézt v *Jesus and the Essenes* od Dolores Cannon. Toto byl pohled první osoby o hypnotickém subjektu, který byl v reálném čase vrácen zpět do esejské komunity, která byla zodpovědná za výcvik a výuku Ježíše.

Kromě jiných hodnotných a ověřitelných datových bodů subjekt hlásil kulovité křišťálové koule, které seděly na kovových válcích a jednoduše bylo potřeba je otočit na základně, aby vydávaly světlo. Subjektu bylo řečeno, že se jedná o pozůstatky atlantské technologie a že již nechápou, jak fungují.

Je velmi možné, že taková technologie byla použita při stavbě a údržbě podzemních komor, jako jsou ty na náhorní plošině Gizeh, které by jinak byly úplně tmavé, kromě zakouřených, chybných pochodní – a na stěnách nejsou vidět žádné stopy po spálení. Zdá se, že některé staroegyptské kresby znázorňují takové lampy zcela jasně. (DW)]

Tento nález bychom tedy měli očekávat v oblasti Římské říše, pravděpodobně poblíž Středozemního moře.

Zde jsou některé z Cayceho čtení předpovídajících objev záznamů pocházejících ze staré Atlantidy a on je lokalizuje poblíž Sfingy:

Otázka 4. Ve které pyramidě nebo chrámu jsou záznamy zmíněny ve čteních poskytnutých tímto kanálem na Atlantidě v dubnu 1932? (série 364)

A 4. Jak je uvedeno, tento chrám byl zničen v době, kdy došlo k poslednímu zničení v Atlantidě.

Přesto, jak se blíží čas, kdy mají nastat změny, může dojít k otevření těchto tří míst, kde jsou záznamy jedno, těm, kteří jsou zasvěceni v poznání Jediného Boha:

Chrám u lltaru pak znovu povstane. Také tam bude otevření chrámu nebo síně záznamů v Egyptě a záznamy, které byly vloženy do srdce atlantské země, mohou být také nalezeny zde – které byly uchovány pro ty, kteří jsou z této skupiny. Záznamy jsou jeden." (5750-1, 12. listopadu 1933)

Tři další čtení zmiňují případný objev těchto spisů:

...v zemi nyní známé jako egyptská, během těch období, kdy tam byly budovy různých hrobek...

Entita patřila k těm, kteří pomáhali při skutečné výstavbě některých z těchto budov, které stále zůstaly, a při přípravě té, která ještě nebyla odkryta – síň záznamů – kde může být mnohé vyneseno na světlo. (519-1, 20. února 9934)

...entita byla v atlantské zemi, během těch období, kdy existovalo poznání – prostřednictvím učitelů nebo vůdců v Zákoně Jednoho – související se zničením Atlantské nebo Poseidonské země.

A tato entita byla mezi těmi, kteří cestovali z Atlantidy nebo samotné Poseidie, nejprve do Pyrenejí nebo portugalské země a později do toho, co by se v současnosti nazývalo egyptskou zemí – v těch obdobích po odvolání Ra-Ta, když se... pokusil aby došlo ke sjednocení znalostí. (1486-1, 26. listopadu 1931)

...entita byla první, kdo vytvořil záznamy, které mají být teprve objeveny, nebo které teprve budou mít, o těchto aktivitách v

atlantské zemi, a pro uchování dat, která byla dosud nalezena z komnat na cestě mezi sfingou a pyramidou rekordů. (1486-1, 26. listopadu 1937)

...v egyptské zemi... Entita byla z Atlant'anů, kteří se chystali uchovávat záznamy... entita přišla s těmi skupinami, které měly založit síň nebo dům záznamů, a entita přímo nebo nepřímo může být mezi těmi, kteří budou přesto je vyneste na světlo... (3575-2, 20. ledna 1944)

Další údaje nás vedou k přesvědčení, že záznamy budou brzy nalezeny:

Předtím byla entita v atlantské zemi, když nastala ta období, která vyžadovala exodus kvůli ničivým silám používaným dětmi Belialu.

Entita byla kněžkou v Zákoně Jednoho a mezi těmi, kteří přijdou do egyptské země, jako starší v těchto skupinách za uchování záznamů, stejně jako za uchování části té rasy, těch národů.

S obdobími rekonstrukce po návratu kněze se entita připojila k těm, kteří byli aktivní ve vkládání záznamů do forem, které byly částečně starými postavami starověkého nebo raného Egyptana a částečně novější formou Atlant'anů.

Ty mohou být nalezeny, zvláště když bude otevřen dům nebo hrobka záznamů, za několik let. (2537-1, 17. července 1941)

Entita byla v atlantské a egyptské zemi. Entita byla mezi dětmi Zákona Jednoho, kteří přišli do egyptské zkušenosti kvůli uchování záznamů...

...stal se vedoucím vykopávek – při studiu starých záznamů a při přípravě a stavbě domu podle záznamů pro Atlant'any, stejně jako části zasvěcence domu – neboli Velké pyramidy. (2462-2, 19. června 1941)

Entita... pomáhající knězi v této přípravě, způsobem budování chrámů záznamů, které leží těsně za onou záhadou, která je

stále tajemstvím záhad pro ty, kteří se snaží zjistit, jaké byly způsoby myšlení starých synů, kteří vytvořili člověk — zvíře — jako součást vědomí. (2402-2, 16. listopadu 1940)

Bylo by dobré, kdyby tato entita hledala jednu ze tří fází způsobů a prostředků, kterými byly tyto záznamy o činnosti jednotlivců uchovány – ten v atlantské zemi, který se potopil, který bude stoupat a znovu stoupá; další na místě záznamů, které vedou ze Sfingy do síně záznamů, v egyptské zemi; a další v árijské nebo yucatánské zemi, kde tamní chrám zastihuje totéž. (2012-1, 25. září 1939)

...entita byla v egyptské zemi, mezi Atlantány, kteří přišli s těmito národy s autoritou. Neboť tam byla entita ta, která se OSOBNĚ starala o záznamy, které přinesli vůdci těchto lidí pro uchování v té části lidské zkušenosti na zemi. (2523-1, 1. července 1941)

...entita se postarala o takovou zkušenost a vyjádření, že tato období pobytu entity jsou pak stále zachována v tamních záznamech. (1182-1, 1. června 1936)

...byla to tato entita, kdo navrhl mnoho budov v Egyptě, zejména těch, ve kterých Atlantané uchovávali své záznamy, stejně jako záznamový dům pro Kněze... (3605-1, 21. ledna 1944)

Další čtení poskytuje přesnější údaje o umístění evidenčního sálu a druhu informací v něm uložených.

Subjekt Hept-supht vedl vedení záznamů a budov, které se v tuto chvíli nenacházely v jejich příslušných akcích nebo místech činnosti.

Bylo to v období, jak je uvedeno, 10 500 let před tím, než princ míru vstoupil do země, aby studoval, aby se stal zasvěcencem

v nebo prostřednictvím stejných činností, které byly stanoveny Hept-supt v tomto zasvěcovacím obřadu.

Q 2. Uveďte podrobně, co obsahuje uzavřená místnost.

A 2. Záznam o Atlantidě od počátků těch období, kdy se Duch zformoval nebo započal zapouzdření v této zemi, a vývoj národů během jejich pobytu, se záznamem prvního zničení a změn, ke kterým došlo v zemi se záznamem o pobytech národů k různým činnostem v jiných zemích, a záznam schůzek všech národů nebo zemí pro činnosti při ničení, které se stalo nezbytným s konečným zničením Atlantidy a budov pyramidy zasvěcení, s kým, čím, kde přijde otevření záznamů které jsou jako kopie z potopené Atlantidy, protože se změnou musí znovu povstat (chrám).

Tato poloha spočívá v tom, že jak slunce vychází z vod, linie stínu (nebo světla) padá mezi tlapy Sfingy, která byla později nastavena jako strážce nebo stráž, a do které nelze vstoupit ze spojovacích komor. od tlapy Sfingy (pravá tlapa) až do doby, kdy se změny musí projevit v této sféře prožívání člověka.

Tedy mezi Sfingou a řekou. (378-16, 29. října 1933)

Ve všech svých čteních Cayce jmenoval Egypt jako hlavní místo pro nalezení atlantských záznamů, ale mluví také, i když méně často, o jiných místech, kde mohly být uchovávány.

Zdá se, že vytváření archivů pro zachování paměti Atlantidy bylo hlavním zájmem všech uprchlíků, ať už šli na Yucatan, Gobi, Indočínu nebo Pyreneje a Portugalsko.

I když si nemůžeme být absolutně jisti, Nostradamův Vestalský chrám pravděpodobně souvisí s Atlantány, kteří jako první uprchli do Pyrenejí, a Quatrain II-17 nás nutí tomu věřit:

Pole chrámu Vestálky

Není daleko od Ethene a Pyrenejí

Velké potrubí* je ukryto v kufru

SEVERNÍ odhoz řeky a vinice matiné. II-17

[Poznámka překladatele: *nebo ten velký dirigoval (vedl, přepravoval).]

Zdá se, že tento verš odkazuje na stejný vestálský chrám jako ty dříve citované a umísťuje jej směrem k Ethénu a Pyrenejím. Ale co je Ethene, Atény? „Le grand conduit“ by mohl být velký tunel, ale co znamená „skrytý v kufru“?

Konec čtyřverší je ještě bizarnější: „North jetty flow“ je docela zvláštní; jediné možné spojení je s Northem, anglickým ministerským předsedou v letech 1770 až 1782, který zavedl čajovou daň, což vedlo k vypouštění čaje do řeky Charles v Bostonu – ale co jsou „vignes matinees“?

Mohla by to být narážka na Vinland of the Vikings, objevený kolem roku 1000 před naším letopočtem a nacházející se někde mezi Novým Skotskem a současnou řekou Hudson?

„Vignes matinees“ ve staré francouzštině znamená „zkřížené“ nebo hybridní révy, tedy křížené révy Ameriky.

Nostradamus použil jinde stejný systém označování zemí – je téměř jisté, že tento verš se Severem vhozeným do řeky a hybridními vinicemi vytváří spojení mezi nálezem vestálského chrámu poblíž Pyrenejí a USA, zejména jeho kolébkou, Bostonem. kraj.

Přesto tento verš zůstává docela nejasný a povaha tohoto spojení nám uniká.

Toto čtyřverší II-17 je typické pro Nostradamovu neznámost, ale autor stále věří, že souvisí s archeologickým objevem, protože jiné explicitnější verše jmenují Pyreneje jako pravděpodobné místo dalších objevů:

Učený nepřítel bude zmatený

Velký tábor nemocný a poražený ze zálohy

Pyreneje a Poenus mu odmítly

U řeky objevování starověkých uren. VI-99

Opět nacházíme Pyreneje v kontextu zmiňujících starožitné objevy a urny nebo amfory. Ale co je Peonus – Phoenix, Arizona? Cayce v níže uvedeném textu hovoří o té části USA, která byla kdysi útočištěm Atlant'anů. Existují dvě narážky na současné USA: North a Phoenix, ale je opravdu těžké pochopit význam.

Předtím zjišťujeme, že entita byla v zemi nyní známé jako Yucatan, když v zemi existovala tato zřízení od Atlant'anů.

Entita byla v chrámech, nastavená jako zapisovatel, ve jménu pak Arsth. V těchto zkušenostech byla ta období neshod s těmi, kdo byli v autoritě, kdy šlo o rozhodnutí většiny národů připojit se k hnutí v dnešní části Arizony.

Entita se rozhodla zůstat v tamních zkušenostech. Záznamy mohou být nakonec znovu objeveny. (5245-1, 3. června 1944)

Ke všemu předchozímu přidejte Quatrain III-14, který, jak se zdá, popisuje naši dobu:

Přijede odhalit falešnou topografii

Budou otevřeny urny hrobek

Množí se sekty a svatá filozofie

Černá za bílou a nová za starou. III-14

Nacházíme zde tažení sekt a svatou filozofii, která označuje epochu zralou k náboženským změnám, které by otevření antických džbánů posunuly někdy před konec našeho století; zbytek čtyřverší zůstává docela nejasný.

Před studiem čtyřverší VIII-56 a dalších, které mohou znamenat úplně jiný objev, zde jsou Cayceovy údaje o osídlení Atlantánů v Pyrenejích a jejich konečném zničení africkými útočníky.

Předtím byla entita v egyptské zemi, ale atlantských národů, když došlo k exodu z Atlantidy do dnešní španělské nebo Pyrenejské země a poté do Egypta.

Po ustavení koalice mezi Egyptany a Atlantany entita – s těmi z Atlantidy, kteří měli autoritu, kteří se prosadili v egyptské zemi – nakonec pomáhala v těchto činnostech týkajících se přípravy jednotlivců – nebo odborných činností pro všechny různé skupiny národů v tomto období. (2916-1, 11. února 1943)

Předtím zjišťujeme, že entita byla v zemi, která se nazývala Atlantán, během těch období, kdy došlo k rozpadu země a platil edikt, že země musí být změněna.

Tato entita patřila k těm, kteří vypluli do egyptské země, ale vstoupila spíše do Pyrenejí a do dnešní portugalské, francouzské a španělské země. A na křídových útesech tam v Calais lze stále vidět činnosti, kde byly vytvořeny značky následovníků entity, zatímco s těmi byly spojeny pokusy o vytvoření chrámové činnosti pro následovníka Zákona Jednoho.

...o této entitě lze říci, že byla první, kdo zahájil zakládání knihovny vědění v Alexandrii, deset tisíc tři sta před tím, než princ míru vstoupil do Egypta, aby tam byl poprvé zasvěcen. (315-4, 18. června 1934)

...v atlantské zemi... Byla to totiž entita, která přijala zprávu o potřebě rozdělení dětí Zákona Jednoho pro zachování pravd téhož v jiných zemích. Zjišťujeme tedy, že tato entita byla mezi těmi, kdo byli jako ředitelé těchto expedic nebo odcházeli do mnoha různých zemí těsně před rozpadem atlantské země.

Dalo by se tedy říci, že entita nastíněná z větší části, expedice vedená Ax-Tellem a expedice do Pyrenejí a na Yucatan a do země Og...

Později, s oživením kněze v Egyptě, patřila tato entita mezi ty, kteří se pustili do sjednocení učení Atlantů, Egyptů (jak by se jim dnes říkalo), Indů, Indočínů, Mongoloidů a árijské národy.

To vše byly činnosti entity, protože ona byla poslem a nositelem zpráv – neboli prostředky, pomocí kterých byly nastaveny přenosy činností. (1681-1, 7. září 1938)

Entita byla mezi těmi, kteří přišli do Egyptů z Pyrenejské země; a proto přišli s druhou částí těch z atlantské země. (1458-1, 15. října 1937)

Předtím zjišťujeme, že entita byla v atlantské zemi, když došlo k rozpadu ostrovů a bylo řečeno, že ti, kteří chtějí nebo mají být spaseni, musí cestovat do různých center, do kterých byli vůdci přiděleni. pasy.

Tato entita patřila mezi ty, kteří přišli nejprve na území dnešních Pyrenejí a později k činnostem – poté, co byly založeny před lety – v egyptské zemi. (633-2, 26. července 1935)

Předtím byla entita v egyptské zemi, když tam byly ty zmatky a zkoušky, když došlo k návratu kněze...

Entita byla obeznámena a spojena s Knězem, stejně jako s těmi, kteří byli s Knězem vyhnáni; také aktivity s králem, stejně jako s těmi, kteří mají autoritu z atlantské země.

V Atlantidě se entita naučila nejvíce, ale v Egyptě bylo větší období aktivity – ve shromažďování dat. A bude zjištěno, že části toho, co mohou být dosud odkryty v pyramidách, tam byly vloženy entitou — It-Ao. (2823-1, 26. září 1942)

entita byla mezi Atlantů, kteří jako první přišli do Egypta...

Entita tedy putovala do toho, co je nyní částí Portugalska nebo do Pyrenejí, kde část jejích vlastních skupin z atlantské země zřídila formu uctívání a chrámovou činnost. A entita pomáhala v těch věcech, které se týkaly konkrétní výzdoby v chrámu. (1123-1, 19. února 1936)

Předtím byla entita v atlantské zemi, v těch obdobích, kdy probíhaly přípravy vyplývající z těchto činností a sporů mezi dětmi Zákona Jednoho a syny Belialu, takže různé skupiny byly poslány do různých zemí.

Entita byla mezi dětmi Zákona Jednoho – matematik, ten, kdo se připravoval na ty cesty vzduchem do Pyrenejí; později, po založení aktivit v Egyptě, se tam entita usadila; spojení s Ajaxem nebo Ax-Tell.

...entita provedla měření pro některé z těch činností, které způsobily stavby v částech Nilu, aby bylo možné ovládat jeho vody.

Tyto aktivity přinesly slávu... (2677-1, 27. ledna 1942)

Předtím byla entita v atlantské zemi, když došlo k těm rozpadům země, a entita byla s mnoha z těch, kteří šli do země nyní známé nebo nazývané španělská země.

Zatímco mnoho lidí se změnilo na egyptskou zemi, entita jménem Armath zůstala v pyrenejských oblastech a tam ustanovila principy a pravdy, které hodně pomáhaly, dokud hordy z africké země nepřinesly těmto národům zkázu. (3541-1, 10. ledna 1944)

Pokud jde o toto poslední čtení, je zde stopa těchto vzdálených časů a je to v Alsasku. Hlubkový výzkum názvu „Vosges“, pohoří, které hraničí s alsaskou nížinou, odhaluje, že Vogézové byli starověkým kmenem, který žil na území dnešního Baskicka a byl vyhnán nájezdníky z jihu.

Nyní jsou na některých vogejských vrcholcích kruhy z tesaného kamene zvané „pohanské zdi“, jejichž stáří a původ nejsou známy. Ale na jednom z těchto míst jsou balvany poznamenány otvory pravidelného tvaru, které zpočátku vypadají jako vrty.

Ty však mají zvláštní diamantový tvar a otvory jsou vyvrtány po spirálové dráze jako vývrtka! Jaký nástroj dokázal udělat takové

díry a jaký byl jejich účel? Autor je viděl na místě jménem Taennchel.

Nyní je zde zbytek veršů zmiňujících nálezy pokladů (v archeologickém smyslu).

Pod dubem Guien zasáhl blesk

Nedaleko odtud je ukryt poklad

které se po mnoho staletí nahromadí,

Zjistil, že zemře jeho oko propíchnuté pramenem. I-27

Standardní výklad tohoto verše zní: „Poblíž odstřeleného dubu nesoucího jmelí bude nalezen poklad“. Ale slovo Guien začíná velkým písmenem, které by nás mělo dát na pozor, a „řetěz“ není obvyklým pravopisem pro dub (chene) a mohlo by znamenat řetěz, takže místo nálezu je docela nejasné, ale zbytek čtyřverší je dostatečně jasné.

"Najde se poklad ukrytý po staletí, nálezce bohužel zemře oko probodnuté pramenem." Nástraha nebo nehoda? Poklad střežený pastí je typický pro egyptský styl používaný k ochraně hrobek faraonů.

Kdo otevře objevenou památku

A neuzavírá to okamžitě

Postihlo ho zlo a nemůže to dokázat

Jestli je lepší být Brit nebo Norman King. IX-7

Tento verš znovu zdůrazňuje nebezpečí otevření těchto hrobek; poslední řádky zůstávají nejasné.

Na závěr uvedme čtyřverší VIII-56 a VIII-29, které tuto sérii uzavřou. (Existují také tři čtyřverší o nalezení hrobu velkého Římana, ale nezdá se, že by souvisela s těmi, o kterých

mluvíme.)

Slabá skupina obsadí zemi

Ti z vysokých míst budou strašlivě plakat

Velké stádo, které má být rohem, bude rušit

Hrob u D. nebro* objevil spisy. VIII-56

[*Řeka Ebro ve Španělsku teče z Pyrenejí.]

První tři řádky jsou zcela nesrozumitelné, ale poslední opět zmiňuje hrob s nápisem; a kupodivu se opět setkáváme s velkým D jako v písmu DM. Počkejte.

U čtvrtého pilíře věnovaného Saturnu

Rozděleno zemětřesením a povodní,

Pod Saturnovou budovou se nachází urna

Ze zlata Capion vzal a pak vrátil. VIII-29

Opět je to o urně nalezené pod budovou zasvěcenou Saturnu, kterou odhalí zemětřesení a povodeň. Co znamená zlato Capion, které se má ukrást a vrátit? Souvisí to s výše zmíněným trionským zlatem? Tajemství.

Ale z téměř všech veršů o těchto objevech vyplývá, že k nim dojde v politicky i geologicky problematickém období. Zde opět najdeme čtení Cayce oznamující objev starověké Poseidia v důsledku podmořských otřesů.

TROCHU SPEKULATIVNÍ OBLÁZKA

Protože jsme toho tolik mluvili o americkém Cayce, nemůžeme odolat pokušení odpovědět Nostradamovým kritikům, kteří mu vyčítají, že zcela ignoroval hlavní roli, kterou ve 20. století hrály USA a SSSR.

Za prvé, ať se podívají na deset čtyřverší o „hesperikách“, které mnozí komentátoři přirovnávají k USA; v řecké mytologii byly Hesperidky zemí se zahradou zlatých jablek, tedy zemí bohatství, a nacházela se na západě Evropy za mořem. Takže verše o Hesperidkách se opravdu týkají USA

Autor si myslí, že k nim může přidat II-17 s NORTH a VI-99 s Poenusem, ale existuje ještě lepší, mimo USA je téměř nemožné najít: slovo Buffalore, které vypadá typicky americké. Quatrain VIII-12:

Objeví se poblíž Buffalore

Vysoký urozený vstoupil do Milána

Opat z Foix a ti ze St. More

Bude páchat zločiny oblečený jako rolníci.

Tento verš je zcela jasný a jistě se týká naší bezprostřední budoucnosti. Už víme, kdo je St. More: Thomas More nebo Morus, kancléř Jindřicha VIII., který se v době reformy postavil proti králi v teologických otázkách a byl v roce 1535 na králův rozkaz sťat.

Poté byl katolickou církví svatořečen. Je, jak jsme již zmínili, autorem Utopie, která podrobně popisuje holistický komunismus, knihy neustále znovu vydávané a vždy aktuální.

Co můžeme vyvodit z interpretace tohoto čtyřverší? Pravděpodobně během příští války zahrnující Itálii se opat z města Foix ve Francii spolu s komunisty zapojí do nějaké nelegální akce v převlečení za farmáře, a to se odehraje poblíž Buffala, velkého průmyslového města na Velkých jezerech poblíž USA. -Kanadská hranice.

Opat je klerik určité hodnosti, strana St. More jsou marxističtí komunisté; „faire la forbe“ ve staré francouzštině znamená spáchat nízký, nenávistný čin zahrnující lhaní a „darebák“ ve středověku znamenal chudého dělníka.

Druh akce, kterou udělají, je tedy jasný: během budoucích italských konfliktů, možná po komunistickém triumfu v Miláně, se opat z Foix spojí s komunisty-marxisty, aby podnítil akci, pravděpodobně podvratnou, poblíž města Buffalo; akce bude odporná a zrádná a pachatelé budou oblečeni jako chudí dělníci.

A pak je tu Quatrain X-79, zmiňující zejména Memphis:

Staré silnice budou všechny vylepšeny

Půjdou na místo, jako je Memphis

Velký Merkur Herkula fleur de lis

Země, moře a země se chvějí.

První myšlenkou, kterou si jméno Memphis vybaví, je Egypt, ale – kromě skutečnosti, že Nostradamus, když mluvil o starověku, vždy mluvil o řecko-římské historii, téměř nikdy o Egyptě – je tento verš v konkrétním kontextu, který přímo navazuje na X-72.

„Velký Merkur Herkula fleur de lis“ je zřejmou narážkou na velkého krále z Angoulmois, fleur de lis je symbolem francouzských králů a „způsobuje, že se země, moře a země chvějí“, nám připomíná krále teroru, který přijde z nebe po Marsu, aby vládl štěstím.

Nyní „staré cesty přikrášlené“ vždy znamenají věk míru a štěstí a tyto cesty projdou kolem Memphisu. Tento verš skutečně zahrnuje město Memphis, Tennessee, navzdory nejistotě ohledně národnosti tohoto Herkula, tohoto velkého krále teroru.

KAPITOLA 04: ZJEVENÍ PANNY MARIE A JEJICH VZTAH K OSUDU CELÉHO LIDSTVA

[Poznámka: Tato kapitola a všechny ostatní v této knize jsou výňatky z knihy *The End of Our Century* od Françoise Massona, napsané v letech 1979-80. Z francouzštiny do angličtiny ji

přepsal David Michael Steinberg v roce 1981 a vydavatel se nikdy nenašel. Nakonec ji upravil, aktualizoval a zveřejnil na internetu David Wilcock v roce 2001.]

Tato kapitola, možná nejdůležitější z hlediska vědeckého bádání, prokáže, že Mariiná zjevení se nedějí náhodně, ale jsou součástí plánu duchovní výchovy lidstva a objevují se, až nastane čas.

Tato studie začne nejznámějším ze zjevení, Fatimou v Portugalsku. Autor se nesnaží zpochybňovat jejich pravdivost ani popírat jejich hluboké duchovní implikace, ale pokusí se na zjevení nahlížet okem moderního člověka, aniž by byl ovlivněn zkreslenými interpretacemi religiozity hraničícími s bigotností nebo skepse až příliš zjednodušující.

V této kapitole se budeme co nejvíce spoléhat na fakta pozorovaná vnějšími svědky a výpovědi věštců budeme citovat pouze tehdy, když to bude nutné pro pochopení celého příběhu. Fakta pozorovaná ve Fatimě jsou sama o sobě dostatečně mimořádná bez protichůdných teologických výkladů.

Tři děti z Fatimy nedostaly poselství Marial najednou. Během druhé poloviny roku 1916 viděli tři přípravná zjevení anděla, který si říkal Anděl míru, Anděl Portugalska. Zde je jejich popis těchto prvních kontaktů.

Děti právě obědvaly a hrály si s oblázkami, když „silný poryv větru je donutil vzhlednout. Viděli, jak se ve vzduchu formuje a blíží se k nim krásný bílý mrak v lidské podobě, který vypadá jako sněhová socha, kterou slunce zprůhlednilo jako křišťál.“

Toto zjevení řeklo: „Neboj se; Jsem Anděl míru,“ a vyzval je, aby se modlili za mír. Pamatujte, že v roce 1916 vstoupilo Portugalsko do války na straně spojenců. Toto zjevení se znovu objevilo dvakrát.

Prvním pozorováním, které se bude opakovat během všech následujících zjevení, je bílý mrak, který vidělo nespočet svědků v roce 1917.

První zjevení Panny Marie bylo nečekané a přišlo 13. května 1917. Dva blesky na bezmračné obloze překvapily děti a spatřily krásnou paní, která jako by stála na listnatých větvích malého zeleného dubu. Požádala je, aby tam znovu přišli na šest měsíců, vždy 13. dne v měsíci.

K dalšímu zjevení skutečně došlo 13. června 1917 a první další svědci viděli záblesk, který signalizoval každé zjevení. V té době paní řekla dětem tajemství.

Třetí zjevení se odehrálo 13. července 1917 před 4500 nebo 5000 lidmi. Během tohoto, nejdůležitějšího (spolu s posledním, 13. října), Svatá Panna znovu potvrdila velké tajemství, které bylo se svolením papeže později prozrazeno – ale jen částečně.

Zde je to, co k dnešnímu dni víme:

Text 18: „Pokračujte 13. dne každého měsíce. V říjnu vám řeknu, kdo jsem, kam jsem šel, a udělám pro všechny velký zázrak, aby viděli, že uvěří.

Text 22: „Válka se blíží ke konci, ale pokud lidé nepřestanou urážet Pána, za vlády Pia XI. začne ještě horší. Až uvidíte noc osvětlenou neznámým světlem, vezte, že je to velké znamení, které vám Bůh dává, že se blíží trest světa válkou, hladomorem a pronásledováním Svatého otce.

Historici se shodují, že druhá světová válka skutečně začala válkou ve Španělsku, prvním vojenským střetem mezi fašismem a komunismem, a to za vlády Pia XI.

Text 23: „Abych tomu zabránil, přijdu každou sobotu požádat o zasvěcení Ruska mému Neposkvrněnému Srdci a o nápravná společenství.“

Text 24: „Pokud budou mé žádosti vyslyšeny, Rusko se obrátí a bude mír. Pokud ne, rozšíří své omyly po celém světě a vyvolá války a pronásledování Církve.

Mnoho dobrých bude umučeno, Svatý otec bude muset mnoho trpět, několik národů bude rozdraceno. Portugalsko bude dodržovat dogma víry atd.

"atd." je velmi důležité; představuje nezveřejněnou část tajemství. Papež Jan XXIII. zakázal úplné zveřejnění textu s tím, že poslední část je pouze o papežství.

Text 25: „Ale mé Neposkvrněné Srdce nakonec zvítězí, Svatý otec mi zasvětil Rusko, ona se obrátí a světu bude dopřán čas míru.“

Všimli jsme si, že Portugalsko, navzdory svým nedávným revolucím, zachovalo dogma víry. Tento papež bude hodně trpět – mohlo by to znamenat Jana Pavla II., tohoto papeže z Východu, který usiluje o znovunastolení svobody v komunistických zemích?

Pokud jde o tajnou část, Jan XXIII. nedovolil, aby byla v roce 1960 prozrazena, jak bylo plánováno. A přesto právě toho roku seriózní německý přehled zahraničních věcí Neues Europa odhalil, že papež Jan XXIII. sdělil úplný obsah světovým vůdcům – Kennedymu, Chruščovovi a MacMillanovi.

Navzdory následnému popírání jedna věc vyniká; Chruščovův zeť měl audienci u papeže.

Při první návštěvě stanovila panna datum ostatních na 13. dne každého měsíce. Ten plánovaný na 13. srpna 1917 se nemohl uskutečnit, protože děti byly zatčeny. V portugalské vládě byli u moci „volnomyšlenkáři“ a proslulost Fatimy se jim nelíbila.

Pokud by děti mohly být odsouzeny za podvod, bylo by vše v pořádku, ale držely se svého příběhu. Nezapomínejte, že to byl

srpen 1917, všude byla vzpoura, zvláště v ozbrojených silách, nejen v Rusku, ale i ve Francii, Německu a Itálii. Portugalské úřady, které nevěděly, jak by taková aféra mohla dopadnout, ji chtěly udusit v zárodku.

A přesto přerušené zjevení 13. srpna 1917 mělo, ironicky, ještě větší dopady navzdory nepřítomnosti malých vizionářů. Ve skutečnosti se toho dne na určeném místě objevilo 18 000 lidí – věřících i skeptiků.

Když se dav dozvěděl o zatčení dětí, byl zklamaný a rozzlobil se. Ale opakování stejných záhadných jevů, které provázely předchozí návštěvy, přitáhlo pozornost všech k dubu, kde se obraz obvykle objevoval. Nejprve byla slyšet hlasitá exploze, jako by vycházela ze samotného stromu.

Pak svědci spatřili záblesk, který obvykle předcházel zjevení Paní dětem. Slunce začalo večerět a vzduch se naplnil nádhernými barvami.

Mezitím se jemný bílý mrak spočinul na stromě, jehož větve se pod tíhou mírně ohýbaly. Tento mrak zůstal asi deset minut, pak se konečně zvedl a zmizel na obloze.

Tato mimořádná manifestace z 13. srpna 1917 skutečně obsahuje nejlepší důkazy o těchto událostech, protože děti byly ve vězení a 18 000 svědků mohlo ve svém volném čase pozorovat hmatatelná fakta, aniž by je děti v extázi rozptylovaly.

Nevysvětlitelné a opakované jevy jsou: mrak nebo koule světla, záblesk a exploze, a zejména světelná aura kolem těchto věcí, stmívání slunce a velkolepá atmosféra s barvami, které jsme dosud neviděli. Tento poslední jev hlásí všechny důvěryhodné osoby, které prožily setkání s UFO.

V neděli 19. srpna 1917, když volnomyšlenkáři organizovali protidemonstraci ve Fátimě, se Panna zjevila malým věštcům neohlášeně, když pásli svá stáda ve Valinhos, místě zvaném

„Údolí“, kde panna nikdy předtím nebyla. se objevil. Řekla dětem, aby vydržely a opět slíbila velké znamení 13. října.

Nyní se dostáváme k 13. září 1917. Tentokrát 30 000 lidí pozorovalo, že přesně v poledne na bezmračné obloze začalo žhnoucí slunce onoho jasného dne ztrácet své světlo, až se hvězdy staly viditelnými. Vzduch opět nabral zlatou barvu a dav, pokořený tím pohledem, mlčky rozjímal o tomto zázraku.

Mezi diváky byl inkognito generální vikář z Leirie, hlavního města diecéze, která zahrnuje Fatimu. Popsal, co viděl:

"Na nebi ani mráček." Dívám se nahoru a zkoumám nebesa. Můj přítel mi posměšně říká: „Ty taky, začínáš se dívat,“ a ke svému velkému překvapení vidím jasně a zřetelně světelnou kouli pohybující se z východu na západ, pomalu a majestátně klouzající vesmírem.

Můj přítel se otočil, aby se podíval, a měl to štěstí, že spatřil stejný nečekaný a překvapivý pohled. Pak jsme viděli, jak se kolem stromu vytvořila řídká mlha a – zázrak – z otevřeného nebe začaly pršet květiny, které se vypařily, než dopadly na zem.

Zde je nový příběh – bílé květy, prozaičtěji popsané pozorovateli UFO jako želatinová vlákna, která se rychle rozpouštějí.

Série zjevení skončila, jak Panna Maria přislíbila, na velký den 13. října 1917. Začalo to pod špatnou příslibem: obloha byla zatažená a hustě pršelo. To však nezabránilo příchodu 70 000 až 90 000 lidí, kteří všichni čekali na nebeské znamení slíbené Svatou Pannou.

Jejich trpělivost byla odměněna, protože všichni viděli grandiózní a nezapomenutelný pohled. Zde je zpráva svědka:

"Najednou se mraky roztrhaly a odkryly velkou modrou plochu a v tomto obrovském bezmračném prostoru jsme viděli slunce v zenitu."

Ale kupodivu, ačkoli nebyl zahalen žádným mrakem, byl skvělý, ale ne oslňující – mohli jsme na něj zírat bez mrknutí oka.

Najednou se slunce chvělo, chvělo, dělalo prudké pohyby a nakonec se začalo závratně točit jako ohnivé kolo a vrhalo na všechny strany obrovské proudy světla – zelené, modré, fialové atd.

Asi po čtyřech minutách se slunce na chvíli zastavilo, pak se opět vrátilo do svého fantastického pohybu a magického tance světla: Po krátkém odpočinku slunce znovu začalo svou show, barevnější než kdy jindy: Během celé podívané stál dav jako otřesený a uchvácený. .

Pak přišel děsivý, závratný pád slunce, vyvrcholení zázraku. Ano, uprostřed svého divokého tance se slunce oddělilo od nebeské klenby a kličkovalo ze strany na stranu, ponořilo se do šíleného davu a vypadalo, jako by zasáhlo zemi.

Z davu se ozval hlasitý řev, složený z výkřiků strachu a modliteb, které náhle utichly, když se slunce zastavilo ve svém střemhlavém pádu a vyšplhalo se zpět na své místo, klikatilo jako předtím.“

Nyní jsou zde stejná fakta týkající se Dr. Almeidy Garretové, profesorky na Přírodovědecké fakultě Univerzity v Coimbře, která píše:

„Byl jsem něco málo přes 100 metrů... Déšť nám stékal na hlavy a stékal po oblečení, byli jsme promoknutí až na kůži. Konečně byly 2 hodiny (poledne slunce). O chvíli dříve vyšlo slunce zpoza hustého mraku. Všechny oči k němu byly zvednuty, jako by je přitahoval magnet.

Také jsem se na to snažil zírat a vypadalo to jako kotouč s ostrými hranami, svítící a průsvitný, ale neoslňující. Slyšel jsem, že to lidé kolem mě přirovnávají k disku z matně stříbrného, ale to přirovnání mi nepřišlo vhodné. Zářil jasnou a měnící se barvou jako lesk perly.

V noci to nevypadalo jako měsíc. Nemělo to ani barvu, ani označení. Dalo by se tomu říkat leštěné kolo vyříznuté z perleti mušle. To není klišé poezie; tak to moje oči viděly.

Stejně tak byste si to nemohli splést se sluncem prosvítajícím mírnou mlhou. Nebylo tam ani stopy po mlze a slunce každopádně nebylo neprůhledné, rozptýlené ani zahalené, ale jasně zářilo ve svém středu a na okraji: Tento zářivý barevný rozstříkovaný kotouč se jakoby točil závratí.

Nebyl to záblesk hvězdy. Otáčelo se, rychle vířilo...

Najednou se z celého davu ozval velký výkřik. Slunce, které si zachovalo svůj rotační pojem, opustilo nebesa a ponořilo se na několik děsivých okamžiků k Zemi.

Všechny jevy, které jsem uvedl a popsal, jsem pozoroval osobně, chladně, klidně, bez emocionálního rozrušení. Nechávám na jiných, aby je vysvětlili nebo interpretovali.“

Nyní jsou zde stejná fakta související s jinými pozorovateli na vzdálenosti často a 50 kilometrů:

První svědek, kterým se později stal misionář otec IL Pereira, vypráví o této úžasné události takto:

„Bylo mi devět let a chodil jsem do základní školy ve své vesnici, na kopci 10 nebo 11 kilometrů od Fatimy. Kolem poledne jsme slyšeli výkřiky kolemjdoucích. Naše učitelka vyběhla na náměstí a my ji následovali. Lidé plakali a ukazovali na slunce. Byl to velký zázrak.“

Druhý svědek, který uvedl akademik Marques da Cruz: Brilantní portugalský básník Alfonso Lopes Vieira viděl tento jev z balkonu svého domu v Sao Pedro de Muel, 50 kilometrů od Fatimy. Prohlásil:

„Dne 13. října 1917 jsem úplně zapomněl na předpověď tří malých pastýřů a byl jsem překvapen a potěšen skutečně oslnivým představením v Nebi, pro které jsem měl to štěstí, že jsem získal místo na balkoně.“

Přidejte k tomu všemu zvláštní skutečnost, že všichni diváci, ačkoli byli úplně promočení deštěm, jak poznamenal profesor Garrett, byli překvapeni, když zjistili, že jejich oblečení bylo úplně suché, když jev skončil – a přesto to trvalo jen asi 15 minut.

Všichni to hlásili a to dělá události toho dne ještě podivnějšími, pokud je to možné.

ZJIŠTĚNÁ FAKTA A TEORETICKÉ ZÁVĚRY O TÉTO SÉRII ZJEVENÍ

Co z toho všeho můžeme vyvodit? Za prvé, jistota, že fakta pozorovaná desítkami tisíc svědků představují hmatatelnou realitu. Masová hysterie je v tomto případě příliš zjednodušené vysvětlení.

Ve Fatimě můžeme říci, že poprvé v historii se nadřazené bytosti rozhodly odhalit svou existenci a svou moc celému lidstvu.

Kdyby byli lidé méně připoutáni k hmotným věcem a zvláště méně prodchnuti svými triviálními znalostmi, pochopili by tuto velkou lekci. To by nás ušetřilo ideologických a ozbrojených konfrontací, které následovaly po první světové válce a jejichž konec je zatím v nedohlednu.

Od konce 2. světové války, jak každý ví, se pozorování UFO znásobilo a setkala se s kvazi všeobecnou skepsí, navzdory výpovědím naprosto čestných svědků a dokonce i řadě setkání na místě.

V poslední době se však zdá, že došlo k evoluci: tiché přijímání těchto faktů dělá pokroky, zejména mezi mládeží. Brzy bude velká většina považovat existenci nadřazených bytostí za samozřejmost a bude očekávat jejich příchod.

A ono to přijde, buďte si jisti – a bude to úderné potvrzení Fatimy, které přinese hlubokou změnu ve víře a revoluce ve všech politických strukturách.

Ale nejprve muži ponесou následky své nesnášenlivosti a nedostatku lásky k bližnímu v řadě studených i horkých válek! Musíme prostě trpělivě čekat na konec těchto soužení a očekávat splnění Nostradamova slibu:

Rok 1999 sedm měsíců

Z nebe přijde velký král teroru

Před po Marsu vládnout štěstím.

Pojďme si zrekapitulovat fakta společná všem zjevením: blesk na začátku vizí, exploze jakoby přicházela z místa, kde spočívala světélkující koule nebo mrak, majestátní přilet zmíněné koule nebo mraku z východu a jeho následný odchod směrem na západ. , déšť bílých vláken, který někteří diváci nazývali déšť bílých květů...

Hlavním jevem, který všichni diváci opakují, je, že slunce ztrácí jas, vzduch žlutne – tento poslední bod doprovázený detaily, které nebylo možné vymyslet: zároveň „byli jste na nebi vidět hvězdy...“

Pokud studujete seriózní zprávy o setkáních s UFO, zjistíte, že změny sluneční intenzity a zlaté nebo bronzové barvy

atmosféry jsou konstantní a obvykle je také přítomen pád bílých vláken.

Ale zatímco zprávy o UFO závisí na dvou nebo třech svědcích, což je často sporné, ve Fatimě tyto jevy nahlásily desítky tisíc svědků, včetně osobností jako profesor Garrett z Science College v Cointře, akademik Marques da Cruz, volnomyšlenkář Avelino d'Almeida, spisovatel Leopoldo Nunes a mnoho dalších osobností literárního, uměleckého a vědeckého světa — obsazení postav, které se ufologům nepodařilo poskytnout.

Co se týče slunečního tance, nemůžeme popřít pravdu o tom, co tito svědci viděli, i když stejní obvyklí odhalovači právě to udělali pomocí starého válečného koně „masové hysterie“. Stejně tak je ale jisté, že to nebylo slunce, které provádělo tyto nevyzpytatelné kroužení, protože by bylo vidět přes polovinu Země, kromě oblastí pokrytých mraky, a ty nemohly být pokryty všechny současně.

To, co se toho dne ve Fátimě skutečně stalo a bylo vidět až na 50 kilometrů, jinými slovy k obzoru, byl pohyb disku dokonale popsán profesorem Garrettem; disk, který nebyl ani sluncem ani měsícem, ale měl stejnou zdánlivou velikost a zcela cizí perleťovou barvu; která provedla tanec a pak klikatý ponor, jehož pohled poznamenal na celý život všechny, kteří jej viděli.

KOHERENTNÍ PLÁN SPOJUJÍCÍ HLAVNÍ ZJEVENÍ

Výše uvedený nástin je důkazem existence nadřazených bytostí s logickým plánem, jehož účel je jasný, když srovnáme Fatimu s jinými také nespornými pozorováními, které popíšeme později.

Ve skutečnosti hlavní zjevení Panny Marie, která se v minulosti odehrála u Panny Marie Guadeloupské v Mexiku, v Lurdech a méně známá v Pontmain, mají společný faktor: duchovní prosba vznesená těmito zjeveními přišla přesně na okamžik, kdy se lidstvo ocitlo na pokraji ideologických válek, nejhorší, nejdelší a nejneomluvitelnější ze všech.

ZJEVENÍ MARIE Z GUADELOUPE

První manifestace, která zapadá do naší teorie, je manifestace Panny Marie u Panny Marie Guadeloupské, kde vyšší mocnosti zanechaly v lidských rukou jediný hmotný důkaz, který máme o celé této třídě jevů, a který je na tomto místě stále vystaven. .

Stalo se tak v roce 1531, klíčový rok v cyklologii, rok první náboženské války v Německu a rok, kdy se Jindřich VIII rozhodl vytvořit anglikánskou církev.

Znovu, když autor kráčí na stále nebezpečné půdě, nekritizuje ani neútočí na žádné náboženské nebo ideologické přesvědčení, ale shromažďuje fakta, která tvoří vzorec a možné důvody pro ně, aby dokázal, že různá zjevení Marial souvisejí s plán spásy a ochrany před újmou pro nás všechny.

Žádné náboženství nemá monopol na pravé věřící. Každý, kdo upřímně věří a zůstává tolerantní k přesvědčení svého bližního, je úctyhodný. Obviňovat je pouze fanatická domýšlivost být jediným vlastníkem pravdy, protože ta vždy přiváděla lidi k nejhorším excesům a ke katastrofám.

Toto pozorování v roce 1531 se tak odehrálo ve zlomu v osudu člověka, v datu vzniku anglikánské církve a také v první náboženské válce, která následovala po tolik potřebných reformách katolické církve, které Martin Luther hlásal od roku 1519. , ale, jak se všichni historici shodují, nebyly nikdy plně provedeny kvůli politickým zásahům do duchovní oblasti.

Tento průnik nakonec zablokoval vývoj nového a očištěného křesťanství, připraveného na nový začátek, vyhýbající se masakrům náboženských válek, které až do roku 1648 zalévaly Evropu v krvi.

Nesčetněkrát králové a princové zasahovali v oblasti, která jim neměla být přístupná. Nejznámějším příkladem je vytvoření anglikánské církve Jindřichem VIII. po jeho boji s papežem kvůli jeho zavržení Kateřiny Aragonské, aby se oženil s Annou Boleynovou.

Činy tohoto modrovousého krále lze jen stěží uvádět jako příklad ctnosti, i když se tak vyhnul vstupu do války. V Německu většina německých knížat podporovala Lutherovu reformu pouze kvůli osobním a materiálním ambicím.

Tak byla reformace, spravedlivá a potřebná ve svém původu, odvrácena od svého čistě duchovního cíle zásahem světských potentátů na obou stranách plotu.

Tento rok 1531 byl také datem první ideologické války mezi dvěma stranami, nazývané náboženské války, která začala v Německu a poté pustošila celý kontinent až do konce třicetileté války v roce 1548.

To druhé bylo jistě nejhorší ze všech, co se týče zpustošení a zvěrstev všeho druhu, která byla spáchána. Oblasti zničené a prakticky vyliďněné touto válkou stále nesou jizvy.

Bylo vidět, jak byla reforma využívána pro dočasné cíle a výsledné zvrácení jejího duchovního cíle, které bránilo všem velkým humanistům té doby, Erasmovi, Rabelaisovi, Thomasi Moreovi, následovat Luthera na válečné stezce.

A proto se Thomas More, kancléř Jindřicha VIII., dostal do konfliktu se svým králem, který skončil v roce 1535 popravou tohoto velkého myslitele.

Abychom se vrátili k vizi Panny Marie Guadeloupské, apel a hmotné znamení, které zanechala Panna Marie, přineslo na tomto místě své ovoce: během následujících let se miliony Indů obrátily a opustily svého boha Quetzalcoatla a jeho lidské oběti.

LURDY

Zjevení v Lurdech v květnu a červnu 1858 nezahrnovala vnější znaky tak nápadné a neobvyklé jako ve Fatimě, spontánní rozkvet růží byl svým stylem bližší důkazům z Guadeloupe; přesto způsobily hluboké odezvy v katolickém světě kvůli duchovní přitažlivosti na velmi vysoké úrovni,

spojené s osobností, která se skutečně kvalifikuje jako „svatá“ Bernadette Soubirous.

Tato přitažlivost a tato spiritualita je na tom místě stále cítit, navzdory obchodníkům v chrámu a moderní revoluci v mentálních postojích.

Lurdská zjevení přišla těsně předtím, než se objevila Kritika politické ekonomie od Karla Marxe, kde poprvé představil principy své politické teorie, kterou plně vysvětlil v Das Kapital a která vyústila v založení v Londýně 28. , 1864, První internacionály.

Na tuto přísně ateistickou a materialistickou teorii, „historický materialismus“, obhajující „diktaturu proletariátu“ a potlačování náboženství jako „opiátu lidu“ s implicitním principem použití síly k získání přijetí, odpověděl v prosazovat přitažlivost Panny Marie Lurdské pomocí modlitby, víry v Kristovo učení a bratrské lásky – to vše je prezentováno jako jediná naděje pro lidstvo tváří v tvář světské nespravedlnosti.

Gándhí svými činy dokázal, že při vedení lidí ke svobodě mohou nenásilné metody přinést výsledky stejně jisté a trvalejší než ty, které jsou závislé na hrubé síle.

PONTMAIN

17. ledna 1871 se v malém městečku Pontmain nedaleko Mont-St.-Michel ve Francii objevila vize plná významu a hluboké symboliky.

Během ní sedm dětí, které se připojily k původním věštčům, jak se fenomén vyvíjel, sledovalo pravidelný němý barevný film s Pannou Marií jako hrdinkou. Jak obrazy pokračovaly asi tři hodiny, děti sborově popisovaly scény odehrávající se před jejich očima s výkřiky překvapení a úžasu, které nebylo možné předstírat.

Mezitím šedesát dospělých, přitahovaných pověstmi o této nadpřirozené události, nevidělo z představení absolutně nic.

Objevil se však významný „vedlejší efekt“, který bude analyzován v kapitole 5. V době pozorování si děti uvědomily text, který se postupně formoval pod obrazem Panny Marie. Objevil se na jakémisi štítku o rozměrech asi 12 m x 1 m 50 a zlatým písmem stálo: „Modlete se však, mé děti, aby vás Bůh brzy uspokojil. Můj syn na sebe nechává sahat.“

Poté se Panna Maria slovy dětí „zarmoutila“ („tomba dans la tristesse“), zvedla ukřižovaného Krista, který se mezitím zjevil u jejích nohou, a ukázala jej dětem. Úžasné a jistě smysluplné bylo, že kříž a Kristus byly jasně červené, „jako arteriální krev“, jak to malí věštci později definovali.

Toto zjevení se odehrálo 17. ledna 1871, necelé dva měsíce před povstáním Pařížské komuny, která je dodnes považována za vzor světového komunismu. Bylo to během této vzpoury, kdy Poitier napsal revoluční píseň „The Internationale“.

Ta vzpoura pařížské davy, skutečná ideologická občanská válka, byla způsobena, abych řekl pravdu, nelidským režimem, který nastolili velcí bankéři, poradci šéfa vlády Adolphe Thierse.

Nové předpisy ožebračily dělníky a zruinovaly drobné podnikatele. Bylo to v nejhorší chvíli, kdy se pařížské obyvatelstvo vzpamatovávalo z obležení, které způsobilo hladomor v celém městě.

Na extrémní opatření kapitalistů rychle odpověděli marxisté, kteří byli tímto vládním rozhodnutím pohnáni k akci. Tato třídní válka byla poznamenána vzájemnými zvěrstvy, popravami rukojmích a krutými represáliemi ze strany státu, v souladu s obvyklou krutostí ideologických konfrontací.

Ale nakonec byl slib Pontmain dodržen. Občanská válka se nerozšířila a po dvou měsících povstání Francie skončila a země si užila období neobvyklé spirituality, které vyústilo ve stavbu baziliky Sacre'-Coeur v Paříži.

FATIMA

Ve snaze dokázat, že vyšší duchovní síly mají plán jednání, je Fatima klíčovým svědkem. Ve skutečnosti bylo šest hlavních návštěv načasováno od května do října 1917, přesně v období dvojité revoluce v Rusku.

Široká škála jevů pozorovaných ve Fatimě během tohoto období, plus množství a kvalita svědků ukazuje, že to všechno bylo součástí záměrného plánu odhalit lidstvu nekonečné síly nebeských bytostí, s ohledem na neobvyklou důležitost ideologická revoluce, která se odehrávala v Rusku, kde začínala radikální změna, jejíž konec je zatím v nedohlednu.

V tom roce 1917 se marxistická filozofie ujala moci v největší zemi světa a praktická aplikace Marxových a Leninových teorií měla být testována na jejich sílu a utlačovatelskou schopnost.

Hrdý socialismus, méně sektářský, méně technokratický, jedním slovem, lidštější, by jistě přinesl ruskému lidu stejné potřebné sociální výhody, nebýt stalinistických zvěrstev.

Ano, historická fakta, která následovala po marxistickém převzetí moci v Rusku, skutečně změnila tvář země a její účinky jsou stále pociťovány. Nové vize Nové levice pouze podněcují doktrinářské marxisty k větší rigiditě uvnitř i vně.

Ano, v sázce muselo být hodně, aby duchovní nebeské mocnosti odhalily svou existenci i svou schopnost zasahovat do pozemských záležitostí. Neuvěřitelný zázrak z Fatimy je skutečně důkazem toho, že čas je blízko.

Dělalo se vše pro to, aby tento apel na duchovní rozvoj prostřednictvím bratrské lásky a úcty, tolerance a modlitby znal a věřil celému světu, aby se předešlo a odvrátilo holocaustu, ke kterému skutečně došlo a který jistě ještě neskončil.

To odvolání ve Fatimě bylo skutečně posledním zoufalým pokusem vyšších sil! Navzdory rozsahu nadpřirozeného projevu se svět ve válečných útrapách nestal duchovním.

Proroctví sv. Malachiáše o papeži Benediktu XV. se naplnilo: Náboženství se vylidnilo a od té doby jde osud svým směrem.

Varování Panny Marie ve Fatimě: „Neobrátili-li se Rusko, rozšíří své omyly po celém světě“ a celé poselství skutečně ukazuje, že nadřazené bytosti měly jen málo iluzí o svých šancích na úspěch.

[Poznámka: V souvislosti s přípravou této publikace na internetovou publikaci v roce 2001 je nyní stále jasnější, že Rusové prodali mnoho různých zbraňových systémů do různých darebáckých zemí a dokonce i nyní v tom pokračují v odvážném odporu vůči OSN. (DW)]

Ale Panna Maria nám pozitivně slibuje, že nakonec přijde obrácení a že svět zažije čas míru. To plně souhlasí s vizemi Nostradama a Cayce popsanými výše. To vše se nyní zdá velmi nepravděpodobné, zvláště když Paní z Fatimy říká „že její Neposkvrněné Srdce zvítězí“, ale kdo zná Pánovy cesty?

Uveďme jen, že příčinou revolucí, ať už v roce 1531, 1848, 1871 nebo 1917, je tvrdohlavý charakter a žízeň po pozemských požitcích vládnoucí třídy, ať již časné nebo církevní. Ale musíme také poznamenat, že v těchto dobách protistrana, o nic duchovnějšší než druhá, používala stejnou taktiku, samozřejmě s výsledky, které jsme viděli: války, mučení, ničení.

SYNTÉZA

Jak již čtenář viděl, různá zjevení mají skutečně dva společné prvky: a) jsou nezpochybnitelná, i když nevysvětlená. b) přicházejí v každém okamžiku historie, kdy radikální ideologické změny, vytvářející vášně a nenávisť, způsobily ideologické občanské války, nejdelší a neodpuštělné.

Je třeba poznamenat další skutečnost, která může souviset s informacemi Cayce: Fatima, Lurdy a Naše Paní z Guadeloupy se nacházejí v místech, kde se po svém konečném odchodu z Atlantidy uchýlily děti Zákona Jednoho, Zákona spravedlivých.

. Existuje souvislost mezi touto skutečností a výskytem v těchto spotech?

Tento svazek hypotéz by měl sloužit jako jádro pro náš důkaz, že vyšší mocnosti sledují akční plán, aby zachránili lidstvo nebo mu pomohli v jeho krizích.

Mnoho bodů této teorie může být zpochybněno, ale jeden uznávaný fakt vyniká: Tato zjevení, jejichž realitu nelze popřít, všechna apelují na nejvyšší lidské city – toleranci, spravedlnost, bratrskou lásku – a na intenzivní modlitbu, skutečný zdroj energie schopný o záchraně lidstva před šílenstvím ideologické nenávisti a její řadou fyzických a morálních jedů.

Jsou-li tedy tyto vize, jak autor předpokládá, projevem nadřazených bytostí, dobrotivých a vysoce duchovních, hledajících zjevně štěstí lidské rasy. existují i jevy zcela jiného řádu a zprávy naprosto důvěryhodných lidí popisují kontakty s mimozemskými silami rozhodně méně přátelské.

Ve skutečnosti máme přesné důkazy o této temné síle. Hitler se svěřil Rauschningovi, který byl guvernérem Gdaňsku, že je s takovými bytostmi v kontaktu. **"Nový muž žije mezi námi." On je tady!"** zvolal Hitler vítězným hlasem.

„Chceš vědět víc? Řeknu vám tajemství: viděl jsem ho; je neohrožený a krutý, stál jsem před ním ve strachu." Když pronášel tato slova, říká Rauschning, Hitler se třásl extatickým zápallem.

Rauschning také cituje svědectví osoby z Hitlerova doprovodu:

„Hitler se někdy v noci probouzí a křečovitě křičí. Volá o pomoc a sedí na kraji postele jako ochrnutý. Zachvátí ho panika, která ho přiměje třást se tak, že otřese postelí. Vydává zmatené, nesrozumitelné zvuky. Zalapal po dechu, jako by se měl udusit."

Stejný zdroj poskytl Rauschningovi další podrobnosti:

"Hitler stál ve svém pokoji, potácel se a divoce se rozhlížel kolem sebe." „To je on! Je to on! Přišel,“ zasténal. Rty měl bledé a pot stékal ve velkých kapkách. Najednou vyslovoval nesmyslná čísla, slova a útržky frází. Bylo to strašné. Používal podivná slova podivně poskládaná.

Pak zmlkl, ale jeho rty se stále pohybovaly. Pak najednou zakřičel: „Tam, tam, v rohu! Tady je!“ Dupal na podlahu a křičel. Poté, co jsme ho všichni ujistili, že tam není nic neobvyklého, se konečně uklidnil."

Hitler měl podobný útok jedné noci v Benátkách, kde se setkal s Mussolinim. Jeho strážci SS v domněnku, že se někdo pokouší zavraždit jejich Führera, běželi se zbraní v ruce chodbami Palazzo a hledali imaginárního zločince.

O tomto incidentu tehdy slyšel celý svět, ale nikdo netušil jeho skutečnou příčinu. Všechny náznaky naznačují, že přichází čas, kdy tyto záhady pochopíme. Naše planeta, bitevní pole mezi dobrem a zlem od prvotního hříchu, se rychle blíží k okamžiku pravdy.

Současné křeče lidstva nás připravují, navzdory zkouškám, které teprve přijdou, otěhotnět a přijmout takové zjevení. Že to přijde, to je jisté. Věk Vodnáře bude érou poznání skutečné podstaty Boha.

Mezitím se všem, kdo zpochybňují smysl našeho života, zdá jedna věc jistá: ve svých hlavních rysech je budoucnost předem určena. Aby tomu bylo jinak, musel by se člověk zcela odpoutat od svých instinktů a pozemských tužeb všeho druhu; pouze za těchto podmínek může dosáhnout stavu vědomí tak dobře popsaného Gustavem Meyrinckem. Jen to by mu umožnilo ovládat svůj osud.

Jelikož takoví muži pravděpodobně neexistují, všichni podléháme vnějším vlivům a naše svobodná vůle je omezena na volbu mezi dobrem a zlem. To umožňuje destruktivním silám ovlivňovat nejrůznějšími pokušeními lidi, kteří jsou náchylní ke

zlu. Životy takových lidí více či méně úzce sledují cestu, kterou jim osud vytýčil od jejich narození až po jejich smrt.

Muži nazývaní prozřetelností, kteří tvrdí, že tvoří dějiny, jsou skutečně podřízeni svým instinktům, obvykle špatným, s notnou dávkou paranoie a rozhodují se jinde, obvykle prostřednictvím války, krveprolití a teroru a všech ostatních pohrom, které šíří. spolu s nimi.

Kromě toho existují znamení pro ty, kteří mají oči: nejslavnější z těchto velkých mužů nesli „stigmata“, která by církevní soudy středověku považovaly za d'ábelské.

Nesmíme se příliš usmívat jejich „pověrám“; jak jinak vysvětlit, že žádná odsouzená žena nebyla popravena, pokud byla těhotná déle než 10 týdnů, protože dítě, které nosila, by dostalo její duši, což odpovídá modernímu genetickému konceptu, že plod nemá žádné životní funkce před 2. měsícem? Moderní zákony o přerušení těhotenství jsou založeny na této myšlence.

Vraťme se k tématu historických vůdců, zde jsou některá fakta: Alexandr Veliký, Julius Caesar, Petr Veliký a, jak jsme poznamenali, Hitler, byli vystaveni epileptickým záchvatům – jak jinak je nazvat?

Stalin se narodil s prsty na nohou a jednou rukou kratší než druhou a ztuhlou; posledně jmenovanou deformací byl také císař Wilhelm II., který rozpoutal válku v letech 1914-1918. Tyto vrozené vady se také nazývaly d'ábelské. Talleyrand a Goebbels si vysloužili přezdívku chromí d'áblové. Čingis Kahn také kulhal – legenda říká, že jako chlapec spadl z koně.

Richard III z Anglie měl několik abnormalit - a seznam by mohl pokračovat. Mnoho filozofů a většina teologů neustále mluví o svobodné vůli člověka a někteří ji povyšují do takové míry, že z člověka činí pupek vesmíru.

To je čistý hřích pýchy, protože kdyby měl člověk svobodnou vůli, jak ji chápe, byl by schopen ovládnout všechny své

instinkty a slabosti, což se nikdy nestane. Jediná skutečná svobodná vůle, která člověku zbývá, je konat dobro nebo zlo, to znamená zvolit si bratrskou lásku se vším, co k tomu patří, nebo žít jako egoista.

Dokonalé zlo je stejně vzácné jako skutečná svatost; většina mužů se rozhoduje pro lhostejnost, čímž se naplňují slova Kaina: „Nejsem strážcem svého bratra. Tato základní volba ovlivňuje vypracování karmy každého člověka a dává mu svobodu zvýšit nebo snížit své vyšší já podle práce, kterou vykonává na pozemské úrovni.

Osobní karma každého z nás vše podmiňuje. Když duchovní úroveň světa stoupá, přináší to čas míru. Když na druhé straně upadá, když převládá nespoutané sobectví, žízeň po rozkoši a nadvláda druhých, lidstvo je na cestě ke krizím, válkám a dokonce v extrémních případech i geologickým otřesům, které mohou vše proměnit v chaos. a vyžadují nový začátek pro lidstvo.

Tyto epochy popsané ve Zjevení jistě odpovídají cyklům obrovského rozsahu, které se táhnou po tisíciletí a jejichž existenci brzy odhalíme.

Je přijímáno, že náš svět vždy hledá rovnováhu mezi dvěma póly: pozitivním a negativním, hmotou a antihmotou, nahoře a dole Herma Trismegista, dobra a zla, Boha a Satana-Beliala; neustálý boj mezi Bohem a Padlým andělem, který si přál soupeřit se svým stvořitelem.

Tato dualita je věčná, s cykly duchovního triumfu a cykly nadvlády čistě pozemských choutek, které všechny odpovídají čtyřem věkům tradice, Zlatému věku, stříbrnému věku, bronzovému věku a železnému věku, kde jsme nyní.

Ale podle Zjevení a Nostradamových spisů bude na konci každého velkého cyklu, jehož délku stále neznáme, „agitátor a propagátor bojových frakcí rozmanitostí náboženství“ zavřen do nejhlubší jámy“ na čas a do konce časů."

Jednoduše řečeno, Satan, propagátor zla množícími se stranami a sektami a podporovaný armádami, bude nakonec uzamčen v hlubinách pekla „na čas a do konce časů“. A pokud Nostradamovi správně rozumíme, tato první doba pravděpodobně přijde v příštím století.

Někteří čtenáři možná označí autora za utopického manichejce; ti druzí se snadno promění v sektářské fanatiky schopné ve jménu svého přesvědčení jakéhokoli zvěrstva a parafrázují slavná Pilátova slova: „Co je pravda? Budou říkat: "Co je dobré, co je špatné?"

Odpověď je však vcelku jednoduchá. Dobro spočívá v následování učení Krista nebo jakéhokoli jiného náboženství, které káže lásku k bližnímu. Jinak to nejde. Takový převládající postoj by automaticky vedl ke štěstí a dokonalé shodě mezi muži. Pro každé náboženství nebo ideologii, bez ohledu na to, jak idealistická se může zdát, to závisí na síle, útlaku a diktatuře může být jediné špatné.

Neboť ten, kdo používá meč, mečem zahyne. Všechno násilí plodí protinásilí a každé náboženství nebo ideologie, která se spoléhá na armádu, aby získala kontrolu, může být, slovy Nostradama, pouze dílem Zlého, který bude zavřen v nejhlubší jámě, když padne.

Mezitím může člověk se svědomím posuzovat věci pouze podle slavných Kristových slov: „Po ovoci poznáte je“, a tato zkouška platí pro všechny ideologie bez ohledu na to, jaké argumenty jejich zastánci přednesou.

Člověk je tím, čím je, neschopen dosáhnout dokonalosti, kterou kázal Kristus, a přesto můžeme dosáhnout trochu tolerance a respektu mezi sousedy. Když k tomu přidáme trochu lidského tepla, už by to pro lidstvo mělo skvělé výsledky. Vše, co potřebujeme, je zapomenout na některé naše sobecké touhy a přestat si myslet, že Systém poskytuje vše.

Zjevně nemůže poskytnout onen vřelý lidský kontakt, který je dnes tak nezbytný. Těchto pár malých obětí by bylo rychle splaceno zmírněním vzájemného nepřátelství, tak rozšířeného v naší době, kdy každý vidí ve svém bližním potenciálního nepřítele. Opakujeme, všichni jsme víceméně „strážcem svého bratra“.

Vidíme, že účelem všech návštěv bylo vyzvat muže, aby zvýšili svou duchovní úroveň, aby se vyhnuli nejhorším pohromám, a je to vždy Panna Maria, jednající jako Matka celého lidstva, která se zjevuje v kritických chvílích, aby nesla. z té mise.

Všechny výroky věštců se shodují: jako matka se přimlouvá u svého všemocného syna a prosí ho, aby odpustil mužské viny, a znovu jako matka žádá své děti, aby činily pokání a polepšily si.

V obdobích, kdy se ničí veškeré náboženství a spiritualita, se její poselství stávají naléhavějšími a explicitnějšími. Žádá nás, abychom se modlili, modlili se a stále se modlili, protože zná sílu univerzální modlitby, skutečně dokáže přenášet hory a jistě dokáže zastavit proces úpadku.

Role Panny byla jasně definována ve Zjevení 12:1: „A na nebi se objevil velký zázrak, žena oděná sluncem a měsícem pod jejíma nohama a na její hlavě koruna z dvanácti hvězd.“

Později v tomto bloku podrobně popíšeme tilmu, která je nyní k vidění u Panny Marie Guadeloupské v Mexiku, materiální důkaz ponechaný v lidských rukou v době návštěvy, který ukazuje Pannu Marii obklopenou světlem s nohama na půlměsíci v poledne. . Malí věštcí z Pontmainu také mluví o „hvězdách času“ – slovech, která nedokázali vysvětlit.

Panna Maria nikdy nesoudí muže, prosí je, aby se modlili a činili pokání. Všichni lidé by měli přijmout stejné chování a nesoudit ostatní – „Nesudte, abyste nebyli souzeni“ – a měli by se snažit rozvíjet toleranci a bratrství vůči svým sousedům.

Studium historie potvrzuje toto poučení: i když je pravda, že v roce 1531 zasahování světských sil do duchovní sféry způsobilo nekonečné náboženské války, je stejně tak pravda, že excesy a zneužívání katolické církve způsobily reformaci.

Ale tato spravedlivá věc by se nikdy nezvrhla v neodpustitelnou náboženskou válku, kdyby lidé neztratili víru. Byla to doba renesance. Znovuobjevení autorů antiky řeholníky a humanisty v kombinaci se zneužíváním katolické církve zasel semena pochybností a mnozí ztratili jednoduchou víru, na které byla založena středověká společnost.

S pochybnostmi přišlo ignorování Kristova učení, „bratrské lásky a tolerance“. Muži poohřáli ten nevymahatelný zákon, ale když potřebovali v něco věřit, každá sekta našla útočiště v hrdé jistotě, že vlastní Pravdu.

Vzhledem k tomu, že lidstvo bylo úhledně rozděleno na dobré a zlé, vyvolené a ztracené, a každá strana si byla jistá tím, že je na dobré straně, každý si nárokoval právo vyhubit svého souseda.

Je tomu tak i dnes: zneužívání kapitalismu, jeho tvrdohlavý postoj k dělníkům, přinesly socialismus, jehož cíle jsou nepochybně vysoké a hodné úvahy. Ale jakmile se vytvořily socialistické teorie, došlo mezi vůdci ke konfliktu.

Humanista Proudhon, skutečný syn lidu, dítě barmana a služebné, byl ve věku 8 let pastevcem, ve 12 letech komorníkem, přesto vyvinul socialistickou teorii založenou na svobodě, která je opakem materialistické a technokratické zákony Karla Marxe, syna porýnského právníka a produkt racionalistického německého univerzitního systému.

Bohužel to byla jeho teorie, autoritativní a utlačovatelská, která zvítězila s Leninovou pomocí; a viděli jsme, co se stane, když se o ideologických věcech rozhoduje silou.

Zde je opět jedna strana schopna přesvědčit velkou část populace, že jediná zastupuje ty dobré, což jí umožňuje vymýtit opozici všemi prostředky. Stalin a Hitler jsou dokonalými příklady této myšlenky.

Svět viděl výsledek: exekutoři, pevně přesvědčeni, že jejich strana má monopol na rozum a sociální spravedlnost, neváhají ani vteřinu mučit a vyhubit své odpůrce. Jak jinak si vysvětlit chování ředitelů a dozorců v koncentračních táborech?

Přečtěte si zprávy o Židech a politických věznicích v Německu. přečtěte si Solženicynův gulag: strážce, ať už vysoko nebo nízko na žebříku, na ně vždy plivaly stejnou urážku: „Nepřítel lidu“ – proto se hodí k tomu, aby byli vykořisťováni jako zvířata a nechali zemřít hladem nebo nemocí.

Naštěstí je toto uchylování se k nátlaku a mučení stále více zpochybňováno, ať už se zdá, v jakékoli zemi: v Rusku nebo Argentíně, Kambodži nebo Chile, a brzy tento postoj, statečně hájený našimi mladými intelektuály, přijmou masy. To bude duchovní mutace potřebná k vytvoření lepšího světa. Ale nejprve, jaká soužení podstoupíme!

KAPITOLA 05: PODROBNÝ VÝPOČET HLAVNÍCH MANIELSKÝCH ZJEVENÍ

[Poznámka: Tato kapitola a všechny ostatní v této knize jsou výňatky z knihy The End of Our Century od Françoise Massona, napsané v letech 1979-80. Z francouzštiny do angličtiny ji přepsal David Michael Steinberg v roce 1981 a vydavatel se nikdy nenašel. Nakonec ji upravil, aktualizoval a zveřejnil na internetu David Wilcock v roce 2001.]

Po prohlášeních v poslední kapitole se přesný popis významných zjevení Panny Marie jeví jako nepostradatelný. Čtenář pak může sám posoudit vztah mezi těmito nadpřirozenými projevy a lidským osudem.

Během tohoto výkladu autor provede určitá srovnání, která mohou šokovat některé náboženské přesvědčení. Ale opět se nesnaží zesměšňovat mariánská zjevení, jak už obšírně vysvětloval.

Ale pozorování učiněná v jejich průběhu a vyprávěná tisíci svědků, z nichž mnozí jsou kultivované a vzdělané myslí, se shodují s tvrzeními naprosto čestných a rozumných lidí popisujících setkání třetího druhu.

Docela nepopíratelné paralely, které nejen dokazují existenci nadřazených bytostí, ale umožňují nám vidět hluboké důvody jejich zásahu. Mariánská zjevení uváděná vizionáři často popisují Pannu Marii jako dívku ve věku 12 až 15 let, nadlidské krásy, vyjadřující zbožnost a dobro zároveň.

Vždy je oblečená v peleríně nebo v bohaté róbě poseté zlatými hvězdami. Vždy je obklopena nadpřirozeným světlem a doprovázena „hvězdami času“ a často se jí pod nohama objevuje měsíc.

To vše je jediným hmotným důkazem, obraz Panny Marie ponechaný u Juana Diega v době vizitace v roce 1531 a stále k vidění v Mexiku.

ZJEVENÍ V MEXIKU 1531

Začneme vizí Panny Marie Guadeloupské poblíž Mexika. Chronologicky je první, která se shoduje se stěžejním historickým datem a je to také jediný případ, kdy nám zůstal hmotný důkaz nadpřirozeného kontaktu. Tento důkaz můžete stále vidět u Panny Marie Guadeloupské v Mexiku.

Autor může z vlastní zkušenosti konstatovat, že pro člověka bez náboženského zaujatosti je nemožné napadnout, že by tento obraz mohl dokazovat existenci jiné dimenze.

Takový je náš moderní duch; vyžadovali bychom důkaz technologické převahy. A přesto nosič použitý pro tento obraz, jednoduchá tilma vyrobená z mangových vláken, jako pytlovina,

je teoreticky povrch, na který se nedá malovat; stav konzervace a čerstvost nátěru je po neustálém působení po dobu 450 let neuvěřitelná.

To vše přidané k záznamům, které v té době pořídil především biskup Juan de Zumarragua, rozptyluje naše pochybnosti, protože celý příběh nemůžeme označit za lež.

Začalo to v sobotu 9. prosince 1531. 57letý Azték pokřtěný Juan Diego, jehož původní jméno bylo Zpívající orel, byl na cestě do kostela Tlaltelolco.

Před východem slunce byl chladný den, ale Juan najednou zaslechl, jak ptáci ostře a sladce zpívají. Ztuhl; koncert pokračoval, pak náhle ustal a následoval velmi sladký ženský hlas, který ho volal jeho jménem.

Hlas vycházel z vrcholu kopce pokrytého zářícím mrakem – popis již citovaný v případě Fatima. Když Juan Diego vyšplhal na kopec, spatřil zjevení.

Zde je zpráva o tomto setkání ze současného zdroje.

„Slunce bylo stále pod obzorem, ale Juan viděl Paní siluetu zlatých paprsků, které zalévaly její postavu od hlavy až k patám. Vypadala jako mladá Mexičanka, asi 14 let, nesrovnatelné krásy.

Když mluvila s Juanem, Dívka mu řekla, že je Panna Maria a že chce na tom místě postavit kostel. Požádala ho, aby okamžitě odjel do Tenochtitlanu (dnešní Mexiko) a řekl biskupovi, co viděl a co si Panna Maria přála.

Tato žádost velmi uváděla do rozpaků chudého Inda, který byl málo zvyklý setkávat se s tak vysokými osobnostmi. Své poslání však splnil a podařilo se mu vidět biskupa dona Juana de Zumarragua, který ho laskavě přijal, ale jeho příběhu nevěřil.

Juan Diego se vrátil na kopec a znovu uviděl Paní. Požádal ji, aby si vybrala jiného agenta montéra, než je on, aby splnil tak obtížný úkol.

Panna Maria odpověděla:

„Poslouchej, mé dítě, mohl jsem jich poslat mnoho, ale ty jsi ten, koho jsem si pro tento úkol vybral. Zítra ráno se vraťte k biskupovi, řekněte mu, že vás poslala Svatá Panna, a zopakujte mé přání vidět na tomto místě postavit kostel.

Následujícího dne sebral Juan Diego veškerou svou odvalu a vrátil se do Mexika za laskavým biskupem, na kterého zapůsobila čistota a poctivost starého Indiána a byl tímto novým příběhem poněkud otřesen.

Řekl Juanu Diegovi, aby požádal Paní o hmatatelné znamení, pak nařídil svým služebníkům, aby ho následovali a sledovali všechny jeho činy a gesta. Splnili svůj úkol a všimli si, že Juan Diego s nikým nemluvil, a viděli, jak vylezl na kopec a zmizel.

Přestože lovili všude kolem, nemohli ho najít. Nyní se Juan Diego znovu vydal na kopec, aby ohlásil biskupovu odpověď Paní, a ona řekla:

"Dobrá, mé dítě, vrať se zítra za svítání, dám ti znamení, abys ho přivedl." Udělal jsi mi spoustu problémů. Odměním tě."

Ale další den Juan Diego nemohl dodržet schůzku s Lady. Jeho strýc, jeho jediný příbuzný, umíral a zůstal s ním celý den, aby zmírnil jeho bolest. Opustil ho až následující den, aby šel hledat kněze. Na cestě mu zjevení zablokovalo cestu.

V rozpacích Juan vysvětlil, proč není přítomen, a paní řekla:

„Dítě mé, netráp se a neboj se, nejsem jako tvá matka? Nevzal jsem tě pod svou kuratelou a ochranu?

Tvůj strýc nezemře a právě v tuto chvíli se uzdravil. Tuto cestu již nemusíte dále následovat; můžete s čistým svědomím

následovat můj. Vylezte na kopec, natrhejte květiny, které tam rostou, a přineste mi je."

Diego věděl, že v tom období, v prosinci, na kopci nemohou být žádné květiny, ale poslechl, a když dosáhl vrcholu, našel kastilské růže, jejichž okvětní lístky byly mokré od rosy.

Pak se shromáždil a vložil je do své tilmy, dlouhého indiánského pláště, a odnesl je k Paní. Naaranžovala květiny, které Juan přinesl, a pak mu zavázala rohy tilmy za krkem, takže růže byly v jakémsi pytli a nemohly vypadnout.

Pak vize zmizela a Juan Diego ji už nikdy neviděl, ale jeho strýc byl okamžitě uzdraven, jak slíbil.

Když starý Indián dorazil do biskupského paláce, několik sluhů si z něj a jeho vizí začalo dělat legraci. Strčili do něj a pokusili se růže uchopit, ale když viděli, že se růže rozpustily, když se je pokusili zmocnit, byli vyděšení a nechali ho projít.

Juan Diego se znovu postavil před biskupa. Rozvázal rohy své tilmy, ale látka mu vyklouzla z prstů a vzácné květiny spadly na zem. Co se stalo s krásným uspořádáním, které paní udělala?

Juan se cítil ponížený jeho nemotorností, ale jeho zděšení dosáhlo vrcholu, když viděl, jak biskup a všichni ostatní v místnosti náhle padli na kolena před tilmou, protože na ní zářil nádherný obraz zjevně představující Pannu Marii, obraz, který jste můžete vidět dodnes v bazilice Panny Marie na Guadeloupe v Mexiku.

Tato tilma se skládá ze dvou kusů látky utkané z mangového vlákna a sešité k sobě. Celek tvoří plášť; látka je surová, hrubá a světle hnědé barvy. Na tomto mysu, vysokém asi pět stop, je pozoruhodný obraz mladé ženy obklopené aureolou světla jako sluneční paprsky. Každý detail obrazu je ostrý a plný ladnosti a oddanosti.

Panna je oděna do chlamysu, který jí zakrývá hlavu a sahá až k nohám. Tento brilantní azurový plášť je lemován zlatem a posetý zlatými hvězdami. Dáma má na sobě sytě růžové roucho zdobené květinovými motivy, které tvoří zlatou síť.

Stojí na zlatém půlměsíci, pod nímž se objevuje hlava a poprsí nebo okřídlený cherubín, jehož postava je i přes svou malou velikost dosti ostře ohraničená.

Ruce Panny Marie jsou spojeny jako v modlitbě, krásná tvář má vážný, až smutný výraz; hlava je mírně skloněná a nakloněná doprava, jako by shlížela na lidstvo. Oční víčka jsou spuštěná, téměř zavřená, přesto jsou vidět zorničky. Celý efekt je soucit a éterická láska.

Proto biskup Juan Zumarragua padl na kolena, stejně jako všichni tam.

Bylo to v roce 1531: taková věc byla za takových okolností zcela neočekávaná. Pro chudého Inda, aby vlastnil takové umělecké dílo, bylo naprosto nepředstavitelné a růže, které se vypařily při lidském dotyku, dokreslovaly neskutečnou atmosféru scény. Dokážeme si představit, jak byli diváci nadšení a ohromeni.

Panna Maria v té době nedala lidstvu žádné zvláštní poselství, kromě svého přání nechat na místě zjevení postavit kostel, ale fakta byla sama o sobě tak neobvyklá, že způsobila obrácení milionů Indů, kteří od r. ten den dopředu se zřekl opeřeného hada Quetzalcoatla a jeho lidské oběti.

Ale co je nejdůležitější, toto byl jediný případ, kdy vyšší mocnosti zanechaly materiální důkaz v rukou lidských bytostí. I dnes v nás tento důkaz vzbuzuje zvědavost i nedůvěru, a přesto není důvod pochybovat o hluboké upřímnosti pamětníků oné minulé doby.

LURDY: ÚNOR – ČERVENEC 1858

Zjevení v Lurdech je těžké analyzovat. Byla tam jen jedna věštkyň, Bernadette Soubirousová, ale její osobnost byla výjimečná. Její čistota, její upřímnost, její víra přesvědčila každého.

O její extázi a vizích nelze pochybovat, ale kromě jejích transů a jejích slov není mnoho hmotných důkazů. Nejpozoruhodnější je vývěr zázračného pramene, který okamžitě projevil léčivou sílu.

Existuje také případ růžového keře zasazeného na příkaz paní, který vykvetl během jedné noci. Pak tam byly nějaké nepřírozené nebeské jevy, ale zprávy jsou rozporuplné a je třeba s nimi zacházet opatrně. Ve skutečnosti jen málo věcí, které racionalisté nemohou rychle vysvětlit...

Paradoxně, ačkoli příčina byla tak omezená, že sláva událostí v Lurdech nikdy neměla přesáhnout místní zprávy, výsledkem, jak historie zaznamenává, bylo, že příběh narostl do obrovských rozměrů a rozšířil se nanejvýš abnormálním způsobem.

Byla víra Bernadette Soubirous přenesena řetězovou reakcí do celé Francie a poté do katolického světa? Možná to byl skutečný zázrak, spolu s prohlášením paní, že se jmenovala „Neposkvrněné početí“, což je jméno, jehož význam byl Bernadette zcela neznámý – tento bod je pevně stanoven –, když jej oznámila svému faráři.

Bylo dokázáno, že po tomto odhalení vizionářka stále opakovala tato nesrozumitelná slova, když šla kolem, aby je podala přesně. To jsou věci, které člověk nevymyslí.

V každém případě duchovní dopad Lurd byl a stále je ohromný a vyvolal nemyslitelné náboženské obrození. Nezbyvá než otevřít oči a pokusit se spočítat počet míst zasvěcených Lurdské panně v katolických zemích. Je to nevyčíslitelné.

PONTMAIN

Návštěva v Pontmain, malém městečku na západě Francie, je zcela odlišná, ale pro objektivního pozorovatele je velmi důležitá, už jen pro symboliku, kterou obsahuje.

ledna 1871 pracovaly dvě děti se svým otcem ve stodole, když nejstarší, jménem Eugene, uviděl nad domem přes ulici „krásnou a velkou dámu“, jejíž tvář byla malá, bílá a nesrovnatelně krásné: její ruce byly natažené a spuštěné, podívala se na dítě a usmála se.

12letý Eugene zavolal svému mladšímu bratruv Josephovi a došlo k následujícímu dialogu:

"Josephe, vidíš to?" "Ano," řeklo dítě, "vidím krásnou Velkou dámu." "Jak je oblečená?" "Vidím Velkou dámu, která má modré šaty, zlaté hvězdy na šatech, modré pantofle se zlatými přezkami."

"Teď mi řekni, Josephe," řekl jeho bratr, "dívej se dobře a podívej se, jestli má korunu?" "Ano, vidím korunu, která plápolá, a malou červenou nitku uprostřed koruny a černý závoj."

Tak začíná příběh této události. Dodejme k tomuto dialogu několik detailů; Paní měla na sobě černý závoj, který jí zakrýval vlasy a uši, ale tvář jí nechal viditelnou a padal jí asi do půli zad.

Tato vize byla jako němý animovaný barevný film a trvala dobré tři hodiny. Jak se zpráva rozšířila po komunitě, zvědaví dospělí přivedli dalších šest dětí, aby se připojily ke dvěma malým věštcům.

Zjevení také viděli a podobně ho popsali, ale dospělí nevnímali nic neobvyklého, kromě šťastného nebo extatického pláče dětí. Dokonce i 2 1/2leté dítě bylo představením nadšené.

Vize pokračovala s různými změnami. Nejprve se kolem Lady objevil velký světelný ovál, zatímco postava rostla, zdvojnásobila se na ploše a objemu. Objevily se hvězdy času,

to jsou slova používaná dětmi, ale nikdy nedokázaly vysvětlit jejich význam. Mohlo by to být dvanáct hvězd zmíněných svatým Janem ve Zj 12:1?

Pak se objevil velký nápis, 1,5 metru vysoký a přes 12 metrů dlouhý, na kterém byla pomalu napsána tato slova: „Modlete se však, mé děti, Bůh vám dá v krátké době rozřešení. Pak se vytvořila druhá řada: „Můj syn se nechá osahávat“ a pod druhou řadou se postupně objevila velká zlatá čára, jako by podtrhovala její důležitost.

Asi šedesát dospělých, kteří se tou dobou nahrnuli do stodoly, stále nevidělo nic z toho, co děti popisovaly, ale jejich upřímné výrazy, jejich hluboké vzrušení a zejména postupné odkrývání Mariina poselství všechny přesvědčilo a bylo to v atmosféře souhlas s tím, že manifestace pokračuje.

Po této masáži Panna Maria znovu zesmutněla a děti současně viděly asi dvě stopy vysoký červený kříž, na kterém byl ukřižován Kristus stejné barvy. Tento kříž se objevil u jedné z nohou Lady; spustila ruce, které do té doby držela ve výši ramen, vzala krucifix, držela ho oběma rukama, mírně se naklonila k dětem, jako by jim ho předkládala.

Na vrcholu kříže bylo na bílém znamení červeným písmem napsáno „Ježíš Kristus“. Pak se hvězdy času pohnuly a najednou jedna hvězda vylétla zpod jejích nohou a stoupala doleva, překročila modrý kruh a zapálila svíčku, která byla na úrovni Maryina kolena, pak zapálila jednu úroveň s jejím ramenem a pak dvě svíčky po její pravici, pak se zastavily nad její hlavou, kde zůstaly.

Poté krucifix zmizel, Paní natáhla ruce ve své původní poloze; na každém z jejích ramen se objevil malý bílý křížek vysoký asi 20 centimetrů a Panna se opět usmála na převážené děti s radostí. Pak se zpod nohou Paní vynořil bílý závoj a pomalu se zvedl: kousek po kousku vize zmizela z dohledu.

Jak bylo uvedeno, toto v podstatě útěšné zjevení je plné úžasných symbolů: rudý Kristus na červeném krucifixu, hvězdy času, jak je děti nazývaly, tři velké hvězdy kolem hlavy paní od začátku do konce návštěvy, čtyři svíčky, osvětlená hvězdou po vystavení krucifixu, množení hvězd na šatech Lady jako zlatý roj...

Především vzhled dvou bílých křížů na ramenou Panny a vysokých 20 centimetrů, které pravděpodobně představují (po Kristu na mnohem větším kříži – 60 centimetrech vysokém) dva proroky usmrcené a resuscitované ve Zjevení 11. Budoucí řeholníci člověka osud je jistě napsán ve všech těchto symbolech, jejichž význam zůstává poněkud nejasný.

Ale pro nás, kteří žijeme na konci 20. století, je to nejpoučnější, co při této návštěvě potkalo jistou svéhlavou ženu.

Dům, nad nímž se zjevila vize, vlastnili pravidelný zaměstnanec St. Thomas a známá místní postava, paní Guidecoqová. Zde je příběh, jak byl v té době hlášen: „Mme. Augustin Guidecoq, který dorazil do stodoly ve stejnou dobu jako farář, se vrátil domů uprostřed Magnificat, protože nic neviděla a byla jí zima.

Poháněna zvědavostí se během zpívání litanií vrátila a stála poblíž malých věstců. Ani jejich přesná prohlášení, ani jejich dokonalá shoda, ani utěšující slova, která četli na obloze, ani vzrušení a víra publika ji nedokázaly přesvědčit, že zjevení bylo skutečné.

„Lék nic nevidí,“ řekla si, „ani sestry. Děti říkají, že je to nad mým domem a já taky nic nevidím. Jejich zrak musí být vadný. Nic tu není,“ vyšla ze stodoly, aby lépe viděla, přešla silnici a šla uličkou mezi svým domem a domem rodiny malých věstců.

Když se dostala k plotu, který ji odděloval od kostelního náměstí, znovu pohlédla na svou střechu. "Nic není," zamumlala a pokusila se jít dál, ale nohy se jí podvolily a ona padla na kolena na zledovatělé sněhu.

„Bůh mě trestá,“ pomyslela si a s pláčem odříkala tři nebo čtyři páternostery a Zdrávasy ke cti Svaté Panny.

Pak se dokázala zvednout, vrátila se zpět do svého domu a rychle jím prošla do své zahrady v naději, že uvidí vidění z té strany – vše marné: stále ještě neviděla paní. prošla domem a do stodoly, kde se neustále modlila a prolévala slzy výčitek svědomí, že byla tak nedůvěřivá.

Tato zpráva o malém, ale souvisejícím incidentu, z původních poznámek z roku 1871, přesně popisuje tehdejšími slovy paralýzu, která zasáhla mnoho spolehlivých svědků, kteří se ocitli příliš blízko UFO.

KLEPÁNÍ

21. srpna 1879 se v malé irské vesničce Knock v hrabství Mayo opakovala podobná scéna, ale bez poselství nebo animace, pouze statické obrázky, na nichž je uprostřed svatá Panna, a jak říkají svědci, sv. evangelista a svatý Josef po jejích stranách.

Co zasáhlo především diváky, mladé i staré (neboť na rozdíl od Pontmaina bylo vidět všichni), bylo intenzivní zlaté světlo, které obklopovalo vidění, jasné jako slunce, ale proměnlivé. Někdy potemněl, někdy se ještě rozjasnil.

Ještě překvapivější bylo, že když přšelo, žena, která viděla to vidění, se pokusila Paní políbit, ale ona se jen dotkla stěny kostela, na kterou byl obraz promítán, a dodala: „Opatrně jsem rukama nahmatala zem: bylo to dokonalé. suché a na tom místě nespada z nebe na obraz žádná kapka deště.“

Opět zde máme obrazovou show jako v Pontmain, ale tato byla statická, bez zprávy. Vidělo to 14 svědků ve věku od 5 do 72 let, jako by tato vize byla odpovědí na kampaň pomluv, která následovala po Pontmainovi a obviňovala děti z vyprávění a dospělé ze sebehypnózy.

Ale obrovské zlaté světlo, silné jako slunce a neustále se měnící, připomíná Fatimu. Země naprosto suchá a nedostatek deště ve vidění jsou jako jev, který následoval ve Fatimě, když 70 000 lidí našlo své oblečení suché po „tanci slunce“.

Závěrem. zdá se být jisté, že lidstvo bylo v kontaktu s vyššími duchovními silami již od velmi vzdálených dob: vzpomeňte si na výroky několika starozákonních proroků popisujících taková setkání a vyjadřujících jejich učení. Podívejte se na Eliáše a Ezechiela.

Zdá se také, že tyto shovívavé vyšší síly dobrovolně vystupují veřejně, zvláště když jsou blízko krize, jejich cílem je inspirovat lidi k větší spiritualitě, aby je ušetřili nejkřutějšího utrpení.

Ale stejně jako existují kontakty s dobrotivými entitami, musí existovat kontakty se zlovolnými, kvůli dualitě světa. Ale tyto kontakty jsou mnohem diskrétnější, ďábel raději pracuje z dálky prostřednictvím „muži osudu“, aby obrátil lidstvo směrem, kterým si přeje.

Tito lidští agenti se zřídka chlubí svou skutečnou funkcí. Jak řekl Churchill: **"Velká moc ďábla je přimět nás, abychom uvěřili, že neexistuje."**

Opravdu, nebýt přiznání Hitlera a jeho doprovodu, stejně jako jistých Chruščovových poznámek na 20. sovětském sjezdu a sebevraždy první Stalinovy manželky, stále bychom neměli nic jiného než slabé stopy ďábelské posedlosti. v mystickém období středověku.

KAPITOLA 06: CYKLOGOLOGIE — MATEMATIKA HISTORIE

[Poznámka: Tato kapitola a všechny ostatní v této knize jsou výňatky z knihy The End of Our Century od Françoise Massona, napsané v letech 1979-80. Z francouzštiny do angličtiny ji přepsal David Michael Steinberg v roce 1981 a vydavatel se

nikdy nenašel. Nakonec ji upravil, aktualizoval a zveřejnil na internetu David Wilcock v roce 2001.]

Znalost dokonalých čísel sahá až do mlh starověku. Používal se v Chaldejích a velmi raném Egyptě.

Definitivní spisy na toto téma pocházejí od Thalesa, který žil v letech 640 až 547 př. n. l. Jeho žák Pythagoras (580-500 př. n. l.), autor slavných teorémů, cestoval do Egypta, kde toto vzdělání dokončili kněží Ra v Heliopolis a Memphisu. .

Tito dědicové největších posvátných tajemství ho naučili hodnotě cyklu Sirius. Podle této teorie se nejen nebeské jevy, ale všechny pozemské události opakují ve stejném pořadí každých 1461 let.

Muž, který proslavil teorii a dal jí veškerou její hodnotu, byl Platón, protože stanovil skutečné zlaté číslo na 25920 let; a toto číslo, jak uvidíme, obsahuje všechny ostatní. Těchto 25920 let odpovídá úplnému precesnímu cyklu, o kterém jsme hovořili dříve.

[Poznámka: Jak jsme často uvedli v *The Shift of the Ages* a dalších spisech, tato precese je pomalé kolísání na oběžné dráze Země, které se také opakuje v cyklech na Slunci. Nyní máme důvod se domnívat, že tento pohyb je způsoben strukturovanými energetickými harmonickými, které existují, když se pohybujeme galaxií a vykazují diskrétní změny v lidském chování a nebeských tělesech. (DW)]

Události se tedy cyklicky opakují, ale nikdy to není opakování stejných událostí, ale spíše jako vzestupná spirála; podobné události se projevují ve zcela novém kontextu, ale jejich hluboké kořeny jsou totožné.

Ve Francii byl Michel Helmer prvním, kdo znovu uvedl a úspěšně použil tuto starou teorii, k čemuž mu pomohl objev čísla Phi (které se rovná přibližně 1,616), jehož použití mu umožňuje lokalizovat doby špičky v každém cyklu.

[Poznámka: Jak jsme vysvětlili v 18. kapitole Posun věků, práce Bradleyho Cowana prokázala tento efekt na finančních trzích.

Na základě skutečnosti, že trojrozměrné geometrické struktury v čase fungují (jako důsledek přirozeného vibračního vzorce fluidního média, které neustále vytváří veškerý prostor a hmotu), bychom měli očekávat, že ostatní geometrické poměry druhé odmocniny dva, tři a pět by také indikovaly špičkové časy v cyklech.

V tomto smyslu je Cowanova věda již rafinovanější, i když pouze předpovídá pohyb trhu. Helmerova metoda je však daleko konkrétnější, jak brzy uvidíme. (DW)]

ME Bindel, profesor matematiky na Waldorfschule ve Stuttgartu, vydal v roce 1958 svou knihu Duchovní prvky čísel a bez váhání napsal:

V dnešní době jsme téměř zapomněli na otázky o dokonalých číslech; nestudují se ve školách ani ve vědeckých oborech. Dějiny matematiky je zmiňují nanejvýš jako kuriozitu.

Z těchto faktů lze soudit o osudu těchto idejí a roli, kterou hrály v lidském myšlení od starověku až do současnosti.

V průběhu starověku byly Numbers považovány za logické členy Jednoty. Byl tam pravidelný kult Jednoty; Jedna byla považována za matku všech čísel, a proto jim byla nadřazena.

Ve skutečnosti někteří zašli tak daleko, že tvrdili, že když je nad všemi čísly, Jedno nebylo číslo. Náš současný způsob uvažování o číslech a způsob, jakým zacházíme s One, by se starověku zdál barbarský.

Jejich postoj jim dal velkou moudrost o číslech, kterou by nám teď těžko vysvětlovali. Co nebylo celou dobu známo, nelze dnes pochopit.

Pro moderního člověka je těžké uvěřit, že čísla mají význam mnohem důležitější, než si myslí, že nejsou pouze prostředkem

k počítání a měření smyslových objektů, ale že také vyjadřují duchovní podstatu, kterou vytvářejí a ovládají. Staří Hebrejci nazývali tuto duchovní podstatu deset svatých „Sefirot“.

Autor v monografii o vztahu dokonalých čísel k astrologii napsal v roce 1969:

„V Cahiers Astrologiques (časopis) z roku 1960 představil M. Helmer svou teorii o cyklickém opakování událostí, cyklu založeném hlavně na použití Ideálního význačného čísla 25920 a jeho faktorů. Uplatnění jeho teorie mu umožnilo učinit mnoho přesných předpovědí jak ekonomických, tak politických.

„Ve svém účtu dal zvláštní místo Ideálnímu číslu, 25920 let. Zde je úryvek z jeho teze. Začíná tím, že říká:

Každý ze tří astrologických jevů, které známe, jsou na obloze znamením souřadnic tří časoprostorů:

a) Rotace Země na své ose se rovná Časoprostoru domů (ve světské astrologii témata národů, režimů, politických vůdců), tato témata jsou jako vteřinová ručička kosmických hodin.

b) Rotace Země kolem Slunce se rovná časoprostoru těžkých planetárních cyklů. Je jako minutová ručička kosmických hodin.

c) Konečně precese rovníkenností, která má jako své symbolické číslo 25920. Numerologické rytmy tohoto čísla nám dávají hodinovou ručičku kosmických hodin.“

[Poznámka: Nyní máme důvod se domnívat, že 12 znamení zvěrokruhu, vyskytujících se v průběhu jednoho roku, je způsobeno pohybem Země prostřednictvím 12násobné spirálovité energetické vlny ve Sluneční soustavě podobné mnohem větší energetické vlně ve Sluneční soustavě. galaxie, která označuje precesi.

Obojí je přirozeným důsledkem vibrujícího média „éteru“ ve volném prostoru. Zdá se, že následující formace plodin Bringham 2000 ukazuje tuto vlnu sluneční soustavy velmi jasně. (DW)]

Existuje mnoho cyklů, které byly používány různými civilizacemi: Manvantara a Yuga starých hinduistů, cyklus Daniel, polární nebo ternární cyklus a biblický cyklus sedmkrát 77 let. Ale každý z nich se nachází v dokonalém počtu, 25920 letech, jednoduchým dělením nebo násobením.

Zde jsou různé základní cykly získané touto metodou:

25920 / 2 = 12960. 12960 x 5 = 64800 let, cyklus Manvantara.

25920 / 10 = 2592 let. Danielův cyklus.

25920 / 6 = 4320 let nebo cyklus Yuga v tradici Indie.

25920 / 12 = 2160 let, cyklus civilizace nebo náboženství a odpovídá precesnímu přechodu z jednoho souhvězdí zvěrokruhu do dalšího.

25920 / 12 = 2160 a $2160 / 2 = 1080$ let, cyklus opozice vůči tomu, co bylo vytvořeno na začátku 2160letého cyklu.

2160 / 3 = 720 let, tzv. polární fáze neboli ternární dělení, na které upozornil farář P. Poucel.

První fáze 720 let je prorockým obdobím každého náboženství. Druhá je „klerická fáze“ a třetí fáze převahy časné moci nad duchovní silou.

Například: od Kristova učení do let 720-750 odpovídá mystická epocha křesťanství.

Od 720-750 do 1440-1470 se doba změnila a byla to epocha ovládnutí církevní hierarchie nad národy a vládami.

1440-1770 se dostáváme do doby velkých změn. Rok 1440 je počátkem renesance, jejíž znalosti se rozšířily po Evropě s příchodem byzantských učenců po pádu Konstantinopole.

To byla také doba Jana Husa v Čechách, který jako první protestoval a napadal církevní hierarchii, která ho zrádně usmrtila. Ale semeno, které zasadil, přineslo ovoce v husitských vzpourách a učení Martina Luthera.

V letech 1440-1470 pak vidíme nadvládu časných mocí nad duchovními i nad církvemi, protestantskými i katolickými, jejich postupné oslabování se zrodem nového náboženství na konci 2160 let a cyklus začíná znovu na nové úrovni šroubovice.

2160 / 4 = 540 let:

Tento cyklus je jistě nejdůležitější z těch, jejichž rozsah můžeme pochopit: je to zlomový bod základních cyklů civilizace. Odpovídá to biblickému cyklu $7 \times 77 \text{ let} = 539 \text{ let}$.

Ten je přirozeně odvozen od základního lidského cyklu, který je 11 let a $11 \times 7 = 77 \text{ let}$. 77 let a 11 let jsou skutečně cykly člověka.

Tento základní cyklus 539 nebo 540 let, cyklus masových pohybů národů (viz obr. 1), umožnil Michelu Helmerovi předvídat v roce 1960 a v roce 1964 předvídat světové události roku 1968, zejména ty, které očekával ve Francii a které se tam opravdu stalo.

Helmer si jako výchozí bod zvolil rok 1429, kdy se vlna obrátila proti Angličanům ve stoleté válce; to ovlivnilo celou historii Evropy. Po jejím obratu na kontinentu se Anglie skutečně obrátila k moři, jejímu skutečnému povolání.

Takže ten rok 1429 byl svědkem téměř zázračného zásahu Johanky z Arku, 19leté dívky, které král Karel VII. svěřil svou armádu, které se podařilo porazit anglického Talbota a vzbudit obléhání Orleansu; to bylo od 29. dubna do 8. května 1429.

O 539 let později, prakticky na den, francouzská mládež na další úrovni spirály přinesla posun a neuvěřitelnou destrukci celého duševního stavu patřícího minulosti, konec univerzitních mandarinů a zrušení mnoha tabu. .

Od toho roku 1968, kdy stejné mládežnické hnutí probíhalo po celém světě, ve Francii, v Československu, USA, Mexiku, Japonsku, západním Německu atd., se nikdo nemůže spoléhat na to, že bude uposlechnut jeho titul, ale musí prokázat své schopnosti.

Tato základní změna se stále šíří, i když v souladu s 11letým cyklem je nyní ve své opačné fázi; až skončí celý 22letý cyklus, k osudovým letům 1990-91 odpovídajícím konci marxismu v Rusku podle Nostradama, zvítězí myšlenky roku 1968 a zrodí se nové náboženství, bratrštější, spravedlivější. tam, na základě mystiky z roku 1968.

[Poznámka: Co Masson neviděl, bylo spojení s dalším 22letým cyklem, který signalizuje konec precesního času v prosinci 2012 jako předzvěst nejvýznamnější změny.

Samozřejmě, jak v této knize neustále upozorňujeme, pamatujte, že Masson to napsal v roce 1980 a použil tuto vědu ke správnému předpovídání zániku SSSR. (DW)]

OSTATNÍ SUBCYKLY 2160 LET:

2160 / 6 = 360 let, cykly změn režimu a vnitřní ideologie. **2160 / 12 = 180** let, cyklus politických změn režimů.

APLIKACE DO FRANCOUZSKÉ HISTORIE

1249, ústava prvního parlamentu v Paříži;

(+180 =) **1429**, Johanka z Arku, král je vysvěcen v Remeši;

(+360 =) **1789**, začátek francouzské revoluce;

(+180 =) **1968-69**, věk světového hnutí mládeže, svědčící o pohlcení francouzského cyklu ve světovém cyklu.

1979-80 představuje vrchol odporu vůči změnám ze strany tradičních struktur společnosti.

Změny, které se formují v tomto světě, přejdou do roku **1990-91 bodem, ze kterého není návratu.**

CYKLOVÉ SPOJENÍ: ŘÍM A SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ

Abychom ukázali důležitost čísel, vezmeme si například USA, které Michel Helmer a mnozí další pozorovatelé považují za nový Řím: stejný duch podnikavosti, stejná obecná morálka, stejný druh zákonů jako republikánský Řím.

První punská válka, kterou Řím vedl proti Kartágu, byla v letech 264 až 241 př. n. l., což odpovídá o 2160 let později 1896-1919.

Dá se říci, že v letech 1896-97 začala ekonomická válka mezi USA a Evropou*, zejména Německem, boj konkretizovaný Dingley tarifem a který skončil v letech 1918-19 porážkou Německa díky rozhodující americké podpoře v roce 1917.

[*Španělsko-americká válka do tohoto cyklu jistě patří: geograficky, ekonomicky, politicky i vojensky je to dokonalá paralela. Poznámka překladatele.]

Navíc světová ekonomická nadvláda USA se datuje od roku 1919, kdy všechny evropské státy vyšly oslabeny z války.

Druhá punská válka, nejvážnější a nejnebezpečnější pro Řím, začala v roce 218 př. n. l. a skončila v roce 201 př. n. l., což nás vede o 2160 let později do let 1941-42 až 1959.

[Poznámka: To se zjevně naprosto přesně váže k začátku druhé světové války a zahrnuje mnohem více, jak je uvedeno v dalším odstavci. (DW)]

Podotýkáme spolu s historiky, že pokud byly (římské) punské války politické, jejich původ byl jistě ekonomický – a to platí zejména pro třetí.

Všechny tyto války ovlivnily existenci Říma jako velkého národa a druhá přivedla Řím na vláskovou zkázu, jako tomu bylo v případě USA na konci roku 1941 proti Japonsku a nacistickému Německu.

Po těchto válkách následovala studená (a horká) válka proti SSSR, která se stala všemocnou po vítězstvích v letech 1947, berlínské blokádě a 1950-53 v Koreji.

V souladu s naším historickým římským cyklem všechny tyto války dočasně skončily Chruščovovou návštěvou USA v roce 1959, což přivedlo Čínu do konfliktu se SSSR.

Ale hned příští rok v roce 200 př. n. l. začala makedonská válka, která skončila v roce 106 př. n. l. Krátce po oddechu v důsledku konce druhé punské války byl Řím donucen do války s Makedonií a jejím králem Filipem V.

O 2160 let později byla 1960 až 1964 Kennedyho administrativa a kubánská raketová krize. Tehdejší události můžeme shrnout takto:

Po neshodě mezi Čínou a Ruskem o prudkém odchodu ruských techniků z Číny, Chruščov — ekvivalent cyklu Phillipa V? — vyvažuje tuto politickou porážku zvýšenou podporou Kuby, která jde tak daleko, že na tento ostrov instaluje rakety.

V roce 1962, od 22. do 28. října, přišla krize — kartáč s možností války, která skončila stažením ruských raket a příchodem Mikojana do USA, aby případ urovnal. Nyní:

O 2160 let dříve, v letech 198-97 př. n. l., došlo k římskému vítězství Cynocephala, které ukončilo makedonskou válku.

V letech 192 až 188 př. n. l. probíhaly války proti orientálnímu králi Antiochovi III., války, které – o 2160 let později, od roku 1958 do roku 1972 – odpovídaly válce ve Vietnamu.

Na co cykly dále ukazují?

Za prvé, v letech 181-174 př. n. l., první keltiberská válka, během níž musel Řím čelit vážnému povstání ve svých španělských majetcích. Poté v letech 172 až 168 př. n. l. došlo k druhé

makedonské válce proti Perseovi, preferovanému synovi Filipa V.

Cyklicky odpovídá první keltiberská válka o 2160 let později (1979-1985) povstání proti americké nadvládě, pravděpodobně v Latinské Americe, v zemích kolonizovaných Španělskem, nebo možná v Africe, s kubánskými vojsky?

[Poznámka: V době této konečné úpravy knihu spěcháme do tisku a nemáme čas to kontrolovat. Příspěvky jsou vítány a budou zde zahrnuty. (DW)]

Tato druhá makedonská válka by mohla cyklicky odpovídat let 1988-1992, kdy by došlo k přímé konfrontaci mezi USA a SSSR, jako během kubánské aféry v roce 1962.

[Poznámka: Podle podplukovníka Toma Beardena to zjevně koreluje s útokem na skalárních vlnách zlotřilých sovětských prvků, které zničily raketoplán Challenger, po kterém následoval následný ekonomický kolaps Sovětského svazu.

Jedinou chybou, kterou Helmer udělal, bylo to, že si neuvědomil, že vnější tvář Sovětského svazu, viděná v Gorbačovovi, bude aktivně bojovat za mír a skutečné rozpuštění SSSR přijde zevnitř, nikoli válkou.

Nicméně zhroucení nastalo právě včas a toto je jedno z nejdramatičtějších budoucích proroctví v Helmerově díle. (DW)]

Historie líčí, že Perseus následoval Filipa V. v roce 179 př. n. l. a okamžitě zmobilizoval svůj národ v očekávání války s Římem, která nakonec vypukla poté, co Řím pacifikoval Iberii.

Zdá se tedy pravděpodobné, že po partyzánské válce v Jižní Americe a Africe budou muset USA čelit SSSR.

Vezmeme-li v úvahu prostředky totální destrukce dostupné na obou stranách, moderní války se obvykle vedou přes nárazníkové státy a odehrávají se jako šachová partie jako s

Kubou v roce 1962. Modleme se, aby to tentokrát bylo podobné a lidstvo se nehrnulo do vzájemná sebevražda.

Zvláštní hodnota základního 2160letého cyklu a jeho vztah k dějinám USA, nového Říma, spočívá v udivujících paralelách mezi životy jistých starořímských státníků a některých žijících Američanů.

CATO A CARTEROVÁ: DOKONALÝ PÁR

V roce 187 př.nl byl souzen Scipio Africanus, který porazil Antiocha, a:

O 2160 let později v roce 1973 to byl skandál Watergate, který donutil Nixona, který čestně ukončil válku ve Vietnamu, rezignovat a odejít do svého majetku, stejně jako to udělal Scipio o 2160 let dříve.

V roce 184 př. n. l. byl zvolen slavný Cato, zvaný cenzor, a o 2160 let později, v roce 1976, byl zvolen J. Carter.

[Poznámka: Čtenář by si měl okamžitě všimnout nesmírných podobností mezi těmito dvěma jmény. První tři písmena „Cato“ jsou vidět v prvních čtyřech písmenech „Carter“. Když se „Carter“ vyslovuje s jižanským přízvukem, „r“ na konci je změkčeno, takže obě jména končí samohláskou. (DW)]

Pro srovnání zopakujme Catův život: pocházel z rodiny plebejských farmářů a vždy zůstal venkovanem. Po smrti svého otce Cato opustil ozbrojené síly a obdělával svou půdu, stejně jako Carter.

Cato prošel pozicemi od soukromých až po vojenské tribuny a sloužil v římských válkách. V roce 198 př. n. l. byl zvolen plebejským edilem a jako guvernér Sardinie se ukázal být nemilosrdný vůči lichvářům.

V roce 187 př.nl požadoval, aby Scipio předal své záznamy a účty, což Scipio odmítl udělat. Historik dodává, že podrobnosti

procesu byly zmatené, ale Scipio byl nucen vzdát se svých úřadů a odejít do svého majetku.

Dosavadní život a činy J. Cartera tomuto archetypu silně připomínají. Je to především člověk z půdy. Byl námořníkem a důstojníkem námořnictva, následovníkem a žákem admirála Rickovera, když tento prosadil vypouštění atomových ponorek, prakticky absolutní zbraň, která vedla k dlouhé americké nadvládě.

On po smrti otce opustil službu, aby se mohl starat o rodinnou farmu. Autor není dostatečně zběhlý v amerických politických tajemstvích, aby mohl potvrdit, že Carter stál za aférou Watergate, která vedla k Nixonově rezignaci, ale musel v ní sehrát důležitou roli.

Abychom se vrátili do budoucnosti: Cato se během své vlády svou „cenzurou“ pokusil přivést Řím zpět k nedotčené morálce prvních Římanů, v rozporu s morální laxností helénistické kultury.

[*Vskutku, podle cyklologie je starověké Řecko, kolébka demokracie, ale rozdělené do soupeřících států neustále bojujících, protějškem dnešní Evropy a cykly to dokazují. — Poznámka překladatele.]

Za tímto účelem vydal Cato několik výnosů o ekonomice a životním stylu Římanů a slavný výnos o přepychu žen.

Carter, o 2160 let později, jde stejnou cestou se svými ekonomickými opatřeními na velkých autech a jejich nadměrnou spotřebou a se svou slavnou poznámkou o spodním prádle západních osadníků v boji proti chladu.

[Poznámka: Ačkoli jsme tento citát nenašli, lze předpokládat, že v určitém okamžiku chtěl Carter snížit teplotu konkrétní budovy

- možná Bílého domu. Když si lidé stěžovali, navrhl, aby nosili dlouhé spodní prádlo jako osadníci ze Západu.

Je známou skutečností, že první věcí, kterou Reagan po nástupu do prezidentského úřadu udělal, bylo odstranit Carterovy solární ohříváče vody a místo nich nainstalovat ohříváče spalující olej. (DW)]

Dodejme však, že Cato dosáhl jen dílčích výsledků, ale celý život bojoval za svůj ideál návratu k přísným mravním standardům rané římské republiky.

Cato je také slavný slovy, která vždy končila jeho projevy, když byl opět prostým senátorem; klasické „Kartágo delenda est (Kartágo má být zničeno).

Ve skutečnosti byl stoletý nepřítel Říma zničen v letech 149 až 146 před naším letopočtem

Každý čtenář si může vyhledat další podrobnosti o životě a díle onoho římského státníka; ještě více na něj zapůsobí zvláštní podobnost osudů Cata a Cartera, alespoň až do současnosti (1980).

Ale pamatujte na spirálu, přesněji řečeno na helikální princip, i když se někdy cyklická fakta opakují shodně. Obecně platí, že opakování je pouze přibližné, protože kontext je zcela odlišný.

Je mimochodem pravděpodobné, že velký cyklus 25920 let a poloviční cyklus 12950 let odpovídají geologickým křečím; některá z Cayceho čtení (315-4 a 5750-1) uvádějí kolem roku 10800 př. n. l. konečné zmizení Poseidie a toho, co zbylo ze Staré Atlantidy po prvních kataklyzmatech.

Nyní 12960 mínus 10800 nám dává 2160 našeho letopočtu, možné datum konce křečí, které pravděpodobně začnou v posledních letech našeho století. Kromě toho Cayce oznámil, že některé změny budou postupné.

[Poznámka: Mayové a další zdroje včetně materiálu Ra říkají, že jakmile precesní cyklus skončí v roce 2012, je to konec času třetí hustoty, a proto jsou všechny ostatní cykly na konci automaticky „přitahovány“. (DW)]

GLOBÁLNÍ CYKLICKÁ CHRONOLOGIE

Jak jsme již zmínili na začátku této kapitoly, starověké civilizace dobře znaly důležitost čísel. Neměli bychom být překvapeni, že Izrael při určování své cyklické chronologie počítal od roku 720 / 721 př. nl, kdy začalo asyrské zajetí.

Cyklická korelace tohoto data s rozhodujícími fázemi lidských dějin dokazuje jeho platnost. Joachim de Flore, velký mystik (1130-1202), založil teologicko-historickou teorii založenou na vládě Ducha Svatého, která přichází po vládě Syna, a jeho systém bere jako výchozí datum 900 př.nl.

To je 2160 / 12 nebo 180 let před hebrejským datem, 720 př. n. l., takže to přesně odpovídá, ale nechává nás v nevědomosti o přesném datu našeho vstupu do věku Vodnáře, kdy budeme mít přímé znalosti o povaze Boha.

Autor si jako výchozí bod vezme izraelské datum 720 př. n. l. a čtenář uvidí, že přidáním cyklických intervalů 1080, 720, 540 a 180 let najdeme hlavní události a zlomové body našeho věku:

(Obr. 1:)

PRECESNÍ CYKLUS 2160 LET

720 př.nl: Cyklus začíná

Izrael v zajetí

ŽIVOTNÍ CYKLUS ŘÍŠÍ A CIVILIZACÍ

(1080 LET)

DUCHOVNÍ ZMĚNY

(720 LET)

HROMADNÉ HNUTÍ LIDÍ

(540 LET)

POLITICKÉ ZMĚNY

(180 LET)

-360 Nástup Filipa Makedonského

-720+539 / 540 = **180 př . Kr**

-11= -191

-180

+11= **-169**

Pod tlakem Hunů pohyb národů směrem na Západ a směrem k Číně. Bastarnové a další německé kmeny se tlačí k Dunaji, ale jsou zastaveni.

-11 = -191 Scipio, Cato, Perseus

-180

+11 = -169 Gracchi

-720 + 720 let =

Rok 0

NAROZENÍ KRISTA

-11 = **169**

Marcus Aurelius odrazil první germánské nájezdy

+ 180

+11 = **191**

Mor v Říši

360

Závěrečné invaze germánských kmenů na Západ, pod tlakem Hunů. Konec Západořímské říše.

-180 + 540 = 360

360

Opět pod tlakem Hunů masová migrace a dobytí Západního císařství barbary.

-11 = 349

360

+11 = **371**

Frankové v Campine. Trvalá invaze do Západního impéria.

Hunové na Donu.

450

Atilla napadne Západ a je vržen zpět Aetiem a Vizigóty. Otočí se směrem k Itálii. Jeho smrt.

540

Byzanc znovu dobyla jižní Itálii. Gothové jsou prověřeni.

-11 = **619**

Mohamed v Mekce

630

+11 = **641**

Expanze islámu do Mossoulu a Egypta

720

Obrazoborectví. První velká krize katolické církve. Konec apoštolského a mystického období.

-11 = **709**

Arabové ve Španělsku napadají Francii.

720

+11 = **731/732**

Charles Martel poráží Araby u Poitiers.

360 + 539/540 =

899/900

Masové migrace po celé Evropě: Vikingové, Arabové, Maďaři. V roce 899 pohyb dosahuje vrcholu. Mongolové napadají Čínu.

-11 = **889**

Masové invaze Vikingů a Arabů.

900

První odpor.

+11 = **911**

Smlouva ze St. Clair-sur-Epte o usazení a asimilaci Vikingů v Normandii.

990

Přistoupení nových dynastií v Evropě

1080

Boj mezi germánskými císaři a papežstvím

1170

Čingischán a Salah-ed-Din

-11 = **1249**

Alexandr Něvský překonán Mongoly

1260

+11 = **1271**

V roce 1271 Mongolové vlastnili 2/3 známého světa

-11 = **1339**

Začátek stoleté války

1350

+11 = **1361**

Tamerlaine

1440

Počátek renesance. Konečný nápor islámských Arabů na Východořímskou říši; zrození Ruska, prohlašujícího se za nástupce Byzance.

1440

Renesance. Jan Hus první protestant proti papežství. Konec časně moci papežů po 70 letech protipapežů a krizí.

-11 = **1429**

1439/1440

+11 = **1451**

Závěrečné hnutí arabských národů. Konec Byzance v roce 1453: konec schizmatu Západu. Konec stoleté války. Arabové a islámská invaze na Balkán až do Rakouska.

-11 = **1429**

Johanka z Arku

Bod obratu války

1440

Konec stoleté války

+11 = **1451**

Konec Východořímské říše

-11 = **1518/1519**

Martin Luther; Cortez v Mexiku

1530

anglikánská církev; začátek náboženských válek

+11 = **1541**

Calvin; Ivan Hrozný

-11 = **1609**

Založení Kanady

1620

Mayflower

+11 = **1631**

Bitva na Bílé hoře

Začátek třicetileté války

-11 = **1699**

Petr Veliký. Poitava.

1710

+11 = **1721**

Nystadský mír. zednářství.

-11 = **1789**

Francouzská revoluce; Napoleon přebírá moc.

1800

+11 = **1811/12**

Ruské tažení, téměř konec napoleonského období

-11 = **1879**

1890

+11 = **1901**

Největší rozsah imperialismu a nadvlády bílého muže nad světem. Začátek úpadku.

-11 = **1968/69**

Nový druh lidového hnutí, povstání mládeže po celém světě.

1979/1980

+11 = **1990/91**

Nová ideologie nebo náboženství. Nával z Ruska, Číny, Mongolska? (Nyní víme, že to byl kolaps SSSR a že to nezahrnovalo přímou válku.)

-11 = **1968/69**

Celosvětové hnutí mládeže. Ideologická diktatura se blíží ke konci.

1980

+11 = **1991**

Nové náboženství? (Masivní nárůst veřejného povědomí o UFO a zájmu o New Age / duchovní hnutí. Exploze metafyzických témat v hlavních médiích. Kolaps Sovětského svazu předznamenal konec jaderného strachu a podvědomě inspiroval novou nadějí.)

2070

2160

Oficiální inaugurace nové civilizace a náboženství

2160

Nový životní styl na světě. Nová forma vlády.

2520?

Z této chronologické tabulky vyplývá, že každých 539/540 let neboli každých „7 x 77“ biblických let, neboli 2160/4 roky, lidstvo vstupuje do období mutací, často doprovázených masovým stěhováním národů.

Nyní, 539 let po mutaci 1429-1451, jsme znovu v takovém období, ale tentokrát bude změna hlubší, protože spadá do velkého cyklu 2160 let signalizujícího otevření věku Vodnáře. Změna náboženství a morálky bude tedy radikální a nakonec ovlivní celý svět.

Čtenář si všimne, že každé období mutace trvá přes 180 let a je rozděleno do dvou období maximální aktivity. První je doba vzniku hnutí, která je rozložena na 22 let nebo 2 x 11 let.

Pak následuje 180leté období pomalého pokroku a postupných pronikání a nakonec rozhodující boj, který trvá 22 let, dokud hnutí definitivně neuspěje nebo selže.

Od roku 1968-69 jsme vstoupili do rozhodující fáze hnutí zrozeného v roce 1789. Boj může být hořký; ve skutečnosti si ideologie našly nové bojiště. V souladu s Kristovými slovy jsme ve fázi válek národa proti národu a kmene proti kmeni.

Nyní vidíme, že Systémy využívají rodové nenávisti a kmenové spory jako páku k dosažení úplných změn vlády. Můžeme vidět taktické uplatnění v Africe, Etiopii vs. Eritrea, Zair vs. Katanga.

V Asii Vietnam vs. Kambodža, i když se hlásí ke stejnému systému. Ale jeden je sponzorován SSSR, druhý Čínou; a snad

ještě není konec. S největší pravděpodobností se tento nový tah rozšíří také do jižní Evropy, ale nakonec bude omezen.

Dostane se i do Číny. Bude se SSSR konfrontovat s Čínou přímo kvůli starým nepřátelstvím, které je uvrhnou do vlastní pasti? Nebo oba opět vyvolají schizma v sousedních zemích, jako v Koreji, Mongolsku, Vietnamu či jinde? Počkej a uvidíš!

[Poznámka: Zdá se, že to jistě odpovídá probíhajícímu konfliktu mezi Severní Koreou a Jižní Koreou (Severní Korea má jaderné zbraně z Číny) a konfliktu mezi Čínou a Tchaj-wanem. (DW)]

Ale nakonec v letech 1990-91, Nostradamově datu konce Nového Babylonu, filozofická a náboženská změna přijde z hlubin samotného Ruska.

To může být důsledkem politických a vojenských porážek, po kterých ruské masy a mládež, o nichž všichni pozorovatelé uvádějí, že se stávají duchovněji, způsobí úplnou politickou a ideologickou změnu a návrat ke Kristovu původnímu učení.

Ale nejprve, říká Nostradamus, než se nové náboženství bude moci plně rozvinout, bude svádět zoufalý boj s Prvním Antikristem, který shromáždí ortodoxní marxisty, Rusy, Čiňany a další pro svou věc a bude poražen pouze Duchem svatým. před velkým zatměním Slunce.

Tak se naplní předpovědi Nostradama a Cayce o naší éře, dokonce i cyklologií.

[Poznámka: Tato proroctví se zjevně v současnosti ještě nenaplnila a/nebo převrátila ve své závažnosti. (DW)]

CYKLICKÁ TABULKA ZÁKLADNÍCH OBDOBÍ 539/540 LET A MASOVÝCH Hnutí VE DVOU OBDOBÍCH ODMĚNU 180 LET

371-349 př. n. l.: Začátek makedonské expanze, podrobení Řecka, poté Orientu.

O 180 let později, **191-169 př. n. l.:** Pohyb národů tlačенý Huny; blokován na západě Římskou říší; obrací se k Číně, která je napadena Huny a zničena až do roku 130 př.nl
Na západě Římané ukončili makedonskou moc ve dvou válkách, 200-197 a 172-168 př. n. l. Ve stejné době došlo v Římě k velkým náboženským sporům, proti kterým se marně bránila Catova nedůvěra. Pohyb prověřil Západ.

539 / 540 let později, další dvoufázové masové hnutí: **169-191 nl:** První velké invaze do Římské říše. První mor.

O 180 let později: **349-371 n. l.:** Celá Západořímská říše je zaplavena na 90 let až do Attily v roce 450; poslední císař zmizí v roce 476. Naprostý úspěch hnutí.

539/540 let později nové masové hnutí ve dvou hlavních směrech: **709-732:** První velké arabské invaze do Evropy: Španělsko, Itálie, pak Francie, dokud je Frankové neporazili a vyhnali v Poitiers.

O 180 let později: **889-911:** Od roku 812 se k arabským invazím přidali Vikingové na Západě a mnohem později Maďaři na Východě. V roce 889 začali útočníci prohrávat a v roce 911, vedeni jejich náčelníkem Rollem, Normani konvertovali ke katolicismu a byli asimilováni. Pohyb se zastavil.

539/540 let později, obroda lidového hnutí s náboženským nebo ideologickým základem: **1339-1361:** Nápor osmanských Turků směrem k Východořímské říši; dorazí k Bosporu. Začátek Tamerlainovy expanze. V Evropě vypukla stoletá válka mezi Francií a Anglií. Schizma v katolické církvi. Černá smrt.

O 180 let později: **1429-1451:** Turecká invaze Mussulmanů dosáhla svého vrcholu; postupně byla obsazena celá Východořímská říše a roku 1453 dobytá Byzanc-Konstantinopol. Tak mizí, asi 2160 let po svém vzniku, poslední přežívající zbytek obrovské římské říše.

V Evropě 1429-1430 znamená obrácení trendu: Angličané jsou poraženi Johankou z Arku. O 22 let později končí stoletá válka a celá Evropa vstupuje do období renesance se svými revolucemi ve víře a chování. Totální úspěch arabského hnutí; nová éra křesťanstva.

Opět o 539/540 let později: Politická hnutí způsobující územní expanzi – která se odehraje ve dvou fázích?

1789-1811: Francouzská revoluce a její revoluční vliv v Evropě. Napoleonova ruská porážka v roce 1812. Období stagnace.

Začátek v roce 1830, expanze bílých Evropanů po celém světě: kolonizace Afriky a Indonésie, vykořisťování Číny. Rusko zabírá celou zemi severně od Amuru.

Pak v roce 1905 první neúspěch pro bílého muže, který se zničí ve válce v letech 1914-1918, když marxismus převezme moc v Rusku, největší zemi světa, a zahájí vítěznou politickou kampaň po celém světě.

O 180 let později:

1968-1991: V roce 1968 náhle po celém světě propuká mládežnické hnutí, jehož nejvýznamnější částí bylo „Pražské jaro“ s celým národem upřímně hledajícím svobodnější, humánnější socialismus.

Ačkoli jen málo lidí chápalo, co se děje, tento rok znamená konec intelektuálního podřízenosti marxistickému dogmatu. Téměř mystické hledání nové filozofie a nového náboženství je zřejmé. Toto hledání, řekl Cayce, povede ke skutečnému bratrství a svobodě pro všechny.

Neboť se změnami, které budou provedeny, bude amerikanismus – ism – s univerzálním myšlením, které je vyjádřeno a manifestováno v bratrství člověka do skupinového myšlení, jak je vyjádřeno zednářským řádem, konečným pravidlem při urovnávání záležitostí. ve světě.

Ne že by se svět měl stát zednářským řádem, ale principy, které jsou v něm obsaženy, budou základem, na kterém má být v

letech 1944 a 45 ustanoven nový mírový řád. (1152-11; 13. srpna 1941)

V letech 1968-69 až 1990-91 porážka marxismu, návrat k ideálům z roku 1789, inspirovaný encyklopedisty a svobodnými zednáři, a v náboženské rovině návrat ke Kristovu původnímu učení? Ještě jednou počkejte a uvidíte.

[Poznámka: Opět to koreluje s nebývalým nárůstem popularity a mediálního přijetí fenoménu UFO a metafyziky / esoteriky obecně, což je jistě základní zednářský princip. Na začátku tohoto nového desetiletí jsou názory hlavního proudu na mnohem jiném místě, než tomu bylo v roce 1991; „Šestý smysl“ byl nejvýdělečnějším filmem roku 2000. (DW)]

Rozhodující jsou roky 1968-69 až 1990-91. Odpovídají Nostradamovým předpovědím a dále uvidíme, že jsou potvrzeny dalšími nepřímými důkazy, jako je tajemství Velké pyramidy, cyklus slunečních skvrn a účinky nové transplutonské planety.

PODROBNÁ STUDIE VZTAHU UDÁLOSTÍ FRANCOUZSKÉ REVOLUCE 1789 A RUSKÉ REVOLUCE 1917

Jak je vysvětleno v kapitole 2, tato paralela je založena na jednoduchém časovém poměru mezi hlavními činy a dlouhodobými volbami francouzské a sovětské revoluce. Abychom to viděli, počítáme pouze 1 rok francouzské revoluce za 7 let ruské revoluce.

[Poznámka: Tento poměr je jistě harmonický a odpovídá „hlavnímu vzorci“ pro pohyby sluneční soustavy a galaxie.

Jak jsme odhalili v *The Shift of the Ages*, vibrace mezi čísly sedm a šest (jako 70 násobené sedmkrát 60) dávají hodnotu v

sekundách, která je „společným jmenovatelem“ pro oběžné dráhy každého objektu v naší Sluneční soustavě. Systém.

Tento model jsme také rozšířili na celou oběžnou dráhu Galaxie v sekundách, protože 0,7 násobeno devětkrát 60, na 223 544 814,9201 let, což je velmi blízko běžně uváděným 225 milionům. (DW)]

Nejvýraznějším příkladem, ale zdaleka ne jediným, je osud Robespiera a Stalina. Ve skutečnosti k Robespierovu pádu a popravě došlo 28. července 1794 nebo 5 let a 14 dní po 14. červenci 1789 (Den Bastily).

Nyní 5 let 44 dní krát 7 dává 35 let 3 měsíce 8 dní; připočteme-li to k datu vítězství bolševiků v ruské revoluci 14. listopadu 1917, dostaneme 22. únor 1953 nebo do 9 dnů od Stalinovy smrti.

[Poznámka: Jak již dříve poukázal překladatel, Stalin mohl být před smrtí v kómatu, takže je to ještě těsnější. (DW)]

Robespierre nastolil ve Francii nechvalně proslulou vládu teroru a byl svržen skupinou politiků ohrožených gilotinou.

Podobně byla Stalinova smrt pravděpodobně způsobena tvrdým odporem vůdců politbyra, kteří v rámci „Doktorského spiknutí“ viděli přípravu na další krvavou čistku.

A stejně jako poprava Robespiera, jeho bratra a několika blízkých následovníků ukončila teror, tak poprava Beriji zastavila likvidaci sovětských vůdců.

Nyní neexistuje žádný apriorní vztah mezi tímto poměrem 1:7 a cyklem 25920 let s jeho podcyklem 2160 let uvedeným na začátku této kapitoly – kromě skutečnosti, že Francouzská revoluce z roku 1789 skončila v prosinci 1799, a použití poměru nám říká, že sovětský režim skončí koncem roku 1990 nebo začátkem roku 1991 – a tato tři data se zobrazují na grafu precesního cyklu označujícího začátek a konec masových hnutí.

Toto datum 1990 / 91 také vychází z Nostradamova čísla 73 let 7 měsíců pro ruskou revoluci – trvání velmi blízké 73 letům 1 měsíci 7 dnům, které dává náš poměr.* (*Přijetí Ústavy pro rok VIII 25. prosince 1799, 10 let 5 měsíců 11 dní (po 14. červenci 1789) x 7 = 73 let 1 měsíc 7 dní.)

Protože precesní Zlaté číslo 25920 obsahuje ve svých obměnách všechna výjimečná data lidských dějin, musí existovat užší cyklický vztah, ale autor zatím žádné nenašel. Jeden bod stojí za zmínku: paralela je mnohem přesnější pro politická fakta než pro vojenské akce.

[Poznámka: Bradley Cowan ve své technice „Čtyřrozměrné analýzy cyklů akciového trhu“ skutečně ukázal, že tyto cykly mohou nastat v mnohem kratších časových úsecích.

Dalším velmi podstatným prvkem, o kterém Masson a Helmer nevěděli, je, že tato harmonická čísla také odpovídají geometrickým strukturám v čase.

Tyto struktury jsou vytvářeny „stojatými vlnami“ vibrací, které se vyskytují v energii nulového bodu nebo éteru, když se Země pohybuje. Jak je uvedeno v Posun věků, práce Dr. Hanse Jennyho dokázala, že jednoduché vibrace tekutiny vytvoří platónská tělesa. (DW)]

PŘEHLED HISTORICKÝCH PARALELŮ MEZI UDÁLOSTMI FRANCOUZSKÉ A RUSKÉ REVOLUCE. 1 ROK NA 7 LET.

Po francouzské revoluci v roce 1789 založení nový režim. Francouzská zahraniční politika začíná v roce 1792 ozbrojeným zásahem proti starým (feudálním) státům režimu.

Po několika nezdarech Revolution vyhraje. Ale od roku 1793 se kolem Anglie formuje první aliance sjednocující všechny evropské monarchie proti Francii. Tato koalice trvá od září 1793 do října 1797 a je ukončena, po postupné dezerci spojenců, smlouvou z Campo-Formio z 18. října 1797.

Tento pakt ale nic neřeší: Francie rozšiřuje svou kontrolu, vytváří sesterské republiky v Itálii, Švýcarsku a Holandsku a zahajuje otevřený útok v Egyptě.

V reakci na to vzniká od července do prosince 1798 druhá koalice seskupená kolem Anglie, ke které se postupně připojuje Rusko, Rakousko a Dvě Sicílie. Tato nová aliance trvá do roku 1801 a je vítězná od března do srpna 1799.

Po této sérii ztrát a své porážce u St. Jean d'Acre se Napoleon vrací do Francie, provádí státní převrat 10. listopadu 1799 a ujímá se absolutní moci, čímž ukončuje francouzskou revoluci.

V letech 1936-37 se SSSR vojensky vynořuje ze své ulity a zasahuje do španělské války. V srpnu 1939 rusko-německou smlouvou dává souhlas ke druhé světové válce.

V letech 1946-47 sovětská expanze vyprovokovala vznik NATO, aliance sponzorované USA, která se po některých obranných vítězstvích – Berlín, Korea, kubánská krize – setkává s řadou zvrátů způsobených americkými chybami a váháním, které vedou k matu. ve Vietnamu a Watergate.

Mírové soužití, které nabízí Sovětský svaz, narůstá. NATO se rozpadá a 2. srpna 1975 je podepsána Helsinská smlouva, která odráží Campo-Formio přesně v poměru 1:7. Ale Helsinky nic neřeší: SSSR se levicovými prostředníky zmocňuje Angoly, Etiopie atd.

Její podzemní akce v Íránu a okupace Afghánistánu musí v letech 1980 až 1983 vyprovokovat novou alianci proti smrtelnému nebezpečí pro sovětské sousedy, kteří se od Číny po Japonsko, včetně Evropy a konzervativních arabských zemí, připojí k USA. boj.

Tato koalice zvítězí po letech 1984-85 vzpourou v satelitních zemích a dokonce i v SSSR. V letech 1990-91 to ukončí státní převrat v srdci marxistického bloku a přinese nového Napoleona.

Tento nový Napoleon bude Antikrist, kterého předpověděl Nostradamus. Bude na cestě k vítězství konečného vítězství, čímž se stane pánem světa, když ho zásah Ducha svatého zničí a nakonec přinese mír.

Sociální ideály se za tu dlouhou dobu rozšíří do celého světa a národům se podaří uvést do souladu socialistické myšlenky s Kristovým učením.

[Poznámka: Je zajímavé poukázat na to, že Clintonův režim získal širokou veřejnou podporu pro pokus prosadit mnoho přímo socialistických myšlenek, jako je všeobecná zdravotní péče. (DW)]

Jak si vzpomínáte, Nostradamus, Cayce a Fatima všichni tvrdí, že tato nová zbožnost a tato syntéza k nám přijde z Ruska.

TABULKA HLAVNÍCH PŘESNÝCH KOINCIDENCÍ MEZI FRANCOUZSKÝM REŽIMEM 1792-1999 A RUSKÝM REŽIMEM 1939-1991: ZALOŽENO NA CYKLU 1 AŽ 7 LET

Srpen-září 1792: válka s Pruskem, vítězství u Valmy

Srpen 1939: Německo-sovětský pakt, rozdělení Polska, válka s Finskem

Říjen-prosinec 1793: Robespierre zakládá Teror po riziku vnitřního rozpadu.

Červen/červenec 1947 až 1949: Stalin získává zpět kontrolu nad zemí terorem v SSSR a satelitech. Řada čistek a zkoušek.

Říjen 1793-červen 1754: Francouzská vítězství u Waltignies, Fleurus atd.

Srpen 1947 až 1953: pohlcení východních zemí SSSR; války se Západem; Berlín, Korea.

28. července 1794: Robespierrovův pád a poprava.

3. března 1953: Stalinova smrt.

24. prosince 1794: zrušení zákona maxima, liberalizace revoluce.

14. února 1956: Chruščov na XX. kongresu odsuzuje stalinismus, liberalizaci sovětského režimu.

2. prosince 1795: Francouzsko-rakouské příměří po období ztrát Francouzů.

22.-28. října 1962: Kubánská krize, po níž následovalo faktické příměří mezi USA a SSSR.

10. března 1796: Anglie nabízí mírové podmínky Francii.

Červenec 1964: USA nabídly mírové podmínky Sovětskému svazu (?)

20. března 1796: Francie odmítá mírové podmínky.

15. října 1964: Odmítnutí mírových podmínek USA, pád Chruščova, ruská politika zaujímá tvrdou linii.

18. dubna 1797: Leobenské příměří ukončuje kontinentální válku.

12. března 1972: Předběžná mírová jednání a dohoda o Vietnamu.

18. října 1797: Campo-Formio smlouva zastavuje válku první koalice proti revoluční Francii, která zvítězila na všech frontách.

2. srpna 1975: Helsinská smlouva zjevně ukončila konflikt mezi SSSR a Západem plus USA poté, co USA opustily Vietnam a utrpěly krizi Watergate.

11. května 1798: státní převrat 22 Floreal, přitvrzení zahraniční politiky revoluce.

Asi 23. srpna 1979: pravděpodobná tajná změna v sovětském vedení, způsobující agresivní zahraniční politiku.

19. května 1798: zahájení egyptského tažení pod velením Bonaparta, jehož účelem bylo přerušit záchranné lano Anglie do Indie, přerušit její zásobování a obchodní cestu a zároveň podporovat povstání v Tipo-Sahibu.

22. října 1979: Shah přijíždí do New Yorku, 6. listopadu: rukojmí uvěznění na americké ambasádě i v Pákistánu; útok na svatou Kábu v Mekce. Koordinované levicové revoluční činy s cílem odříznout Západu dodávky ropy a vytvořit prosovětské režimy v islámských zemích.

[POZNÁMKA: Od tohoto okamžiku Masson dokumentuje známou francouzskou historii na levé straně grafu stejně jako dříve, spolu se svými vlastními spekulacemi o světové historii od roku 1980 do roku 1991.

Vítáme příspěvky všech badatelů, kteří by se chtěli pokusit porovnat francouzské události s naší známou historií, aby vytvořili aktualizovaný graf. Samozřejmě už víme, že rozpad SSSR dokonale zapadá do konce grafu v letech 1990-91. (DW)]

11. června – 23. července 1798: řada vítězství pro Bonaparte na Maltě, Káhiře a Alexandrii.

Konec března 1980 - leden. 1981: série sovětských vítězství podvratnou akcí nebo přímou okupací.

[Poznámka: Osvobození rukojmích krátce po Reaganově zvolení, nyní známo, že je politicky inspirováno k diskreditaci Cartera. (DW)]

21.-23. července 1798: Egypt obsazen. (Poznámka překladatele)

3.–17. ledna 1981: Řešení krize v Perském zálivu a polských nepokojů. (Poznámka překladatele)

Srpen 1798: Nelson zničí francouzskou flotilu u Aboukiru a uvězní Napoleona Bonaparta na jeho dobytém území.

Březen 1981: první vítězství USA – odstraněním levicových komunikačních médií? Pohybem ve vesmíru? Nebo novým zdrojem energie nahrazujícím ropu?

červenec-prosinec 1796: druhá protifrancouzská aliance; K Anglii se postupně připojilo Turecko, Rusko, Dvě Sicílie a Rakousko.

Konec roku 1980 do konce roku 1983: kolem USA se vytvořil blok, ke kterému se postupně připojily tradiční islámské země, Čína a západní Evropa.

22. srpna – 9. září 1798: Francouzský pokus pomoci povstání Wolfe Tone v Irsku. Selhání kvůli slabosti francouzské flotily.

Srpen-prosinec 1981: pokus levičáků podpořit povstání proti nadvládě USA. Latinská Amerika? Quebec? Evropa? Selhání kvůli nedostatečným prostředkům.

9. září Turecko vyhlašuje válku Francii; 29. září posílá car vojáky do Itálie.

prosinec 1981: tradiční arabské země vedou válku s progresivisty; Duben/květen 1982: Čínští vojáci na Balkáně? Afrika? Perský záliv?

22. listopadu 1798: první reakce koalice – útok Neapolců na republiku v Římě. Po počátečním úspěchu jsou odraženi; Francouzi okupují Piemont a 23. ledna 1799 dobyjí Neapol.

Květen 1833 – červenec 1848: může dojít k předčasným činům italských kontrarevolucionářů, ale po dočasných ziscích bude konečným výsledkem úplná dominance progresivistů v Itálii.

29. listopadu 1798: spojenectví cara s Brity a vojenská spolupráce.

Konec února 1848: Vojenská spolupráce mezi USA a Čínou?

21. března – pozdní září 1799: Rusové v Itálii, Rakušané v Bavorsku porazili a porazili Francouze; Napoleon se zastavil na syrské hranici v St. Jean d'Acre.

Začátek v září 1848: vítězství Occidentalů a jejich spojenců nad progresivními silami v jižní Evropě a jinde, pokračující až do začátku roku 1849.

[Poznámka: To by jistě mohlo souviset s rostoucí ekonomickou dominancí USA nad Evropou. (DW)]

18. června 1799: státní převrat v Prairialu; radikální revolucionáři znovu získají moc. Mírové rozhovory o Rastattu byly přerušeny. Zákon o rukojmích ve Francii.

Konec prosince 1848: vojenské porážky způsobily změnu v sovětském vedení, návrat ke stalinskému teroru. Zákon o rukojmích. Přerušování všech zbývajících diplomatických vztahů z Helsinek.

Konec září 1799: Francouzi znovu získali výhodu vítězstvím v Curychu. V Holandsku jsou Rusové a Angličané zdecimováni po protržení hrází, neustálém dešti a epidemii nebo tyfu.

Únor – březen 1849: podaří se levičákům znovu získat výhodu – kvůli geologickým poruchám?

10/11 listopadu 1799: Napoleon se stává vládcem Francie státním převratem 18. Brumaire. Ústava z roku VIII vstoupila v platnost 25. prosince 1799.

Kolem prvního března 1990 státní převrat v neevropské části SSSR, který ukončil bolševickou revoluci. Inaugurace nového režimu v lednu 1991?

[Poznámka: Masson byl samozřejmě v tomto bodě přesný. (DW)]

Konec konvergence. Jeden rok francouzské revoluce za sedm let ruské revoluce. Nástup nového Napoleona, Antikrista ohlášeného Nostradamem?

[Poznámka: Jak jsme právě viděli, tato kapitola knihy Françoise Massona z roku 1980 poskytuje nepopiratelný, nezvratný důkaz, že historické události jsou přesně zrcadleny v budoucnosti, organizované přesnými, harmonickými intervaly precesního cyklu 25 920 let.

Od vydání této knihy jsme svědomitě dokázali, že účinek Precesního cyklu je způsoben pohybem přes přirozené, cyklické variace v éterické hustotě prostoru v naší galaxii.

Tyto odchylky mají extrémně přesné účinky na vědomí, a jak vidíme, opakují se. To propůjčuje obrovskou důvěryhodnost myšlence, že jak se pohybujeme těmito oblastmi energetického stresu v galaxii, dochází k nepopiratelným změnám ve vědomí, které jsou vytvářeny a které ovlivňují celý svět.

Transformace světa kolem roku 2012 bude konečnou změnou vědomí, kdy na Zemi dojde k dimenzionálnímu posunu. (DW)]

KAPITOLA 07: SLUNCE A POLITICKÉ A HOSPODÁŘSKÉ KRIZE

[Poznámka: Tato kapitola a všechny ostatní v této knize jsou výňatky z knihy The End of Our Century od Françoise Massona, napsané v letech 1979-80. Z francouzštiny do angličtiny ji přepsal David Michael Steinberg v roce 1981 a vydavatel se nikdy nenašel. Nakonec ji upravil, aktualizoval a zveřejnil na internetu David Wilcock v roce 2001.]

Pozorováním slunečních skvrn můžeme provést několik dedukcí jak fyzických, tak parafyzických.

Především je to cyklický jev. Aktivita slunečních skvrn vrcholí v průměru každých 11 let, s nejkolidnějšími obdobími v intervalu 5 let, 6 měsíců.

Během této sluneční aktivity vznikají polární záře (Aurora Borealis) a magnetické bouře s vážným rušením rádiového přenosu, zejména v krátkovlnných vysokofrekvenčních pásmech.

Radarový aparát je zcela ucpaný zamlžením během slunečních skvrn. Nedávné statistiky také uvádějí enormní nárůst infarktu myokardu v těchto obdobích.

Ale kromě svých měřitelných fyzikálních účinků mají sluneční skvrny určitý vliv na lidské chování. Ruský vědec Orloff to demonstroval ve své teorii spojující revoluce a sluneční skvrny, což ho mimochodem dostalo do vězení a jeho díla byla zakázána.

Přestože průměrná délka cyklu slunečních skvrn je 11 let, jednotlivá období se velmi liší. Jak můžete vidět na grafu (obr. 2), vrcholy neodpovídají přesně pravidlu a jsou některé, které spadají docela daleko od značky, např. interval mezi maximem 1787/88 a maximem 1803/04 je prakticky 16 let.

Ale to jsou body, které označují hlavní události.

TERMÍNY MAXIMÁLNÍ SLUNEČNÍ AKTIVITY S ODPOVÍDAJÍCÍMI POVSTAVI, DEPRESY, HLOMORY ATD.

1702: Protestantská povstání ve Francii, všeobecné války v Evropě. Ludvík XIV. na západě, Petr Veliký na severu.

1715: Skotské povstání, deprese a hladomor na kontinentu. Smrt Ludvíka XIV. a velké politické změny.

1725: Fiskální povstání ve Skotsku. Petr Veliký umírá. Rusko vstupuje do 50 let nepokojů.

1738: Dělnické povstání v Anglii. Wesley zakládá první metodistickou společnost.

1749: Daňová vzpoura ve Francii.

1760: Založení svobodného zednářství. Odsouzení encyklopedistů ve Francii.

1767: Nová cla uvalena na britské kolonie v Americe. Vzpoury a bojkot proti těmto opatřením.

1766-77: Deklarace nezávislosti; Americká válka za nezávislost.

1787-88: Skutečný začátek francouzské revoluce. Nepokoje v Paříži, vážná hospodářská krize a bankrot francouzského státu.

1803: Francouzská hospodářská krize. Porušení smlouvy z Amiens. Napoleon obnovuje válku s Anglií.

1814-15: Liberální povstání ve Španělsku a různých dalších evropských zemích. Povstání ve Francii ve prospěch Napoleona po jeho návratu z Elby. Válka; Waterloo.

1827: Vážná deprese v Evropě.

1836: Další evropská deprese. Nepokoje ve Francii.

1848: Spontánní lidová revoluce v celé Evropě, včetně Anglie a Irska. Obrovská deprese.

1860-61: Revoluce v Itálii. Jižní Karolína se odděluje; v USA začíná občanská válka.

1870-71: Francouzsko-pruská válka. Pařížská komuna. Zjevení Pontmaina.

1882-84: Velká deprese.

1892-93: Evropská celní válka. Zhroucení akciového trhu v USA.

1905-06: Rusko-japonská válka: první porážka bílého muže. Důležité povstání v Rusku. Einstein.

1917-18: Revoluce a totální změna v Rusku. Povstání ve francouzských a italských armádách, vzpoura v německé flotile. Zjevení ve Fatimě. Sun Yat-Senova revoluce v Číně.

1928-29: Velká hospodářská krize začíná. Rolnické povstání v SSSR proti kolektivizaci půdy. Hladomor, krvavé čistky, povstání v Srbsku, Jugoslávii.

1936-37: Francovo povstání ve španělské občanské válce. Generální stávky ve Francii. Začátek ideologických válek, fašismus vs. komunismus.

1947-48: Revolty ve východních satelitních zemích, revolty v Indo-Číně, Indonésii atd. Revolta čínských komunistů proti Čankajškovi. Krize Berlínské zdi atd.

1957-58: První povstání francouzských kolonistů v Alžírsku. Castrova revoluce na Kubě.

1968-69: Světová vzpoura mládeže. Pražské jaro, pak zábor té země. Vrchol vietnamské války, světová měnová krize. Zlatá krize.

1979-80? Nová ekonomická krize? Četné lokalizované války? První známka nového náboženství v SSSR.

1990-91: Triumf nového náboženství v Rusku? Po vzpouře? Důležitým faktem je, že poslední tři vrcholy sluneční aktivity se budou jistě shodovat s posledními třemi stěžejními cyklickými daty našeho století; poslední, 1990-91 pravděpodobně označující konec současného SSSR.

V každém případě budou mít tato kritická období silný vliv na typ lidské činnosti obvykle ovlivněný slunečními skvrnami.

[Poznámka: Pro ty čtenáře, kteří dosud viděli pouze tuto kapitolu, nezapomeňte, že tato kniha byla napsána v letech 1979 až 1980.

Skutečnost, že se Masson zaměřil na rozpad SSSR, je nepopiratelným faktem, který dokazuje konkrétní dopady těchto časových cyklů.

A abychom v trendu pokračovali, nyní (leden 2001) se nacházíme v další době maxima slunečních skvrn a přesně jak se očekávalo, „technologická burza“ praskla a trhy výrazně poklesly. (DW)]

KAPITOLA 08: NOVÁ TRANSPLUTONSKÁ PLANETA

[Poznámka: Tato kapitola a všechny ostatní v této knize jsou výňatky z knihy The End of Our Century od Françoise Massona, napsané v letech 1979-80. Z francouzštiny do angličtiny ji přepsal David Michael Steinberg v roce 1981 a vydavatel se nikdy nenašel. Nakonec ji upravil, aktualizoval a zveřejnil na internetu David Wilcock v roce 2001.]

"Američtí vědci prohlašují, že ze svých výpočtů odvodili existenci transplutonské planety, kterou očekávají vyfotografovat kolem roku 1980, kdy opustí část oblohy obsahující několik velmi jasných hvězd."

Toto oznámení se objevilo v novinách kolem roku 1972 a rovná se křtu nové planety. Nyní byly všechny nové objevy planet neviditelných pouhým okem doprovázeny radikálními novými změnami ve vývoji lidstva a vždy ve vztahu k mytologickému významu bohů, po nichž byly planety pojmenovány.

Uran byl první teleskopickou planetou, kterou objevil Herschel v roce 1781, a tento objev se shodoval s hlubokými politickými a vědeckými revolucemi ovlivňujícími celé lidstvo.

Neptun objevil LeVerrier v roce 1846, dva roky před velkou proletářskou revolucí v roce 1848, která dozrála pod zemí a oťrásla celou Evropou, když propukla.

Pluto objevil Clyde Tombaugh v roce 1930. Následující rok vynalezl Američan Lawrence cyklotron, čímž prakticky zrodil atomový věk.

Tento vynález byl rychle následován prací Pauliho a Fermiho o neutrinech a prací Andersona, Chadwicka, Joliot-Curie a kol.

Rok 1930 byl také rozhodujícím rokem nástupu nacismu k moci v Německu a znamenal první manipulaci s veřejným míněním diktaturami prostřednictvím vědeckého využití masmédií a rozmachu rádia, nového média ideálního pro propagandu, kterého značně využívali Stalin a Hitler. .

Jaký je mytologický význam takto pojmenovaných planet? Uran znamenal „nebe“ a byl „otcem Titánů“ včetně Prométhea, který ukradl oheň z nebe, aby ho přinesl člověku. Astrologicky Uran představuje lidskou ambici usilující o poznání bohů.

Z tohoto období pocházejí první vědecké objevy o elektřině a jejich aplikacích. Byla to také doba, kdy vědci našli skutečné prvky, izolovali čisté kovy a analyzovali vzduch, vodu atd. na jejich přesné složky, čímž otevřeli dveře moderní vědě.

Současně bylo celé lidstvo pobouřeno myšlenkami encyklopedistů a svobodných zednářů a Deklarace lidských práv. Všechny tyto činy symbolizuje Uran / Prometheus: Člověk hledající cesty vedoucí k poznání Bohů.

Proto má Uran vládnout znamení Vodnáře. Od nejstarších dob Vodnář představoval „toho, kdo vylévá Vědění“, takže je logické, že planetou vládnoucí tomuto znamení, jejíž sliby – a možná i nebezpečí – se ve věku Vodnáře zhmotní, by měl být Uran, bůh nebes.

Neptun / Poseidon byl mytologicky bohem moří. Oceán, všechen ten tekutý, je v opozici k pevné zemi neboli „nohám na zemi“. Neptun pak představuje beztvaré, vágní, cokoli je v neustálém pohybu nebo změně.

Astrologicky Neptun vládne Rybě, vodnímu znamení představujícímu komunitu, kolektivismus, skryté vlivy na vzdělání a vládu, rozptýlenou a tajnou autoritu – neznámého vůdce. Kdo ví, kdo ovládá nadnárodní korporace? Kdo zná skutečnou hlavu SSSR nebo Číny?

Pluto / Hádes byl spolu se Zeusem / Jupiterem a Neptunem / Poseidonem třetím bohem Trojice řecko-římské mytologie. Byl bohem pekla, které bylo v řecko-římském náboženství místem soudu.

Pluto byl mistrem podzemních a okultních sil. Atomové Pluto! (Plutonium.) Podle Volguinova nejnovějšího výzkumu

účinky planety ospravedlňují tento přídomek. Tyto účinky jsou většinou prospěšné pro člověka, pokud jsou tyto energie správně používány, ale nebezpečné a dokonce destruktivní, pokud je lidstvo používá pro sobecké nebo materiální účely.

Nový Transplutonian: Zde je to, co abbe Charles Nicelaud, známý astrologům jako Fomalhaut, napsal v roce 1897: „Planety za Neptunem existují, jmenují se Pluto; a vulkánská realita je také přiznána.“

Tato ohromující slova byla ověřena ohledně Pluta o 33 let později, když bylo Pluto objeveno a skutečně dostalo toto jméno. Tato předpověď má velkou šanci se naplnit také díky výpočtům amerických astronomů o novém Trans-plutonianu (nacházejícím se za Plutem).

Jeho odhadovaná velikost, rovna Jupiteru nebo alespoň Saturnu, by měla usnadnit viditelnost než Pluto, jakmile opustí nebeský sektor obsahující několik velmi jasných hvězd. Doufáme, že ji vyfotíme v roce 1980. Pro tuto novou planetu byly dokonce zpracovány astronomické tabulky a její astrologický vliv se zdá být pro lidské záležitosti prvořadý.

[Poznámka: Od poloviny roku 2000 bylo ticho mainstreamu potvrzeno, že tato planeta musí existovat kvůli různým orbitálním anomáliím a dalším faktorům. Zatím nebyl pojmenován ani oficiálně vyfotografován.

Z cyklogického hlediska je zajímavé, že kolem roku 1980, který se shoduje s konjunkcí Jupiter-Saturn, byl o tuto planetu skutečně široký zájem, a pak v roce 2000, kdy konjunkce přišla znovu, se zájem náhle obnovil a byly provedeny křížové odkazy na původní dílo z roku 1980.

Práce [The Enterprise Mission](#) ukazuje, že transplutonská planeta musí být na svém místě, aby vyvážíla Slunce ve viditelně systémovém vztahu mezi celkovým momentem hybnosti nebeského objektu a jeho vnitřními energetickými emisemi, známým jako Schusterova hypotéza.

Další zdroj informací lze nalézt na webových stránkách Dr. Richarda Boylana, www.drboylan.com, kde jeho vládní informátor „Z“ v rámci diskuse o možném asteroidu prozradil následující:

Přichází druhý velký objekt zcela jiného druhu, uvedl Z, a je splatný mnohem dříve. Tento objekt se má objevit kolem roku 2011-2012 a již byl spatřen námořními pozorovateli přicházejícími ze směru viditelného z jižní polokoule.

Z potvrdil, že se jedná o desátou planetu naší sluneční soustavy, která má extrémně eliptickou dráhu. Řekl, že je to ta, kterou orientalistický učenec Zecharia Sitchin napsal ve svých knihách dekódujících sumerské tabulky.

Tyto tablety také hovořily o desáté planetě s 3600letým cyklem oběžné dráhy. Ta planeta, kterou nazvali Nibiru, je obývána mimozemšťany, kteří Sumerům řekli, že bioinženýrství vytvořili lidi pomocí pozemských primátů a mimozemských genů.

Zdá se tedy, že tyto informace doháníme rychleji. Pokud byl objekt skutečně spatřen, pak na základě toho, co zde Masson říká, můžeme očekávat náhlé změny – které nyní skutečně vidíme. (DW)]

Vulcan, bůh vnitřního ohně a vulkánů, se pravděpodobně bude jmenovat ona koule a její výskyt v našich dalekohledech se bude pravděpodobně shodovat s probuzením vnitřních požárů, s obrovskými otřesy a zemětřeseními, pokud to nebude odpovídat lidskému použití atomového „ohně“. “ uvnitř hmoty a univerzálních kataklyzmat, které by takové použití mohlo znamenat pro celou lidskou rasu.

Počkej a uvidíš! Ale tento objev pro nás rozhodně nevěstí nic dobrého, protože astrologické účinky předpovídané prvními mapami této planety ukazují nepořádek a smrt, zvláště když je spojena s Neptunem.

“PŘEHNATÉ NÁHODY”

To jsou slova Charlese Hoye FORTA, Američana, který žil kolem roku 1910 v New Yorku, v Bronxu, který tvrdošjně sbíral nevysvětlitelná fakta. Vložil je do mimořádného souboru obsahujícího přes 40 000 abnormálních skutečností.

Jeho práce, kterou za jeho života poznalo jen několik prozíravých myslí, přesto v naší druhé polovině století probudila některé zvědavé duše, a když bude výzkum pokračovat, jistě odhalí informace životně důležité pro budoucí pokrok lidstva.

Když se věcem nebo fázím mentálních a duchovních jevů věnuje stejný zájem nebo studium, jaký byl a je věnován materializovaným nebo materiálním jevům, stane se to stejně praktické, měřitelné a měřitelné jako kterákoli jiná fáze. lidské zkušenosti. (2012-1, 25. září 1939)

[Poznámka: Je zajímavé poukázat na shodu čísla tohoto konkrétního čtení Edgara Cayce a jeho spojení s datem skutečného Posunu věků – protože tento rok by skutečně měl představovat bod, kdy se energetická bariéra zcela prolomí. a tyto pravdy se skutečně stanou široce známými. (DW)]

Po tomto připomenutí je zde typický případ „přehnaných náhod“ ohledně pojmenování planet objevených od roku 1781: proč zvolili jméno mytologického boha, jehož atributy odpovídají astrologickému účinku této planety?

Jacques Sadoul, autor knihy The Riddle of the Zodiac (vyd. „J'ai Lu“) se zeptal pařížské observatoře, jak byly nové planety pojmenovány, a bylo mu řečeno: „Pokud jde o Uran, objevitel Herschel nejprve navrhl pojmenovat jej po svém králi. .

Toto jméno (George) se nelíbilo jeho kolegům, jmenoval se Herschel. Pak se konalo setkání astronomů a toto jméno bylo zpochybněno, protože Herschel s označením nesouhlasil.“

Bylo navrženo několik mytologických jmen, včetně Neptuna, dokud nebyl přijat Uran, navržený astronomem Bodem. "Pokud jde o Neptun, ten byl poprvé pojmenován po svém objeviteli na

Aragoův návrh." Le Verrier rozhořčeně odmítl a navrhl „Neptun“, aniž by kdokoli věděl, proč si ho vybral.

U Pluta je oficiální důvod jeho jména neznámý, ale okolí Clyde Tombaughu přísahá, že když objevitel diskutoval o této otázce s kolegou, jeho malý syn navrhl pojmenování po svém psovi Pluto – který byl samozřejmě pojmenován po Waltovi Disneyovi. slavný výtvar. A tak se to udělalo.

Toto vysvětlení, nabízené s výhradami, vypadá stejně dobře jako důvody pro výběr jmen dříve známých Planet. Všechno to jde do seznamu „pobuřujících náhod“.

"Neexistují žádné nehody," a aby bylo zajištěno, že vše na světě zapadá do dokonalého celku, musí být pojmenování planet výsledkem návrhů vyšších mocností, o kterých jsme hovořili dříve.

Zde je to, co vědci o nové planetě teoretizují: překvapivě se točí opačným směrem než ostatní. Jeho oběžná dráha je nakloněna o 60 stupňů od ekliptiky, což jí dává extrémní excentricitu. Dokončí jednu revoluci za asi 700 let ve vzdálenosti asi 12 miliard kilometrů od Slunce. Své perhelium prošlo v roce 1772.

Jeho velikost 16 ho řadí mezi obří planety, takže jeho astrologický vliv musí být navzdory jeho vzdálenosti silný. Její očekávaný teleskopický objev v roce 1980 by tedy měl, stejně jako předchozí planetární objevy, odstartovat řadu změn souvisejících s charakterem nové planety. Pokud má být pojmenován Vulkán, bude to pro nás těžký program na konec našeho století.

Z předchozího se zobrazí dva výsledky:

1. Důležité změny v lidských životech způsobené vlivem této planety, uvažované z astrologického hlediska, když je v souladu s Neptunem nebo lunárními uzly natálního horoskopu; a

2. globální politické otřesy způsobené tranzitem trans-plutoniánů při vstupu nebo uprostřed procházejících znamení zvěrokruhu.

Jednoduchá extrapolace již známých efemerid ukazuje výsledek politických nebo ekonomických vlivů této planety:

15 stupňů ze Lva, 1848:	Rok velké proletářské revoluce.
30 stupňů of Cancer, 1864/65:	Rok První internacionály; konec občanské války v USA.
15 stupňů of Cancer, 1897:	První mezinárodní židovský kongres, založení sionismu. Dreyfussova aféra ve Francii; Zolův J'Accuse .
30 stupňů Blíženců, 1929:	Začátek Velké hospodářské krize; Stalin se stává všemocným; Hitler se dostává k moci.
15 stupňů Blíženců, 1953/54:	Smrt Stalina. Konec korejské války. Dien Bien Phu; povstání v Alžírsku a ve východním Německu.
30 stupňů z Býka, 1968/69:	Světová vzpoura mládeže; Pražské jaro. Vrchol války v Indo-Číně; Američané na Měsíci. Zrušení sexuálních tabu; "Milujte se, neválcete"; nezapomeňte , že Býkovi vládne Venuše.
15 stupňů Býka , 1979/80:	jaké změny? Jaké povstání nebo války? Jaké náboženství nebo

	filozofie? Oficiální objev této planety?
30 stupňů Berana, 1990/91:	Transplutonián vstupuje do Berana, znamení Marsu, povstání? Vzniklo nové náboženství, ale začíná první Antikristova nápor?

Nyní vidíme znepokojivou shodu okolností: od let 1968/69 trans-plutonián díky svému zdánlivému zrychlení přichází do fáze na začátku a uprostřed každého souhvězdí, s rozhodujícími cyklogickými daty a také s vrcholy slunečních skvrn.

Toto posílení vlivů rozhodně předznamenává pro roky 1968/69, 1979/80 a 1990/91 období neobvyklých změn, které naplňují proroctví Nostradama, Cayce, Fatimy atd.

[Poznámka: Jak vidíme, trendem je expanze přibližně o 11 let při současném tempu. Období roku 2001, do kterého jsme nyní zapojeni, by proto bylo další, na 15 stupních Berana, opět znamení Marsu, což je planeta válek, bolesti a sporů.

A skutečně, na přelomu let 2000 až 2001 jsme byli svědky nečekaného kolapsu síly finančních trhů. Zdálo se, že dokonce i skupina Bradley Cowan si nevěděla rady s vysvětlením, proč trhy klesají, navzdory jejich rozsáhlým znalostem o účincích známých planet.

A samozřejmě, další období by nás mělo poslat přímo do roku 2012 a planeta bude ve znamení Ryb, nejduchovnějšího znamení celého zvěrokruhu a završení evoluce zvěrokruhu.

Ačkoli Massonův údaj o 700leté oběžné dráze koliduje se sumerskými 3600 lety, jedná se o zajímavé shody okolností, zejména kvůli astrologickému efektu, který by nastal, kdyby byl

zdroj Dr. Boylana „Z“ správný a planeta se těsně přiblížila k Zemi v roce 2012. (DW)]

[Poznámka z července 2008: Nedávno jsme objevili, že další zasvěcené zdroje potvrdily existenci „velkého tělesa“ – nemusí to být nutně skutečná planeta – které obíhá naši sluneční soustavu na prodlouženém kurzu. Nepřibližuje se však k Zemi natolik, aby způsobil problémy. Události roku 2012 jsou výsledkem přirozené vlny energie v galaxii, nikoli na planetě.]

KAPITOLA 09: TAJEMSTVÍ VELKÉ PYRAMIDY

[Poznámka: Tato kapitola a všechny ostatní v této knize jsou výňatky z knihy The End of Our Century od Françoise Massona, napsané v letech 1979-80. Z francouzštiny do angličtiny ji přepsal David Michael Steinberg v roce 1981 a vydavatel se nikdy nenašel. Nakonec ji upravil, aktualizoval a zveřejnil na internetu David Wilcock v roce 2001.]

Pyramidy vždy fascinovaly vědce, často jen kvůli jejich dokonalému geometrickému tvaru. Od poloviny 19. století začali vědci měřit Velkou pyramidu. Někteří – a v neposlední řadě mezi nimi – našli poměry mezi různými architektonickými rozměry a velikostí naší zeměkoule a dokonce i vzdáleností ke Slunci a Měsíci.

[Poznámka: Jako dva z mnoha příkladů je základna Velké pyramidy přesně **36 524,22** primitivních palců na délku nebo **365 2422** posvátných egyptských loktů na délku, což dokonale odpovídá délce slunečního roku.

Součet každého páru diagonálních čar na vnější straně Velké pyramidy je **25 827** primitivních palců na délku, což je velmi blízký odhad přesné délky precesního cyklu.

V dalším odstavci Masson spekuluje, že GP měl v sobě zakódovanou délku precese, ale zjevně si nebyl vědom tohoto konkrétního datového bodu. (DW)]

Tyto proporce jsou jistě přesné. Protože „všechno je ve všem“, Velká pyramida pravděpodobně ztělesňuje Zlaté číslo ve své geometrické dokonalosti. Takže opatření nalezená vědci musí být správná. Ale definitivní poměr mezi rozměry Velké pyramidy a rozměry naší země je stále předmětem živého sporu.

Existuje také esoteričtější teorie, založená na egyptské knize mrtvých. Tato teorie vytváří paralelu mezi různými galeriemi a komorami uvnitř Velké pyramidy a lidským osudem: architektonické detaily nalezené v těchto místech odpovídají různým důležitým historickým událostem. Tento názor byl samozřejmě většinou intelektuálů jednoznačně odmítnut.

To je snadné pochopit, protože útočí na jedno z největších tabu naší kultury, které kategoricky popírá jakékoli předurčení historie.

[Poznámka: Viz kapitola šest pro Massonův ohromující důkaz o existenci přesných cyklů v čase, založených na precesním zlatém čísle 25 920, které mohou dělat přesné předpovědi budoucích událostí jednoduchým srovnáním. (DW)]

Abych se vrátil k Velké pyramidě: navzdory argumentům racionalistů se nyní zdá, že tato nejstarší ze všech pyramid nebyla místem pro přijetí mumie vládnoucího faraona, jak tomu bylo později; ale místo zasvěcení do nejvyšší vědy a nejhlubších záhad.

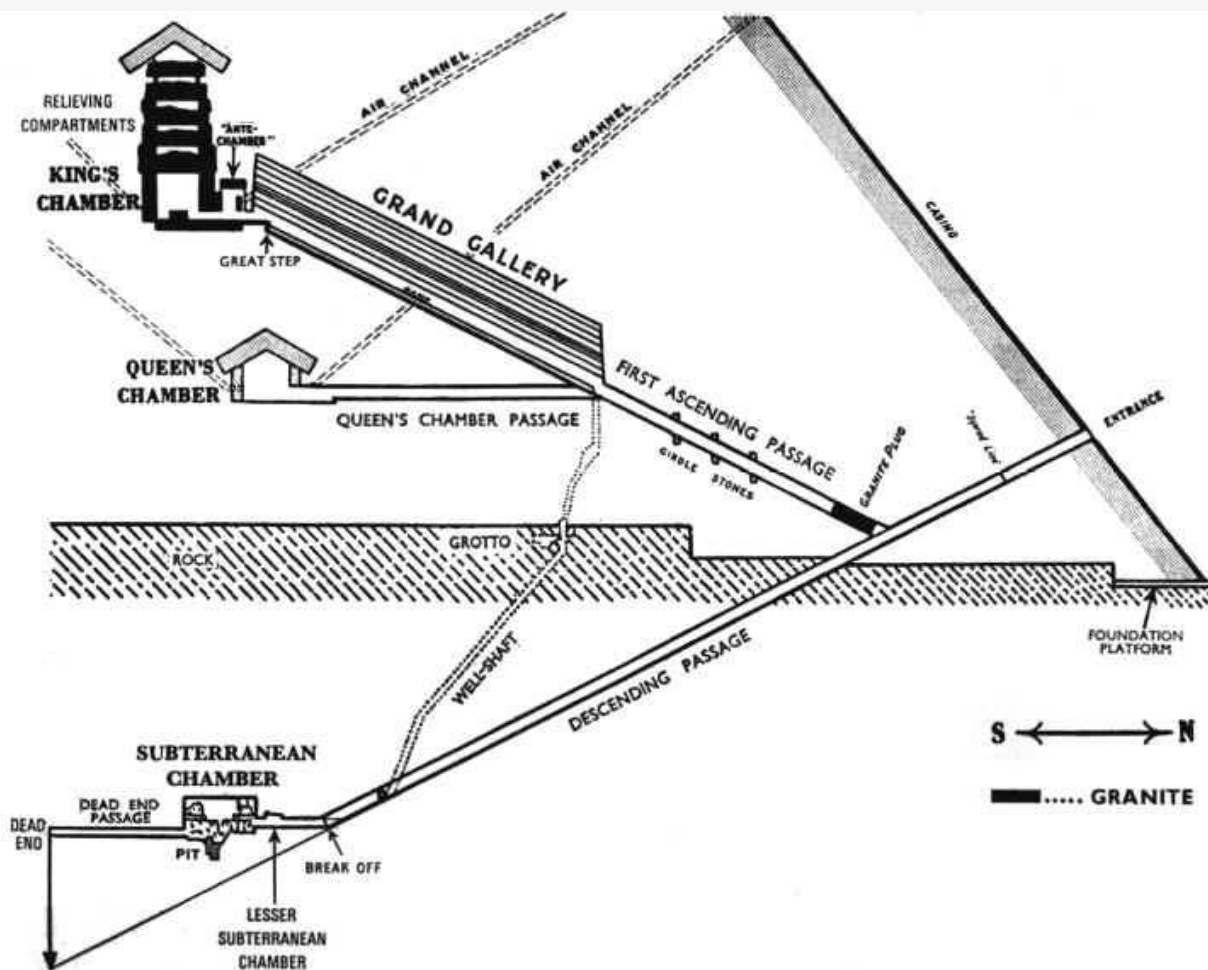
[Poznámka: Výzkumník Zecharia Sitchin sestavil velmi silný případ, že pyramidu nemohl postavit faraon Cheops, jak se často tvrdí, a v nejlepší případě byla podrobena čištění Cheopsem.

Sitchinův případ byl také zvednut a široce publikován na internetu a v tisku prominentním výzkumníkem Grahamem Hancockem a čerpá z mnoha bodů. Jediné nápisy, které kdy byly ve Velké pyramidě nalezeny, byly velmi pravděpodobně

padělky plukovníka Howarda-Vyse, který se při jejich psaní dopustil obrovských chyb, které byly v souladu s chybami v Budgeově *Egyptské knize mrtvých*, jeho jediném zdroji pro překlady hieroglyfů do angličtiny. v době, kdy. (DW)]

Mark Lehner cituje 1065 Cayceho čtení na toto téma ve své knize *The Egyptian Heritage*, pravidelné antologii Cayceových informací o Egyptě, jeho minulosti a jeho tajemství. 1. července 1932:

...Období současnosti je reprezentováno nízkým průchodem či prohlubní vykazující sestupnou tendenci, jak naznačují variace v charakteru použitého kamene. (5748-6)

Vnitřní pasáže Velké pyramid [Poznámka: Toto jsme vložili kvůli přehlednosti. (DW)]

Tato četba platí, a tím potvrzuje, teoretické principy používané výzkumníky, o nichž budeme krátce mluvit. Ale údaje z Cayce nám dávají data a období velmi odlišné od těch, které získáme použitím parametrů vypracovaných těmito vyšetřovateli.

Stručná historie teorie nám může pomoci pochopit vývoj této myšlenky: v roce 1865 předložil R. Menzies hypotézu, že uspořádání různých místností a tunelů představuje budoucí chronologii a měřítko bylo: jeden pyramidový palec se rovná jednomu sluneční rok.

Dodal, že stoupající Velká galerie svým tvarem, výškou a délkou symbolizovala křesťanskou éru.

Později Menzies vypočítal, že vstup do první Dolní pasáže znamenal počátek ran a válek popsanych v Písmu, a rozluštění Egyptské knihy mrtvých po jeho době mu dalo za pravdu.

[Poznámka: Mnozí věří, že znalost této časové osy byla v zednářských kruzích dobře známá, protože Velká pečeť Spojených států, zednářské stvoření, jasně ukazuje znalost pyramidologické symboliky.

Proto badatelé jako Menzies byli s největší pravděpodobností buď přímo spojeni se svobodným zednářstvím, nebo byli „tipováni“ ostatními v bratrstvu. Více informací o časové ose pyramidy, doplněné obrázky, naleznete v Posunu věků. (DW)]

Tato teorie byla znovu představena Smythem, který chybně vzal Kristovo datum narození jako výchozí bod, ale důležité výpočty Davidsona a Habermanna logicky ukázaly, že proroctví začalo Kristovou smrtí a vzkříšením.

V roce 1905 vyšla kniha plukovníka Garniera Velká pyramida, její stavitel a proroctví, v níž autor stanovil první blízkou chronologii stanovující Kristovu smrt na 31 let.

Všechny tyto studie měly dokázat, že kromě poměru architektonických prvků k velikosti země existuje vztah mezi konstrukcí místností a tunelů Velké pyramidy a osudem lidstva.

Tato teorie udělala velký pokrok, když byla přeložena Egyptská kniha mrtvých. Řekl nám, že Velká pyramida se nazývá „Příbytek světla“ nebo „Dům tajných míst“ a několik pasáží této knihy zjevně odkazuje na symboliku galerií a komnat pyramidy. Edgar Cayce ve svých čteních říká totéž.

Vzhledem k tomu všemu se zdá být jisté, že Velká pyramida byla místem zasvěcení pro největší mozky starověku a hlavní tajemství tohoto zasvěcení bylo obsaženo v tomto vnitřním systému chodeb a síní.

Chronologie lidského osudu je zabudována do různých proporcí a také do různých druhů použitých kamenů. Ale podle Cayce tyto rysy ukazují spíše na období než na přesná data. Kromě toho ti, které uvádí, nesouhlasí s daty zjištěnými pomocí systému vypracovaného egyptology.

Může to být proto, že jejich parametry jsou špatné, nebo, jak se zdá, dokazují Cayceovy údaje, že rysy naznačují cyklické opakování událostí spíše než lineární řadu faktů, jak předpokládali Menzies a Davidson.

Jinými slovy, tajemství Velké pyramidy ještě není ve skutečnosti odhaleno. Cayce řekl, že to mohou pochopit pouze zasvěcení. Ve skutečnosti jsou údaje z Cayce v rozporu s mnoha daty citovanými archeology.

Vysvětlil to v Readingu 5748-5 (50. června 1952); když se ho zeptali na přesnost práce Davidsona a Aldersmitha, odpověděl: „Mnoho z nich, které byly brány jako dedukce, je správných. Mnohé z nich jsou značně přečerpané. Pouze zasvěcenec může pochopit.“

Ve stejném čtení Cayce řekl:

...byly části, které byly odstraněny těmi, kteří znesvětili mnoho z těch dalších záznamů ve stejné zemi. To bylo odmítnuto faraonem, který bránil lidem opustit zemi.

Cayce dodal, že podobné období se bude opakovat mezi lety 1950 a 58. Nástup Násira a války s Izraelem? Byly stejně jako za faraonových dnů zničeny archeologické nálezy, protože odhalily skutečnosti, které chtěli současní egyptští vůdci potlačit? Možná jednou budeme znát odpověď, ale zdá se to pravděpodobné; hierarchie dělaly takové věci od počátku světa.

Z toho všeho si můžeme být jisti, že jakékoli ukazatele, které zůstanou, stále tvoří tabulku lidského osudu. Několik překvapivých vodítek v Cayceho čteních o tomto tématu, která úzce korespondují s Nostradamovými proroctvími pro konec našeho století, povzbudilo autora, aby tuto kapitolu zařadil i přes výše uvedené nesrovnalosti. Studii těchto korelací nalezne čtenář na konci kapitoly.

Ale nejprve, abychom čtenáři pomohli porozumět materiálu Cayce, je zapotřebí poznámka o datech. Většina z těch, které dal Cayce, neuvádí století; stenograf doslovně zapsal slova jasnovidce. Nyní (1978) si uvědomujeme, že některá z těchto zkrácených dat nemusí nutně platit pro naše století.

Příkladem, který to dokazuje, je čtení 5748-6: když byl Cayce dotázán: „Jaké je datum, jak je zaznamenáno ve Velké pyramidě, vstupu do Královny komnaty? Odpověděl: „**38 až 58**“ a vysvětlil, že vstoupíme do fáze, kdy mentální a duchovní evoluce lidstva dosáhne bodu, ve kterém můžeme porozumět záhadě. Je zřejmé, že roky 1938 až 1958 taková doba nebyla. Jako všichni proroci a věštcí měl Edgar Cayce výsadu kontaktu s vyššími bytostmi, pro které čas, jak ho známe, neexistuje. Všichni starozákonní proroci popisovali věci tak, jak se právě měly stát. Nostradamus ve svých vysvětlujících dopisech zachází do podrobností o tomto tématu a vysvětluje,

jak se dostává ke svým schůzkám a jak těžké je to udělat. Proto je v jeho knize The Centuries tak málo dat.

Nyní si uvědomujeme, že když Edgar Cayce uvedl datum bez upřesnění století, nemuselo se to nutně týkat toho našeho, ať už šlo o objevy pyramid nebo budoucí geologické poruchy. Syn jasnovidce Edgar Evans Cayce zastává tento názor ve své knize Edgar Cayce o Atlantidě. Jedinou skutečnou jistotou pro nejbližší budoucnost je, že změny začnou mezi lety 1940 a 2000.

Nyní, když jsme to napravili, pojďme k případům: hlavně k četbám 5748-5 a 5748-6 z roku 1932, které jsou konkrétně o významu Královy komnaty.

Uvádějí, že když do něj lidstvo symbolicky vstoupí, zahájí to věk míru, štěstí, radosti a porozumění, jaký si neumíme představit. Cayce dodává, že to přijde mezi „**38 a 58**“, což pravděpodobně znamená 2038 až 2058.

Neboť ve čtení 5748-5 najdeme klíčové datum uvedené v plném znění: 1998. Zde je kontext:

Ve stejné pyramidě přijal Velký Zasněženec, Mistr, poslední stupně Bratrstva s Janem, Jeho předchůdcem, na tom místě.

Jak je naznačeno v onom období, kdy se ukazuje, že vchod je v té zemi, která byla oddělena, jak byla slíbena těmto zvláštním národům, které byly odmítnuty – jak je ukázáno v té části, kdy dochází k odvrácení se od povstání Xerxes jako vysvoboditel z neznámého jazyka nebo země, a znovu je vidět, že k tomu dochází při vstupu Mesiáše v tomto období – 1998. (5748-5)

Nyní toto ohromující čtení zní jako Nostradamus se svými flashbaky a narážkami na minulost, dokonce i na řecko-římskou historii, aby ilustroval druh nebo události, které můžeme očekávat, že se budou opakovat. V tomto psychickém

čtení Cayce používá přesně stejný proces – a Xerxes jednal v klíčovém okamžiku světových dějin.

Tento perský král vládl v letech 486 až 465 př. n. l. a snažil se získat zpět ztráty svého předchůdce Daria, který byl poražen v roce 490 př. n. l. u Marathonu. Aby toho dosáhl, shromáždil mocný zástup, obrovský co do počtu mužů a materiálů.

V roce 480 př. n. l. vytvořil ze stovek lodí most přes úžinu Dardanely, přes který přešla jeho armáda čítající více než 40 000 – Herodotos říká 700 000 –, aby napadla malé malé Řecko. Osud západní civilizace byl vyřešen ve třech bitvách.

U Thermopyl, navzdory naprosté oběti Spartánů, byla bitva ztracena a Řecko bylo napadeno. Řekové se stáhli do Salamíny, kde rozdrtili perské loďstvo téměř zázračným námořním vítězstvím, po kterém v roce 479 následovala pozemní bitva u Plataea, která vedla ke zhroucení a poražení Peršanů. Aischylos tuto ságu navždy proslavil ve svém dramatu „Peršané“.

Takže to, co Cayce oznamuje pro období roku 1998, je opakování podobných událostí stejně důležitých jako ty v Xerxově době, ale po kterých bude v naší době následovat návrat Mesiáše.

Poté, co jsme viděli, jak se Nostradamova a Cayceova proroctví shodují na příchodu nového náboženství v Rusku, které Cayce popisuje v nejistých termínech, je zde další dohoda ještě přesnější a základnější.

Vraťme se k dopisu králi a Nostradamus říká:

„Potom ve velké říši Antikrista začne Attila a Zerzes, sestupovat ve velkém a nesčíslném počtu, takže příchod Ducha svatého, vycházející ze 48. stupně, provede transmigraci a odežene ohavnost nebo Antikrist vede válku proti Royalovi, který bude velkým náměstkem Ježíše Krista...“

Nostradamus těmito termíny popisuje na konci naší éry invazi nesčetných hord Antikrista podobných těm Attilovým a Xerxovým, které budou rozdrčeny pouze zázračným zásahem Ducha svatého. Nyní byla porážka obrovské Xerxovy armády stejně zázračná a právě rozhodující pro přežití řecké demokracie.

Oba věštcí používají stejná fakta z minulosti k vysvětlení budoucnosti. Edgar Cayce dodává, že Mesiáš vstoupí v té době — 1998.

Nostradamus dále v dopise uvádí, že Antikrist bude rozdrčen těsně před Velkým zatměním Slunce předpokládaným na srpen 1999, a na červenec téhož roku oznamuje příchod velkého krále teroru z nebe. v Quatrain X-72, které zde opakujeme:

V roce devatenáct set devadesát devět sedm měsíců

Z nebe přijde velký král teroru

Resuscitovat velkého krále Angoulmois

Před po Marsu vládnout štěstím. X-72

V Readingu 3976-15 z 13. ledna 1934, již citovaném na začátku této práce, Cayce potvrzuje nebeskou událost, která bude způsobena obrovskými geologickými otřesy, a své proroctví končí slovy: „A tyto začnou v těchto obdobích. v letech '58 až '98, kdy tato budou prohlášena za období, kdy bude Jeho světlo znovu vidět v oblacích.“

Zdá se, že toto čtení odpovídá tomu, který oznamuje návrat Mesiáše pro rok 1998, a také se zdá, že souhlasí s příchodem z nebe krále teroru; mohl to být on, „kdo měl vládnout všem národům železnou holí“ (Zj 12:5)? Zdá se, že obsah Quatrain X-72 takový výsledek naznačuje.

[Poznámka: Většina učenců Nostradama nyní souhlasí s tím, že tento Král teroru byl samotným zatměním. Skutečnost, že jsme prošli tímto časovým obdobím bez jakýchkoliv větších válek nebo změn na Zemi, ukazuje, že se jako civilizace duchovně rozvíjíme dostatečně na to, abychom vyrovnali ty nejstrašnější vyvažující karmické účinky, které byly předvídaný v době, kdy byla tato proroctví učiněna.

Možná by intenzivní povaha těchto údajných událostí byla dostatečně významná, aby vyvolala mimozemský zásah ze strany Vyšší inteligence, čímž by se splnilo dané mesiášské proroctví. (DW)]

Obě proroctví se tedy týkají stejné události, kterou si dnes už jen těžko dokážeme představit. Přejde nový Mesiáš z nebe kolem roku 1998/99, aby vykonal své poslání?

Bude to uskutečněno mezi lety 2038 a 2058, kdy symbolicky celá lidská rasa vstoupí do Královny komnaty a dosáhne věku míru? Satan bude totiž uzamčen v nejhlubší jámě „na čas a do konce času“. Přesto oba jasnovidci tvrdí, že po tomto příchodu bude světu dán věk míru.

[Poznámka: V našem prvním návrhu Convergence: The Shift of the Ages, nazvaném Cyklus 1999, publikovaném na www.greatdreams.com/dwchange.htm , máme kapitolu, která shrnula naše tehdejší závěry týkající se konce Mayů. Kalendář je v roce 2039. (Později jsme zjistili, že to nebylo správné.)

To se také shodovalo s datem, které Peter Lemesurier citoval ve své knize jako zásadní duchovní bod obratu pro lidstvo v časové ose pyramidy.

Vzhledem k tomu, že toto datum bylo také zakódováno do kruhu v obilí, který znázorňoval planetární zarovnání a také odpovídá konjunkci Jupiter-Saturn, spekulovali jsme, že to může být čas, kdy se Země dostatečně vyčistí od zemských změn, že se lidstvo může znovu vrátit a začít. éra míru ve čtvrté hustotě.

To by jistě mohlo naznačovat, jak by Králova komnata odpovídala době sama o sobě. (DW)]

Je těžké si představit tak dramatickou sérii událostí v tak krátkém čase. A přesto, jak často ve světové historii došlo během několika let ke kolosálním změnám? Dobyť Alexandra Velikého a Čingischána, šíření islámu, francouzská revoluce z roku 1789 a ruská revoluce z roku 1917 jsou nevyvratitelné příklady.

I když se mysl zakolísá a naše nejhlubší instinkty protestují, události prorokované těmito dvěma věstci se skutečně mohou stát. Ale místo zklamání, které následovalo po první světové válce, o níž si všichni mysleli, že bude poslední, bude tentokrát „Satan, podněcovač bojových frakcí rozmanitostí sekt a náboženství“ uzavřen v nejnižším pekle, aby zavládl mír – na chvíli.

Navzdory velikosti nebo otřesům, které nás čekají a následným ztrátám na lidských životech, se katastrofa rozhodně podaří omezit. Nostradamus, stejně jako Cayce, uvádí, že historie člověka bude pokračovat ještě dlouho. Nostradamus nám dokonce říká, že jeho proroctví sahají až do roku 3797!

Takže z každého zdroje, jasnovidců, cyklogů, slunečních erupcí, bezprostředního pozorování nové planety v naší sluneční soustavě, vše ukazuje na rok 1980/81 jako čas, kdy začnou traumatické změny.

Poté, co tyto porodní bolesti pominou, lidstvo pozná pravou podstatu Boha a budou odhalena tajemství nesmrtnosti duše. Ne esoterickým způsobem, ale konkrétně, protože lidská rasa bude konečně přijata do vědy nebo do vyšších sfér vědomí.

Na přelomu století nás čekají tři hlavní události: růst nového náboženství založeného na původním Kristově učení, které přijde z Ruska; pravděpodobnost změn titánské země; a

konečně válka Antikrista proti novému náboženství a jeho pozemskému představiteli.

To vše se má odehrát před výjimečným zatměním Slunce v červenci nebo srpnu 1999, kdy se stane něco mimo naši předchozí zkušenost a možná i mimo naše chápání, ale co na Zemi přinese mír.

To je základní poselství vydestilované ze všech fyzických a metafyzických informací zkoumaných v této knize.

[Poznámka: Přestože k epickým duchovním změnám, ve které jsme doufali, nedošlo, je velmi zajímavé poznamenat, jako jsme to udělali v Posunu věků, že krátce po zatmění 11. srpna 1999 došlo ke kolosálnímu zemětřesení v Turecku, které bylo přímo v cestě zatmění jen před několika dny.

Kromě toho toto zemětřesení přišlo přesně v den, kdy byly těžké planetární uspořádání obklopující zatmění v nejužším bodě. Nyní při zpětném pohledu můžeme vidět, že duchovní energie bude stále intenzivnější, jak budeme směřovat k datu konečného posunu cyklu 22. prosince 2012. (DW)]

ZÁVĚR

Téměř každý cítí nadcházející změnu a můžeme si být jisti, že bude zásadní.

Kromě všech prorockých spekulací je jedna věc jistá: náš precesní vstup do znamení Vodnáře.

Tento pohyb je matematicky pravidelný a cyklické opakování náboženských změn doprovázejících každý přechod zvěrokruhu je nepopiratelné. Ať se během této doby, která je na nás, může stát cokoliv jiného, zásadní náboženská a ideologická změna nutně nastane.

Naše věda dosáhla bodu, kdy nás prostá víra rolníka již neuspokojuje. Chceme porozumět a zároveň ochotně přijímáme

ta nejúžasnější odhalení. Můžeme dokonce říci, že si je přežeme, a naše přání se splní.

Symbolika Vodnáře od nepaměti byla „Ten, kdo rozlévá vědění“. Lidstvo tedy postupuje k novému pojetí Boha a k hmatatelnému poznání nesmrtelnosti naší duše. Až se to stane všeobecným, bude mezi lidmi konečně nastolen věk míru.

Nostradamus říká, že to bude trvat „po určitou dobu a do konce času“. Neznáme dobu trvání tohoto „času“, kdy bude Satan svázán v nejhlubší Jámě. Možná to bude ono slavné „Milénium“, o kterém bylo tolik namluveno a napsáno.

Naše věda nedosahuje tak daleko, ale po této „době“ bude Satan opět na malou chvíli uvolněn. Druhý Antikrist si pak povede tisíckrát hůř než ten první. Potom bude Bůh soudit svůj lid a to bude skutečný „konec času“.

Způsobí velký posun v zemské ose novou dobu ledovou a přiměje nás začít znovu od začátku? Pravděpodobně.

Ale je jisté, že Bůh existuje – vyšší moc, na kterou Max Planck tak překvapivým způsobem myslel, když vyslovil své myšlenky:

Jasnovidnost, ideál vědce, který studuje všechny procesy fyzického světa, pramení pouze z toho, že tento svět není nic jiného než obraz skutečného světa vytvořeného lidskou myslí.

Tak vidíme, že jsme po celý život podřízeni vyšší moci, jejíž podstata zůstává přístupem exaktní vědy nedostupná, ale kterou žádná osvícená mysl nemůže ignorovat.

Pro toho, kdo reflektuje nejen na vědecké, ale i metafyzické úrovni, existují pouze dva možné postoje, mezi nimiž nemá na výběr: strach a revolta nebo sebevědomé přijetí.

Na závěr tato kniha končí tak, jak začala, dvěma skutečně univerzálními čteními Edgara Cayce, z nichž poslední vyjadřuje určitou představu o našem budoucím vědomí a moudrosti.

281-41, 15. června 1939:

co je tvůj Bůh? Jsou tvé ambice založeny pouze na tom, zda budeš zítra jíst, nebo jak se budeš oblékat?

Vy s malou vírou, vy s malou nadějí, kteří dovolují, aby se to stalo prvořadým problémem ve vašem vlastním vědomí!

Copak nevíš, že jsi Jeho? Neboť vy jste Jeho dílem!

Chtěl, abyste nezahynuli, ale nechal to na vás, zda si vůbec uvědomíte svůj vztah s Ním, nebo ne.

5755-2, 19. června 1941:

...i když mohou existovat světy, mnoho vesmírů, dokonce i sluneční soustavy, větší než naše vlastní, které si užíváme v současnosti, tato pozemská zkušenost nebo tato Země je pouhou skvrnou, když se vezme v úvahu dokonce i naše vlastní sluneční soustava.

Přesto lidská duše, tvá duše, zahrnuje vše v této sluneční soustavě i v jiných.

Jsme totiž spoludědicové té univerzální síly, kterou nazýváme Bůh – pokud se snažíme plnit Jeho příkazy.